

ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ

ମିଶରରେ ଯାକୁବର ପରିବାର

1 ଯାକୁବ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସହତ ମିଶରକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପରିବାର ସହତ ରଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ହେଲେ: **2**ରୂବେନ୍, ଶିମିୟୋନ, ଲେବୀ, ଯିହୁଦା, **3**ଇଷାଖର, ସବୁଲୁନ୍, ବନ୍ୟାମିନ, **4**ଦାନ, ନଫାଲି ଗାଦ୍, ଓ ଆଶେର। **5**ମୋଟରେ ଯାକୁବଙ୍କର ବଂଶଧର ସବୁର ଦଶ ଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ର ଯୋଷେଫଙ୍କ ଆଗରୁ ମିଶରରେ ଥିଲେ।

6ପରେ ଯୋଷେଫ, ତାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ ତତ୍କାଳୀନ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମଲେ। **7**କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ବଂଶଧର ବଢ଼ିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବଢ଼ି ଚାଲିଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ମିଶର ଦେଶ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିପୁଷ୍ଟ ହେଲା।

ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅସୁବିଧା

8ଏହାପରେ ଜଣେ ନୂତନ ରାଜା ମିଶରରେ ରାଜତ୍ୱ କଲେ। ସେହି ରାଜା ଜଣଙ୍କ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ। **9**ସେହି ରାଜା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ! ସେମାନେ ଆତ୍ମାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ! **10**ସେମାନେ ଯେପରି ବଢ଼ିତ ନ ହୁଅନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମକୁ ଯୋଜନା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଯଦି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀମାନେ ଆତ୍ମର ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷରେ ଯୋଗଦେଇ ପାରନ୍ତୁ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ପରାସ୍ତ କରି ଦେଶରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିପାରନ୍ତୁ।”

11ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରିଗ୍ରାମ ଦ୍ୱାରା ଅବମାନିତ କରିବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ। ତେଣୁ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରୀତଦାସ ମୁନବମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ ଦେଲେ। ସେମାନେ ପିଆଜ ଓ ଗିଅଣ୍ଟ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଯେଉଁଠାରେ* ଫାରୋ ଖାଦ୍ୟ ଗସ୍ୟ ରଖୁଥିଲେ।

12ମିଶରୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପରିଗ୍ରାମ କରାଇଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯେତେ ଅଧିକ ପରିଗ୍ରାମ କରାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ସେହିପରି ଅଧିକ ବ୍ୟାପିଲା। ଏହା ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୟର କାରଣ ହେଲା। **13**ତେଣୁ ମିଶରୀୟମାନେ ତହିଁରୁ ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିଗ୍ରାମ କରାଇଲେ।

14ମିଶରୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ନୀବନ ଦୁର୍ବସହ କଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କାଦୁଅ ଓ ଇଟା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବିଳରେ କଠିନ

ଫାରୋ ଏହା ମିଶରର ରାଜାମାନଙ୍କର ପଦବୀ। ଏହାର ଅର୍ଥ “ମହାନ ଗୃହ”।

ପରିଗ୍ରାମ କରାଇଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ପରିଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କଲେ।

ଧାତ୍ରୀମାନେ ଯେକ ପରିମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ

15ସେଠାରେ ଦୁଇ ଦଶ ଧାତ୍ରୀ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ କି ହବୁର ସ୍ୱୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଫା ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ। ମିଶରର ରାଜା ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ। **16**ରାଜା କହିଲେ, “ଯେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀମାନଙ୍କର ଧାତ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପିଲା ଜନ୍ମ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ, ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଗଦେବ ଓ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନୀବିତ ରଖିବ।”

17ମାତ୍ର ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନେ ପରିମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବାରୁ, ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମାନି ନଥିଲେ। ସେମାନେ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନକୁ ନୀବିତ ରଖିଲେ।

18ମିଶରରେ ରାଜା ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ପଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରି କାହିଁକି କଲ? ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନୀବିତ ରଖିଲ?”

19ଧାତ୍ରୀମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ସ୍ୱୀଗଣ ମିଶରୀୟ ସ୍ୱୀଙ୍କଠାରୁ ତଥ୍ୟ। ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଧାତ୍ରୀ ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ପ୍ରସବ କରି ସାରିଥାଆନ୍ତୁ।”

20-21ପରିମେଶ୍ୱର ସେହି ଧାତ୍ରୀମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରଗୁଡ଼ିକୁ ବଢ଼ାଇଲେ। କାରଣ ସେମାନେ ପରିମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଡରୁ ଥିଲେ। ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଲା ଏବଂ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଲା।

22ତେଣୁ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ନବଜାତ ବାଳକମାନଙ୍କୁ ନୀଳ ନଦୀରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ନୀବିତ ରଖିପାର।”

ଶିଶୁ ମୋଗା

2 ଲେବୀ ବଂଶର ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲେ। ଯିଏକ ସେହି ଲେବୀ ବଂଶର ଜଣେ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ। **2**ସେହି ସ୍ୱୀଲୋକ ଜଣଙ୍କ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ। ତାଙ୍କ ମାତା ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କର ସେହି ପୁତ୍ର ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ହେଉଛି। ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ତିନିମାସ କାଳ ଲୁଚାଇ ରଖିଲେ। **3**ଯେତେବେଳେ ସେ (ସ୍ତ୍ରୀ) ତାକୁ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଲୁଚାଇ ପାରିଲା ନାହିଁ, ସେ ଏକ ଟୋକେଇ ତିଆରି କରି ତେଲ ଓ ରାଜ ଲେପନ କଲା। ସେ ସେହି ବାଳକଟିକୁ ଟୋକେଇରେ ରଖିଲା ଏବଂ ନଦୀରେ

ନଳବନ ମଝିରେ ରଖିଲା । 4ସେହି ବାଳକର ଦଣେ ଭଉଣୀ ତାକୁ ଦୂରରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଥିଲା । ପିଲଟିର କଣ ହେବ, ଏହା ଦାଣିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଲା ।

5ଠିକ୍ ଡା'ପରେ, ଫାରୋଙ୍କର କନ୍ୟା ନଦୀକୁ ଗାଧୋଇବାକୁ ଗଲେ । ସେ ସେହି ନଳବନ ମଧ୍ୟରେ ଟୋକେଇଟିକୁ ପାଇଲେ । ତାଙ୍କର ଗୁକରମାନେ ସେହି ନଦୀ କୂଳରେ ବୁଲୁଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ଦଣେ ଦାସୀକୁ ସେହି ପେଡ଼ିଟିକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କହଲେ । 6ରାଜାଙ୍କର କନ୍ୟା ଯେତେବେଳେ ସେହି ଟୋକେଇଟିକୁ ଖୋଲି ସେହି ଶିଶୁ ପୁତ୍ରକୁ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଶିଶୁଟି କାନ୍ଦୁ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ସେ ତା ପାଇଁ ବହୁତ ଦୁଃଖ କଲେ । ସେ କହଲେ, “ଏହି ପିଲଟି ଏହାକୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣଙ୍କର ଅଟେ ।”

7ଡା'ପରେ ସେହି ଶିଶୁଟିର ଭଉଣୀ ରାଜକନ୍ୟାଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ମୁଁ ଯାଇ ଏହି ଶିଶୁଟିକୁ ତା'ର ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇବା ପାଇଁ ଦଣେ ଏହାକୁ ଧାତ୍ରୀକ ଆଣିପାରେ କି?”

8ରାଜାଙ୍କର କନ୍ୟା କହଲା, “ହଁ, ଦୟାକରି ଡାକ ।”

ତେଣୁ ସେହି ବାଳକାଟି ଯାଇ ତା'ର ମାକୁ ଡାକ ଆଣିଲା ।

9ରାଜାଙ୍କର ଝିଅ ସେହି ମା'ଟିକୁ କହଲା, “ଏହି ଶିଶୁଟିକୁ ନିଅ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ତାକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କର, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ଦେବି ।”

ତେଣୁ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଶିଶୁଟିକୁ ନେଲା ଏବଂ ତାକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କଲା । 10ସେହି ଶିଶୁଟି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା, ଏବଂ କିଛି ଦିନ ପରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ରାଜକନ୍ୟାକୁ ସେହି ଶିଶୁଟିକୁ ଫେରାଇ ଦେଲା । ରାଜକନ୍ୟା ସେହି ଶିଶୁଟିକୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେ ତା'ର ନାମ ମୋଶା ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ଜଳରୁ ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ଆଣିଥିଲେ ।

ମୋଶା ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି

11ମୋଶା ବଡ଼ ହେଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭେଟିଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ, ଏହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଉ ଅଛି । ଦିନେ ମୋଶା ଦେଖିଲେ, ଦଣେ ମିଶରୀୟ ଲୋକ ଦଣେ ଏହାକୁ ଲୋକକୁ ପ୍ରହାର କରୁଥିଲା । 12ମୋଶା ଚତୁପାର୍ଶ୍ୱରେ କାହାରିକୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ମୋଶା ସେହି ମିଶରୀୟ ଲୋକଟିକୁ ହତ୍ୟା କଲେ ଓ ସେହି ଲୋକଟିକୁ ସେ ସେହି ବାଲିରେ ପୋତି ଦେଲେ ।

13ଡା'ପର ଦିନ ମୋଶା ଦୁଇଦଣ ଏହାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଳି କରୁଥିଲେ । ମୋଶା ଦେଖିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦଣଙ୍କର ଦୋଷ ଥିଲା । ମୋଶା ସେହି ଦୋଷୀ ଲୋକଟିକୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଭାଇକୁ କାହିଁକି ପ୍ରହାର କରୁଛ?”

14ସେହି ଲୋକ ଦଣକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “କିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାସକ ଓ ବିଚାରକର୍ତ୍ତା କରି ନିୟୁକ୍ତ କରିଅଛି? ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମିଶରୀୟ ଲୋକଟିକୁ ବଧ କଲା ପରି ମୋତେ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଦନା କରୁଛ କି?”

ତହିଁରେ ମୋଶା ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ମୋଶା ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲେ, “ଏକଥା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ।”

15ଡା'ପରେ ଫାରୋ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ମୋଶା ଯାହା କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା । ତେଣୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୋଶା ଖସି, ମିଦ୍ୟୁନୀୟ ଦେଶକୁ ପଳାଇଲେ ।

ମିଦ୍ୟୁନୀୟରେ ମୋଶା

ସେଠାକୁ ଯାଇ ଏକ କୂପ ନିକଟରେ ବସିଲେ । 16ସେଠାରେ ଦଣେ ମିଦ୍ୟୁନୀୟ ଯାଜକ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ସାତୋଟି କନ୍ୟା ଥିଲେ । ସେହି କନ୍ୟାମାନେ ସେହି କୂପ ନିକଟକୁ ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ମେଷପଲ ପାଇଁ ପାଣି ନେବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ପାଣି କାଢ଼ି ସେହି କୁଣ୍ଡଳିକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 17ଇତ୍ୟବସରରେ ମେଷପଲକମାନେ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମାତ୍ର ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମେଷପଲକୁ ଜଳ ଦେଲେ ।

18ଏହାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପିତା ରୁୟେଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପିତା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଜି ଏତେ ଶୀଘ୍ର କିପରି ଫେରି ଆସିଲ?”

19କନ୍ୟାଗଣ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ମେଷପଲକମାନେ ଆମକୁ ଘଡ଼଼ାଇ ଦେଉଥିଲେ, ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଲୋକ ଆମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି କାଢ଼ି ଆମର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଜଳପାନ କରାଇଲେ ।”

20ତେଣୁ ରୁୟେଲ ତାଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ସେହି ଲୋକଟି କେଉଁଠାରେ ଅଛି? ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲ? ତାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଡାକ ସେ ଆମ ସହତ ଖାଇବ ।”

21ମୋଶା ସେହି ଲୋକଟି ସହତ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧି ହେଲେ । ରୁୟେଲ ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ସିୟୋରକୁ ମୋଶାଙ୍କ ସହତ ବିବାହ ଦେଲେ । 22ସିୟୋର ଗର୍ଭବତୀ ହେଲା, ଏବଂ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଲା । ମୋଶା ତାଙ୍କର ନାମ ଗେର୍ଶୋମ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ କହଲେ, “ମୁଁ ବିଦେଶରେ ବାସ କରି ଆସୁଅଛି ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ ।

23ଦୀର୍ଘଦିନ ପରେ ସେହି ମିଶରରେ ରାଜା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ବପରି କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେମାନେ ଅନୁନୟ କଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଡାକ ଶୁଣିଲେ । 24ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଆତ୍ମର ଡାକ ଶୁଣିଲେ । ଅବହାମ, ଇସହାକ୍ ଓ ଯାକୃବଙ୍କ ସହତ କରିଥିବା ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥରଣ କଲେ । 25ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ହୁଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ।

ଜନ୍ମନା ବୁଦା

3 ଯିଥ୍ରେ ମୋଶାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ଥିଲେ । ଯିଥ୍ରେ ମିଦ୍ୟୁନୀୟମାନଙ୍କ ଯାଜକ ଥିଲେ । ମୋଶା ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କର ମେଷପଲମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିଲେ । ଦିନେ

ମୋଗା ତାଙ୍କ ମେଷପଲଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିର ପଶୁମପଟକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ । ମୋଗା ହୋରେବ ନାମକ ଏକ ପର୍ବତକୁ ଗଲେ, ଯାହାକି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପର୍ବତ ଥିଲା । 2ସେହି ପର୍ବତରେ, ମୋଗା ଦେଖିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏକ ଦୁତ ଏକ ଦିନିଆ ବୁଦା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ମୋଗା ଦେଖିଲେ, ବୁଦାରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଧ୍ଵସ ହେଉ ନଥିଲା । 3ତେଣୁ ମୋଗା ନିଶ୍ଚିତ କଲେ, ସେହି ବୁଦା ପାଖକୁ ଯାଇ ଅତ୍ୟୁତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ । କାହିଁକି ଏହି ବୁଦାଟି ନିଆଁରେ ଜଳି ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉନାହିଁ?

4ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ, ମୋଗା ବୁଦା ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପରମେଶ୍ଵର ବୁଦା ମଧ୍ୟରୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ମୋଗା, ମୋଗା!”

ମୋଗା କହିଲେ, “ହଁ, ଆଜ୍ଞା ସଦାପ୍ରଭୁ ।”

5ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଦରୁ ପାଦୁକା କାଢ଼ି ଦିଅ କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଛ ତାହା ପବିତ୍ର ଭୂମି ଅଟେ । 6ଆମ୍ଭେ ତୁମ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଇସ୍ଵାକର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ଅଛୁ ।” ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖି ଭୟରେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଆବୃତ କଲେ ।

7ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ମିଶରରେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କର ଅସ୍ତବିଧି ସବୁ ଦେଖିଛ ଏବଂ ମିଶରୀୟବାସୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଯତ୍ନେ ଦେବା ସମୟରେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମନ ଶୁଣିଛୁ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନେ ସବୁ ଜାଣିଛୁ । 8ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ମର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ ଯିବ । ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଭୂମିରୁ ଏକ ଉତ୍ତମ ଭୂମିକୁ ନେଇଯିବା, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଦୁଗ୍ଧ ଓ ମହୁର ବନ୍ୟା ଛୁଟୁଥିବ । ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅସ୍ତବିଧି ହେବନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଅସ୍ତବିଧାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବ । ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ପ୍ରବ୍ୟୟାନ ମିଳିବ । ବହୁଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିବେ । କିଶାନୀୟ, ହତୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ପିରିଷୀୟ, ହଦୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିଠାରେ ବାସ କରିବ । 9ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କ୍ରମନ ଶୁଣିଅଛୁ । ଆମ୍ଭେ ଦେଖିଛୁ ମିଶରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କପର ଦୌରାଣ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଦୁର୍ବସହ କରିଛନ୍ତି । 10ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଯାଅ! ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନଅ, ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ମଧ୍ୟରୁ ଆଗେଇ ନେଇଯାଅ!”

11କିନ୍ତୁ ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ କିଏ? କିପରି ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବ?”

12ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଥିବ! ଆମ୍ଭେ ଯେ ତୁମକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛୁ, ଏହା ତା’ର ପ୍ରମାଣ ମିଶରରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ବାହାର କରି ଆଣିବା ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଉପାସନା କରିବ ।”

13ଏହାପରେ ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହେ, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି,’ ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଯଦି ମୋତେ ପଚାରିବ, ‘ତାଙ୍କର ନାମ କ’ଣ?’ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କ’ଣ କହିବ?”

14ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେ ଯେ ଅଛୁ, ସେ ଅଛୁ,’ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ‘ସମ୍ଭୁତ’ ମୋତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି ।”

15ପରମେଶ୍ଵର ମୋଗାଙ୍କୁ ଆଦୃଶ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ଏହିକଥା କହିବ, ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣର ପରମେଶ୍ଵର, ଅର୍ଥାତ୍ ଅବ୍ରାହାମର ପରମେଶ୍ଵର, ଇସ୍ଵାକର ପରମେଶ୍ଵର, ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର ସଦାପ୍ରଭୁ (ସମ୍ଭୁତ)ଙ୍କର ଏହି ନାମ ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ପୁଣି ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ସ୍ଥରଣୀୟ ଅଟେ ।’ ‘ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।”

16ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦୃଶ କହିଲେ, “ଯାଅ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ପ୍ରଚାରକଗଣଙ୍କୁ କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଗଣର ପରମେଶ୍ଵର, ଅବ୍ରାହାମ, ଇସ୍ଵାକ ଓ ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ଵର, ମୋତେ କହି ଅଛନ୍ତି, ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଭାବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯତ୍ନସବୁ, ଆମ୍ଭେ ଚିପି ନେଇଅଛୁ । 17ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଛୁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଶାନୀୟମାନଙ୍କ ହତୀୟମାନଙ୍କ, ପିରିଷୀୟମାନଙ୍କ, ହଦୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଯିବୁଷୀୟମାନଙ୍କର ଦୁଗ୍ଧମଧୁ ପ୍ରବାହୀ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବା ।’

18“ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନଗଣ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବେ । ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କ ସହତ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକାନ୍ତମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ବିନୟ କରୁଅଛୁ, ତିନିଦିନ ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟକୁ ଯାତ୍ରା କରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।’

19“କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ, ଅଦୃଶ୍ୟ ହାତର ଶକ୍ତି ବିନା ମିଶରର ରାଜାଙ୍କୁ ଜବରଦସ୍ତ କରାଗଲେ ମଧ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବନାହିଁ । 20ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ମହାନ ଶକ୍ତି ମିଶର ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇବା । ଆମ୍ଭେ ମିଶରରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ଘଟାଇବ, ଏହା ଆମ୍ଭେ କରିବା ପରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବେ । 21ଆଉ ଆମ୍ଭେ ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର କରିବ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପହାରମାନ ଦେବେ ।

22“ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶିନୀ ଓ ଆପଣା ଗୃହପ୍ରବାସିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ନିକଟରୁ ରୌପ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ଓ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାର ଓ ବସ୍ତ୍ର ମାଗି ନେଇଯିବେ, ପୁଣି ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆପଣା ପୁତ୍ର କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ । ଏହିପରି

ଭାବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶରୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ହରଣ କରିବ ।”

ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ

4 ଏହାପରେ ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମୋତେ ବଘାସ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଛ ବୋଲି ମୁଁ କହବି। ସେମାନେ କହବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି ।’”

2କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ହାତରେ କ’ଣ ଅଛି?”

ମୋଶା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହା ମୋର ଆଶାବାଡ଼ ।”

3ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଆଶାବାଡ଼କୁ ଭୂମିରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅ ।”

ତେଣୁ ମୋଶା ସେହି ଆଶାବାଡ଼ଟିକୁ ଭୂମିରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ, ଏବଂ ସେହି ଆଶାବାଡ଼ଟି ଏକ ସର୍ପ ପାଲଟି ଗଲା । ମୋଶା ଡ଼ରଗଲେ ଓ ଡାଠାରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇଲେ । **4**କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହସ୍ତ ପ୍ରସାର କରି ଡାଠର ଲାଞ୍ଜିଟିକୁ ଧର ।”

ତେଣୁ ମୋଶା ସର୍ପ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଡାଠର ଲାଞ୍ଜିଟିକୁ ଧରିଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ଏପରି କଲେ, ସେହି ସର୍ପଟି ପୁନଃସୃଷ୍ଟି ସେହି ଆଶାବାଡ଼ରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । **5**ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଆଶାବାଡ଼ଟିକୁ ଏହିପରି ବ୍ୟବହାର କର ଏଥିରେ ସେମାନେ ବଘାସ କରିବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ । ଯିଏକି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଅବୁହାମଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର, ଯାକୁବର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି ।”

6ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ହାତକୁ ତୁମ୍ଭର ଛାତିରେ ରଖ ।”

ତେଣୁ ମୋଶା ତାଙ୍କର ହାତକୁ ତାଙ୍କର ଛାତିରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ । ଏହା କୁଣ୍ଠରେ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ହୋଇ, ହିମପରି ଧଳା ହୋଇଗଲା ।

7ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ପୁନଃସୃଷ୍ଟି ତୁମ୍ଭର ଛାତିରେ ରଖ ।” ତେଣୁ ମୋଶା ତାଙ୍କର ହାତ ତାଙ୍କର ଛାତିରେ ଦେଲେ, ମୋଶା ତାଙ୍କର ହାତ ବାହାର କରିବାରୁ ତାଙ୍କର ହାତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପୂର୍ବପରି ହୋଇଗଲା ।

8ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଯଦି ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଘାସ ନ କରିବେ, ଯଦି ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗୁ ଏହାକୁ ବଘାସ ନକରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ବଘାସ କରିବେ । **9**ଯଦି ସେମାନେ ଏହି ଭୂଇଁଟି ପ୍ରମାଣ ଦେଖିବାପରେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଘାସ ନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତଥାପି ଯଦି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ନୀଳନଦୀରୁ କିଛି ଜଳ ନେଇ ଭୂମିରେ ଢାଳିବ ତାହା ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲା ମାତ୍ରେ ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।”

10କିନ୍ତୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, କଥା କହବାର ଗୁରୁତ୍ୱ ମୋଠାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ଅତୀତରେ ମୁଁ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ବକ୍ତା ନଥିଲି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଜଣେ

ଉତ୍ତମ ବକ୍ତା ନୁହେଁ, ଯଦିଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଲ । ଆପଣ ଦାଣ୍ଡ ଯେ, ମୁଁ ବହୁତ ଧର କହେ ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବି ନାହିଁ ।”

11ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟର ମୁଖ କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିଛି? ମନୁଷ୍ୟକୁ କିଏ ମୁକ୍ତ ବା ବଧୂର କରେ? ମନୁଷ୍ୟକୁ କିଏ ଦୃଷ୍ଟିହୀନ କରେ? ମନୁଷ୍ୟକୁ କିଏ ଦୁଷ୍ଟିବାନ କରେ? ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ଯେ କି ଏ ସମସ୍ତ କର୍ମ କରୁଥାଏ । ମୁଁ ହେଉଛି ସେହି ସଦାପ୍ରଭୁ । **12**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭ ସହିତ ରହିଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ବନ୍ଧବ୍ୟର କଥା ତୁମ୍ଭକୁ ଶିଖାଇବି ।”

13କିନ୍ତୁ ମୋଶା କହିଲେ, “ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ବନ୍ଦୀ କରୁଅଛି ମୋତେ ନ ପଠାଇ ଅନ୍ୟ ଦଣ୍ଡକୁ ପଠାଅ ।”

14ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କ୍ରୋଧରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉତ୍ତମ! ତୁମ୍ଭକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଦଣ୍ଡକୁ ପଠାଇବି । ତୁମ୍ଭର ଭାଇ, ଲେବୀୟ ହାରୋଣ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ତବ୍ଧ ଅଟେ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଆସୁଅଛି । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେବ । **15**ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣକୁ କହିବ ଏବଂ ତା’ର ପାଟିରେ ବାକ୍ୟ ଦେବ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଦିହା ସହିତ ଓ ତା’ର ଦିହା ସହିତ ଥିବ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ହେବ । **16**ତୁମ୍ଭପାଇଁ ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବ । ତୁମ୍ଭେ ତା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ପରି ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରବକ୍ତା । **17**ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଯାଅ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଆଶାବାଡ଼ଟିକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ଅତ୍ୟୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏହି ଆଶାବାଡ଼ ବ୍ୟବହାର କରିବ ।”

ମୋଶା ମିଶରକୁ ଫେରିଗଲେ

18ଏହାପରେ ମୋଶା ତାଙ୍କର ଶ୍ୱଶୁର ଯିଥ୍ରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ । ମୋଶା ଯିଥ୍ରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦୟାକରି ମୋତେ ମିଶରକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ । ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ୁଛି ଏବଂ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ୁଛି, ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି କି, ନାହିଁ?”

ଯିଥ୍ରୋ କହିଲେ, “ଅବଶ୍ୟକ! ତୁମ୍ଭେ ଶାନ୍ତରେ ଯାଅ ।”

19ପରମେଶ୍ୱର ମିଶରରେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଶରକୁ ନିର୍ଗମନରେ ଯାଇପାର, କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଗୁଡ଼ୁଥିଲେ, ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୃତ ।”

20ତେଣୁ ମୋଶା ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଗଧରେ ବସାଇ ମିଶର ଅଭିମୁଖେ ବାହାରିଲେ । ମୋଶା ତାଙ୍କର ଆଶାବାଡ଼ ସଙ୍ଗରେ ନେଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲା ।

21ମୋଶା ମିଶରକୁ ଯାତ୍ରାକରୁଥିବା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମନେରଖ, ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତ ଅତ୍ୟୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବ ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କ ମନକୁ କଠିନ କରିବି । ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡ଼ିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ । **22**ସଦାପ୍ରଭୁ

କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିବ। 23ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲ ହେଉଛି ମୋର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ର ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କଫୁଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବି, ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନେ ମୋର ଉପାସନା କରିବେ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ନଦିଅ ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରକୁ ହତ୍ୟା କରିବି।’”

ମୋଶାଙ୍କ ପୁତ୍ର ସ୍ତନ୍ତ ହେଲେ

24ମିଶରକୁ ଯିବା ବାଟରେ, ମୋଶା ଏକ ସ୍ଥାନରେ ରାତ୍ରି ଯାପନ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ସେଠାରେ ସାକ୍ଷାତ କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। 25କିନ୍ତୁ ସିଂସୋର ଏକ ତିଷ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ରର ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ତନ୍ତ କଲେ ଏବଂ ସେହି ଚମଟି ତାଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ପକାଇ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ରକ୍ତ ରଂଦିତ ସ୍ୱାମୀ।” 26ସେ କହିଲା, ରକ୍ତ ରଂଦିତ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତନ୍ତ କାରଣରୁ। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ।

ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

27ସଦାପ୍ରଭୁ ହାରୋଣକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋଶାଙ୍କ ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ମରୁଭୂମିକୁ ଯାଅ।” ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତରେ ତାଙ୍କ ସହତ ମିଳି ତାଙ୍କୁ ରୁମ୍ଭନ କଲେ। 28ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ କାହିଁକି ପଠାଇଛନ୍ତି। ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧିକାର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ତାଙ୍କୁ କହିଲେ।

29ତେଣୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ଏକତ୍ର ଯାଇ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କଲେ। 30ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ସେହି ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗକୁ ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ଯାହା ସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏହାପରେ ମୋଶା ତାଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇଲେ। 31ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରବିଧା ଦେଖିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ ଉପାସନା କଲେ।

ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ

5 ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ଏପରି କହି ସାରିବା ପରେ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱର କହିଛନ୍ତି, ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ। ସେମାନେ ମୋ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ମରୁଭୂମିରେ ଏକ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବେ।’”

2କିନ୍ତୁ ଫାରୋ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କିଏ? ମୁଁ କାହିଁକି ତାଙ୍କୁ ମାନିବି? ମୁଁ କାହିଁକି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବି? ସଦାପ୍ରଭୁ କିଏ ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ।”

3ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ମୋଶା କହିଲେ,

“ଏଗ୍ରୀୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ୁଛୁ। ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ। ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବୁ। ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର। ଯଦି ଆମ୍ଭେ ତାହା ନ କରୁ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ରୋଧ କରି ପାରନ୍ତି ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିପାରନ୍ତି। ସେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ କାନ୍ଦ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତା ମାଧ୍ୟମରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇ ପାରନ୍ତି।”

4କିନ୍ତୁ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁଅଛ। ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଦିଅ। 5ସେଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ କରୁଅଛ।”

ଫାରୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାଘ୍ରୀ ବିଧାନ କଲେ

6ସେହିଦିନ, ଫାରୋ କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କର ମୁନବମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ନିରୀକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, 7“ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇଟା ପାଇଁ ନଡ଼ା ଦେଉଥିଲ। ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଳ ଦିଅ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜପାଳ ନିଜେ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ। 8କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୂର୍ବ ପରି ଯେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଇଟା ତିଆରି କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ଇଟା ତିଆରି କରାଅ। ସେମାନେ ଅଳପୁଆ ହୋଇଛନ୍ତି। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଯିବାପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମାଗୁଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ। ଯେଣୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ବଳିଦାନ* ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି। 9ତେଣୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରଖ। ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟା କଥା ଶୁଣିବାକୁ ସମୟ ପାଇବେ ନାହିଁ।”

10ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କର ମୁନବ ଓ ତଦାରଖକାରୀଗଣ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପାଳ ନଦେବା ପାଇଁ ଫାରୋ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି। 11ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପାଇଁ ନିଜେ ପାଳ ସଂଗ୍ରହ କର। କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ପୂର୍ବପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ସଂଖ୍ୟକ ଇଟା ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ ସେତିକି ସଂଖ୍ୟକ ଇଟା ତିଆରି କରିବ।”

12ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ମିଶରର ଗୁରୁଆଡ଼େ ବୁଲି ପାଳ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। 13କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କର ମୁନବମାନେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ କଠିନ କରାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରାଇଲେ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପୂର୍ବପରି ଇଟା ନିର୍ମାଣ କରିବାପାଇଁ। 14ଫାରୋଙ୍କର ମୁନବମାନେ, ତଦାରଖକାରୀମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ। ସେମାନେ କ୍ରୀତଦାସମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁକ ମାରି କହିଲେ, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେ ଇଟା ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲ, ସେତିକି ଇଟା ନିର୍ମାଣ କରୁନାହିଁ? ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଇଟା ତିଆରି କରିପାରୁଥିଲ, ଏବେ କାହିଁକି କରି ପାରିବ ନାହିଁ।”

ବଳିଦାନ ଏହାର ଅର୍ଥ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଉପହାର

15ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରି କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛ? 16ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭକୁ କୌଣସି ନଡ଼ା ପାଳ ଦେଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବପରି ଇଟା ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ କଡ଼ୁଛ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭର ମୁନବମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ଏପରି କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରୁଛନ୍ତି ।”

17ଫାରୋ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳସୁଆ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିବାପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁମତି ମାଗୁଥିଲ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେବାକୁ ରୁହିଲ । 18ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଫେରିଯାଅ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି ପାଳ ବା ନଡ଼ା ଦେବି ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ବପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ସଂଖ୍ୟକ ଇଟା ତିଆରି କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ ।”

19ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବଂଶୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅସ୍ତବ୍ୟାରେ ପଡ଼ିଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପୂର୍ବପରି ସେତିକି ସଂଖ୍ୟକ ଇଟା ତିଆରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

20ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କଠାରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ବାଟରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । 21ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହା କଲ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତୁ । ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଘୃଣା କରନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଅସ୍ତ୍ରରେ ସଜ୍ଜିତ କରିଛ ।”

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ମୋଗାଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ

22ଏହାପରେ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, କାହିଁକି ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ବିପଦମାନ ସୃଷ୍ଟି କଲ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇଲ? 23ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କହିବାକୁ ମୋତେ କହିଥିଲ, ତାହା ମୁଁ କହିଲି । କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟଠାରୁ ସେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଷ୍ଠୁର ହେଲେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କଲ ନାହିଁ ।”

6 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବ ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କୁ କ’ଣ କରିବି । ମୋର ମହାନ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ଏବଂ ସେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିବ ତାଙ୍କର ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ।”

2ପରମେଶ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଯିହୋବାଃ । 3ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମ, ଇସହାକ୍ ଓ ଯାକୂବଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲୁ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ନାମ

ସଦାପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଜାଣି ନଥିଲେ । 4ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ରୁକ୍ଷ କରିଥିଲୁ ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଣ୍ଠାନ ଦେଶ ଦେବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି । ସେମାନେ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ଦେଶ ସେମାନଙ୍କର ନଥିଲା । 5ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ଆର୍ତ୍ତକ୍ରୀଡ଼ା ମୁଁ ଶୁଣିଅଛି । ମୁଁ ଦେଖିଛି ମିଶରବାସୀମାନେ କପରି ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ରୀତଦାସ କରି ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ମୋର ରୁକ୍ଷ ମନେ ରଖିଅଛି । 6ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କର ଆଉ ଦାସ ହୋଇ ରହିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ମହାନଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସୁକର ଭାବେ ଦଣ୍ଡ ଦେବି । ଏହାପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ କବଳରୁ ରକ୍ଷା କରିବି । 7ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଲୋକ ହେବ । ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ହେବି । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର ଅଟେ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରିବି । 8ମୁଁ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ, ଇସହାକ୍ ଏବଂ ଯାକୂବଙ୍କ ସହ ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛି । ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭୂମି ଦେବା ପାଇଁ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭୂମିକୁ ନେଇଯିବାକୁ । ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହେବ । ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ ।”

9ତେଣୁ ମୋଗା ଏହିସବୁ ଘଟଣା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ଏତେ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରୁଥିଲେ ଯେ ମୋଗାଙ୍କର କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଆଉ ଧର୍ଯ୍ୟ ନ ଥିଲା ।

10ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 11“ମିଶରର ଶବ୍ଦା ଫାରୋଙ୍କୁ ଯାଇ କୁହ, ତାଙ୍କର ଦେଶରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ପଠେଇ ଦେବା ପାଇଁ ।”

12କିନ୍ତୁ ମୋଗା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ମୋର କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରି ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ଫାରୋ ମୋର କଥାକୁ କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଜଣେ ଅତି ମନ୍ଦ ବକ୍ତା ।”

13କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେ ମିଶରର ଶବ୍ଦା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସନ୍ତାନଗଣଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର କେତେକ ପରବାର

14ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଇଗ୍ରାୟେଲ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ଥିଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲଙ୍କର ଦ୍ୟୂଷ୍ଟ ପୁତ୍ର ରୁବେନର ସନ୍ତାନ ହନୋକ, ପଲ୍ଲୁ, ହସ୍ତୋଣ ଓ କମ୍ବିଁ ଏହିପରି ଚାର୍ଣ୍ଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ । 15ଶିମିୟୋନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଯିମ୍ବୁୟେଲ, ଯାମୀନ୍ ଓ ଓହଦ୍, ଯାଖୀନ୍, ସୋହର ଓ କଣାନୀୟା ସ୍ୱାମି ପୁତ୍ର ଶୌଲ, ଏମାନେ ଥିଲେ ଶିମିୟୋନଙ୍କର ବଂଶ । 16ଲେବୀ 137 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଥିଲେ । ଲେବୀଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଥିଲେ, ଗେର୍ଶୋନ୍,

କହାତ୍ ଓ ମଗ୍ବର। 17ରେଗୋନିଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଦଶ ସନ୍ଧାନ ଥିଲେ, ଲବ୍ଧି ଓ ଗିମିୟି। 18କହାତ 133 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଥିଲେ। କହାତଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଥିଲେ, ଅମ୍ବମ୍, ଯିଷ୍ଟହର, ହବ୍ରୋଣ ଓ ଉଷାୟେଲ, 19ମଗ୍ବରର ସନ୍ଧାନମାନେ ଥିଲେ, ମହଲ ଓ ମୂଗି ଏହସବୁ ବଂଶ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲେବୀ ବଂଶୀୟ ଥିଲେ।

20ଅମ୍ବମ୍ 137 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ। ଅମ୍ବମ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଉତ୍ତରୀକୁ ବବାହ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ନାମ ଥିଲା ଯୋକେବଦ। ଏଣୁ ଅମ୍ବମ୍ ଆଉ ଯୋକେବଦ ହାରୋଣ ଓ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦନ୍ତ ଦେଲେ। 21ଯିଷ୍ଟହରର ସନ୍ଧାନ କୋରହ, ନେଫର୍ ଓ ସିଗ୍ରି। 22ଉଷାୟେଲର ସନ୍ଧାନ ମାଗାୟେଲ ଓ ଇଲୀଷାଫନ୍ ଓ ସିପ୍ରି।

23ହାରୋଣ ଇଲୀଶେବାକୁ ବବାହ କଲେ। ଇଲୀଶେବା ଥିଲେ ଅମ୍ନାନାଦବର କନ୍ୟା ନହଗୋନର ଉଗିନୀ ତାଙ୍କର ଓଁରସରୁ ନାଦବ ଓ ଅବାହୁ ଓ ଇଲିୟାସର ଓ ଇଥାମରକୁ ପ୍ରସବ କଲା। 24କୋରହର ସନ୍ଧାନ ଅସୀର, ଇଲକାନା ଓ ଅବାହୁସଫ। ଏମାନେ କୋରହର ବଂଶ। 25ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଇଲିୟାସର ଫୁଟୀୟେଲର ଏକ କନ୍ୟାକୁ ବବାହ କଲେ ଓ ସେ ଓଁରସରେ ପାନହସକୁ ଦନ୍ତ ଦେଲା। ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଲେବୀୟ ଥିଲେ। 26ହାରୋଣ ଓ ମୋଶା ଏହ ପରିବାରବର୍ଗର ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏହଲୋକ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ସୈନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରିଥାଣ।” 27ଏମାନେ ମିଶରରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ପାଇଁ ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ। ଏମାନେ ଥିଲେ ସେହି ହାରୋଣ ଓ ମୋଶା।

6ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲେ। 7ଫାରୋଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲୁବେଳେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଅଣୀବର୍ଷ ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ତେୟୁଅଣୀ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା।

ମୋଶାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚ ଏକ ସର୍ପ ପାଲଟି ଗଲା

8ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣକୁ କହଲେ, 9“ଫାରୋ କହବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ କିଛି ଦେଖାଅ। ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟୁତ କର୍ମ ଦେଖାଇବାକୁ କହବ। ହାରୋଣକୁ କୁହ ତା’ର ଆଶାବାଞ୍ଚ ଭୂମିରେ ପକାଇବ। ଏହି ଆଶାବାଞ୍ଚଟି ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହେବ।”

10ତେଣୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କହବା ମୁତାବକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ। ହାରୋଣ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚଟିକୁ ଭୂମିରେ ପକାଇଲେ। ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ମକର୍ତ୍ତାଗଣ ଚାହିଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଶାବାଞ୍ଚଟି ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା।

11ତେଣୁ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ଓ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହାରୋଣଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଯାତ୍ରା ବଦ୍ୟା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଆଶାବାଞ୍ଚକୁ ସର୍ପରେ ପରିଣତ କରିଦେଲେ। 12ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚକୁ ଭୂମିରେ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚ ସର୍ପରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା। କିନ୍ତୁ ହାରୋଣଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଇଗଲା। 13ତଥାପି ଫାରୋ ଦୃଢ଼ ହେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ। ଏହା ସେହିପରି ହୋଇଥିଲା ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବ ବୋଲି କହୁଥିଲେ। ଫାରୋ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ।

ପୁନର୍ବାର ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ

28ମିଶରର ସେହି ଭୂମିରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ। 29ସେ କହଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଟେ। ମିଶରର ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ ମୋର କହୁଥିବା ସମସ୍ତ କଥା କୁହ।”

30କିନ୍ତୁ ମୋଶା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ଅତି ମଧ୍ୟ ବକ୍ତା, ରାଜା ମୋ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ।”

7 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂଲ୍ୟ କରିଅଛି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଭଲ ହାରୋଣ ତୁମ୍ଭର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଦବକ୍ତା ହେବ। 2ତୁମ୍ଭର ଭଲ ହାରୋଣଙ୍କୁ ମୋର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା କୁହ। ସେ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କୁ କହବ, ମୁଁ ଯାହାସବୁ କହୁଅଛି, ଫାରୋ ନିଶ୍ଚୟ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେଶରୁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବ। 3କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କ ହୃଦୟ କଠିନ କରିବି। ତା’ପରେ ମିଶର ଦେଶରେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅତ୍ୟୁତ କର୍ମ କରିବି। ତଥାପି ଫାରୋ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ। 4ତେଣୁ ଏହାପରେ ମୁଁ ମିଶରକୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ଏବଂ ତା’ପରେ ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି। 5ତାହେଲେ ମିଶରର ଲୋକମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇବେ ଯେ, ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ। ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିବି।”

ଜଳ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଲା

14ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହଲେ, “ଫାରୋର ହୃଦୟ କଠିନ ହୋଇଅଛି, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। 15ପ୍ରଭୃତରେ, ଫାରୋ ନଦୀକୁ ଯିବେ। ନଦୀ କୂଳରେ ଫାରୋଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କର। ସେହି ଆଶାବାଞ୍ଚକୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ନିଅ ଯାହା ସର୍ପ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। 16ତାଙ୍କୁ ଏହା କୁହ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ୍ସିୟୁମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବା ପାଇଁ କହବାକୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯିବେ। ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି ନାହିଁ। 17ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହଲେ, ଯେ ସେ କିଛି କରିବେ ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବୋଲି। ମୁଁ ନୀଳନଦୀର ଜଳକୁ ମୋର ଆଶାବାଞ୍ଚରେ ଛୁଇଁବି ତାହା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ନଦୀର ଜଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହତ ହେବ। 18ନଦୀର ମାଛମାନେ ମରିଯିବେ ଏବଂ ନଦୀ ଦୂରନ୍ଧି ଯୁକ୍ତ ହେବ। ତେଣୁ ମିଶରବାସୀ ଆଉ ନୀଳନଦୀର ଜଳ ପିଇପାରିବେ ନାହିଁ।”

19ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହଲେ, “ହାରୋଣକୁ କୁହ ସେ ତା’ର ଆଶାବାଞ୍ଚକୁ ହାତରେ ଧରି ଏବଂ ଜଳଧାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଯଥା ନଦୀ, ହସ୍ତ ଓ କେନାଲ ଯେଉଁଠାରେ ପାଣି ଗଚ୍ଛିତ ଅଛି ସବୁକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରୁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ଏପରି କଲା,

ସମସ୍ତ ଜଳ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଲା । ଏପରିକି କାଠ ପାତ୍ର ଓ ପ୍ରସ୍ତର ପାତ୍ରରେ ଥିବା ଜଳସବୁ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହେଲା ।”

20ତେଣୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ହାରୋଣ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରି ତାଙ୍କର ଆଶାବାଡ଼ି ଘାସ ନୀଳନଦୀର ଜଳକୁ ସୁଖି କଲେ । ସେ ଏପରି ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କଲେ । ତେଣୁ ନଦୀର ସମସ୍ତ ଜଳ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । 21ନଦୀର ମହାଧାନେ ମଲେ, ଏବଂ ନଦୀର ଜଳ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଯୁକ୍ତ ହେଲା । ତେଣୁ ମିଶରବାସୀ ଆଉ ନୀଳନଦୀରୁ ଜଳପାନ କରିପାରି ନଥିଲେ । ମିଶରର ସବୁଆଡ଼େ ଜଳଭାଗ ରକ୍ତରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା ।

22ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଠିକ୍ ଏପରି କଲେ । ଫାରୋ ପୁଣି ଦୂଢ଼ ହେଲେ ହୃଦୟ କଠିନ କଲେ ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଠିକ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଘଟିଲା । 23ଫାରୋ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଧ୍ୟାନ ନଦେଇ ଗୃହକୁ ଫେରିଗଲେ । 24ମିଶରବାସୀମାନେ ଆଉ ନୀଳନଦୀରୁ ଜଳ ପାନ କରି ପାରିନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ନଦୀମାନଙ୍କରେ କୁପମାନ ଖନନ କରି ପିଇବା ପାଣି ସଂଗ୍ରହ କଲେ ।

ବେଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ

25ସଦାପ୍ରଭୁ ନୀଳନଦୀର ଜଳକୁ ସାତଦିନ ପରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

8 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ଏବଂ କୁହ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି, ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବା ପାଇଁ ବିଅ, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ମୋତେ ଉପାସନା କରିବେ । 2ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ମନା କରିବ, ତେବେ ମୁଁ ମିଶରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବି । 3ନୀଳନଦୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସେମାନେ ନଦୀରୁ ଆସି ତୁମ୍ଭର ଘରେ ପଶିବେ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶୟନ କକ୍ଷ ଓ ଶେଯରେ ପଡ଼ି ରହିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାରୀଗଣଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ଏବଂ ବେଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ତୁମ୍ଭର ଜଳପାତ୍ର, ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଚୂଲୀରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । 4ବେଙ୍ଗମାନେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁରୀ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ଭ ଉପରକୁ ଉଠିବେ ।”

5ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଣକୁ କୁହ ସେ ତା’ର ଆଶାବାଡ଼ିକୁ ଧରି ନଦୀ, ହ୍ରଦ, କେନାଲ, ସବୁଆଡ଼େ ବୁଲାଇ । ଏହାପରେ ବେଙ୍ଗମାନେ ମିଶରର ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଉଠି ଆସିବେ ।”

6ତେଣୁ ହାରୋଣ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଜଳଭାଗ ଉପରେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କଲେ । ଏଥିରେ ବେଙ୍ଗମାନେ ଜଳଭାଗରୁ ବାହାର ମିଶରର ଭୂମିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ।

7ମହଜ୍ଜ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ବଳରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିପାରିଲେ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସମଗ୍ର ମିଶରର ବେଙ୍ଗରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ।

8ଫାରୋ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ଫାରୋ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହ ମୋ ଉପରୁ, ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରୁ ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ କାଢ଼ି ନିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦେବି ।”

9ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦୟାକରି କୁହ ତୁମ୍ଭେ କେତେବେଳେ ଚାହୁଁଛ ବେଙ୍ଗମାନେ ପଳାଇବା ପାଇଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁରୀ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି । ତା’ପରେ ବେଙ୍ଗମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ପଳାଇବେ । ବେଙ୍ଗମାନେ କେବଳ ନଦୀରେ ରହିବେ ।”

10ଫାରୋ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆସନ୍ତାକାଲି ।”

ମୋଶା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କହିଲ ସେହିପରି ହେବ । ଏହି ପ୍ରକାରରେ, ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଏପରି ଦେବତା ନାହିଁ ଯାହା ଆତ୍ମର ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହେବ । 11ବେଙ୍ଗମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ, ତୁମ୍ଭର ଗୃହକୁ, ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ପଳାଇବେ । ସେମାନେ କେବଳ ନଦୀରେ ରହିବେ ।”

12ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । ସେ ଯେଉଁ ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ହଟାଇ ନେବା ପାଇଁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । 13ଏବଂ ମୋଶା ଯାହା ଚାହୁଁଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହିପରି କଲେ । ଯେଉଁ ବେଙ୍ଗମାନେ ଘରେ, ଅଗଣାରେ, ଏବଂ ନଦୀରେ ଥିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମରିଗଲେ । 14ସେମାନେ ଗଦା ହୋଇ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ସ୍ଥାନଟିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଲା । 15ଫାରୋ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କଲେ ଯେ, ସେ ବେଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ । ଏବଂ ସେ ପୁଣି ଦିଦ୍‌ଶୋର ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ସବୁ ଘଟିଗଲା ।

ଉକୁଣିଆ ପୋକ

16ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାରୋଣକୁ କୁହ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଡ଼ି ଉଠାଇ ଭୂମିରେ ଆଘାତ କରିବାକୁ କୁହ । ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଧୂଳି ଉକୁଣିଆ ପୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବେ ।”

17ସେମାନେ ସେହିପରି କଲେ । ହାରୋଣ ତାଙ୍କର ଆଶାବାଡ଼ି ଉଠାଇ ଭୂମିରେ ଆଘାତ କଲେ ଏବଂ ମିଶରର ସମସ୍ତ ଧୂଳି ଉକୁଣିଆ ପୋକରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । ଉକୁଣିଆ ପୋକମାନେ ପଶୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ହୋଇଗଲେ ।

18ମିଶରର ମହଜ୍ଜମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା ଘାସ ଏପରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଫଳ ହେଲେ, ମହଜ୍ଜମାନେ ଧୂଳିରୁ ଉକୁଣିଆ ପୋକମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଉକୁଣିଆ ପୋକମାନେ ପଶୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ରହିଗଲେ । 19ତେଣୁ ମହଜ୍ଜମାନେ ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଫାରୋ ପୁଣି ଦିଦ୍‌ଶୋର ହେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

ମାଛମାନେ

20 ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୃତରୁ ଉଠି ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ । ସେ ଯେତେବେଳେ ନଦୀକୂଳକୁ ଯିବ । ଏହପର କୁହ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ ସେମାନେ ମୋର ଉପାସନା କରିବେ ।’ 21 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ନ ଦିଅ ତେବେ ମାଛମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ଗୃହ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଏବଂ ମାଛମାନେ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ, ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ବ୍ୟାପିଯିବେ । ମିଶରର ସମସ୍ତ ଗୃହ ମାଛରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଏବଂ ମାଛମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । 22 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରିବି ନାହିଁ ଯେପରି ମିଶର ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ହେବ । ଗୋଗନରେ କୌଣସି ମାଛ ହେବ ନାହିଁ, ଯେଉଁଠାରେ ମୋର ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ, ଏହି ଭୂମିର ଅଟେ । 23 ତେଣୁ ଆସନ୍ତାକାଳଠାରୁ ମୁଁ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିବି ଏବଂ ତାହା ମୋର ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ହେବ ।”

24 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ସେହିପରି ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ମାଛ ମିଶରକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ । ମାଛମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ଗୃହରେ, ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଏବଂ ଏପରିକି ମିଶରର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଘେରିଗଲେ । ମାଛମାନେ ଦେଶକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 25 ତେଣୁ ଫାରୋ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡାକି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କର ।”

26 କିନ୍ତୁ ମୋଶା କହିଲେ, “ଏହା କେବେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ହେବ ନାହିଁ । ମିଶରବାସୀମାନେ ଭାବିବେ ଯେ, ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମାରି ବଳିଦାନ କରିବା, ଏକ ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଯଦି ଆମ୍ଭେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଏହଠାରେ କରୁ ତେବେ ମିଶରବାସୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବେ । 27 ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ଉତ୍ତରୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଦିନ ପାଇଁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏହା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଅଛନ୍ତି ।”

28 ତେଣୁ ଫାରୋ କହିଲେ, “ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ କରିବାକୁ ମରୁଭୂମିକୁ ଯିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବେଶୀଦୂର ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଅ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ।”

29 ମୋଶା କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏ ସ୍ଥାନରୁ ଯାଇ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ମାଛମାନଙ୍କଠାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଟକାଇବି ନାହିଁ ।”

30 ତେଣୁ ମୋଶା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବଦାୟ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । 31 ଏବଂ ମୋଶା ଯେପରି ଗୁହଁଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହିପରି କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ମାଛମାନଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କଠାରୁ, ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଲେ । କୌଣସି ମାଛ ରହିଲେ ନାହିଁ । 32 କିନ୍ତୁ ଫାରୋ ପୁଣି ଦାୟିକ ହେଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ରୋଗ

9 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କହିବାକୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏକ୍ୱାୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି; ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ମୋତେ ଉପାସନା କରି ପାରିବେ ।’ 2 ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର ଓ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ନ ଦିଅ । 3 ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଶୁ ଯଥା: ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କର, ଗଧମାନଙ୍କର, ଓଟମାନଙ୍କର, ଗାଈଗୋରୁମାନଙ୍କର ମେଣ୍ଟାମାନଙ୍କଠାରେ ମହାମାରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ । 4 ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ସେପରି ମିଶରମାନଙ୍କର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର କୌଣସି ପଶୁ ମରିବେ ନାହିଁ । 5 ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ସ୍ଥିର କରିଛନ୍ତି । ଆସନ୍ତାକାଳ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଦେଶରେ ଏପରି କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।”

6 ତାପରଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ଠିକ୍ ତାହା କଲେ । ମିଶରୀୟମାନଙ୍କର କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବି ପଶୁ ମଲେ ନାହିଁ । 7 ଫାରୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାଇଲେ ଦେଖିବାପାଇଁ ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲର କୌଣସି ପଶୁ ମରିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ? ମାତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର କୌଣସି ପଶୁ ମରି ନ ଥିଲେ । ତଥାପି ଫାରୋ ଦିଦ୍‌ଖୋର ହୋଇ ରହିଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥ

8 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହାତ ମୁଠାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଉତ୍ସ୍ନରେ ପୁଣି କର । ମୋଶା ତୁମ୍ଭେ ଫାରୋ ଦେଖୁଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ସ୍ନ ପବନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଡ଼ାଇ ଦେବ । 9 ତାହା ମିଶରର ଧୂଳି ହୋଇ ଗୁଣିଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯିବ । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଧୂଳି ମିଶରର ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବା ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁବ, ତା’ର ଚମଡ଼ାରେ ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥମାନ ବ୍ୟାପିଯିବ ।”

10 ତେଣୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ଏକ ଭାଙ୍ଗିରୁ ଉତ୍ସ୍ନ ନେଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ଫାରୋଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହୋଇ ଆକାଶକୁ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ଏହାପରେ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ଦାହଯୁକ୍ତ ବଥମାନ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରେ ଦେଖାଦେଲା । 11 ସେହି ବଥ ସକାଶେ ମହାଜ୍ୱାଳାରେ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିଶରବାସୀଙ୍କ ଓ ମନୁଜ୍ୱାଳାମାନଙ୍କ

ଚର୍ମ ବଥରେ ବ୍ୟାପିଗଲା । 12କନ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଆହୁରି କଠୋର କଲେ ଯେ, ସେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କର କୌଣସି କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ଏହପରି ଘଟିଲା ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ ।

ଶିଳାବୃଷ୍ଟି

13ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭାତରୁ ଉଠି ଓ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ । ତାଙ୍କୁ କୁହ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ‘ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ଉପାସନା ପାଇଁ ଛାଡ଼ । 14ଏହା ସମୟରେ ମୋର ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁଣୀ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ଯେ, ମୋ ପରି ଆଉ କୌଣସି ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ନାହିଁ । 15ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା, ମୋର ପରକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଏକ ରୋଗଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶେଷ କରିସାରିଲୁଣି । 16କନ୍ୟା ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏଥିପାଇଁ ରଖିଛୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପରକ୍ରମ ଜାଣିବ । ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ମୋର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବ । 17ତଥାପି ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରୁଛ । ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରୁନାହିଁ । 18ତେଣୁ, ଆସନ୍ତାକାଲ ଏହି ସମୟରେ, ମୁଁ ଏକ ଭୟଙ୍କର ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି କରିବି । ଏପରି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଶରରେ କେବେବି ହୋଇ ନଥିବ । ଏପରିକି ମିଶର ଏକ ଦେଶ ହେଲେଠାରୁ ହୋଇନଥିବ । 19ବର୍ତ୍ତମାନ, ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପଶୁମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ରଖ । ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷେତରୁ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଆସ । କାହିଁକି? କାରଣ ଯେଉଁମାନେ କ୍ଷେତରେ ରହିବେ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ କି ପଶୁ ହେଉ ସେମାନେ ମରିବେ । ଘର ବାହାରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ହେବ ।”

20କେତେକ କର୍ମଗୁଣୀ ଫାରୋଙ୍କର, ଯେଉଁମାନେ କି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପଶୁ ଏବଂ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଗୃହକୁ ଆଣି ନିରାପଦରେ ରଖିଲେ । 21କନ୍ୟା କେତେକ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞାକୁ ହେୟଜ୍ଞାନ ମଣିଲେ, ସେହି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପଶୁ ଓ ଦାସମାନଙ୍କୁ କ୍ଷେତରେ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ହାତ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ବିସ୍ତାର କର ଏବଂ ମିଶରର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏହି ଶିଳା ବୃଷ୍ଟି ମିଶରର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ମନୁଷ୍ୟ, ପଶୁ ଓ ତୃଣାଦି ଉପରେ ପଡ଼ିବ ।”

23ତେଣୁ ମୋଗା ତାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚିକୁ ଆକାଶ ଆଡ଼େ ବିସ୍ତାର କଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ବହୁ ବୃଷ୍ଟି କଲେ । ବିଦୁଳ ମାରିଲା ଏବଂ ମିଶରର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଲା । 24ମିଶରର ଉପତ୍ତିଠାରୁ ଏପରି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି, ବିଦୁଳମାରିବା କେବେବି ହୋଇ ନ ଥିଲା । 25ଏହି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମିଶରର କ୍ଷେତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସବୁକିଛି ନଷ୍ଟ କଲା । ଏହି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି, ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପଶୁମାନଙ୍କୁ ଓ ବୃକ୍ଷାଦିମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କଲା । ଏହି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରି ପକାଇଲା । 26କେବଳ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ

ଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ହେଉ ନଥିଲା । ତାହା ଥିଲା ଗୋଗନ ଯେଉଁଠାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

27ଫାରୋ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ ପଠାଇଲେ । ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଥର ମୁଁ ପାପ କରିଛି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟ, ସେ ଉତ୍ତମ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ଲୋକମାନେ ପାପ କରିଅଛୁ । 28ଏହି ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା! ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କୁହ ଏହି ବୃଷ୍ଟି ବନ୍ଦକରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଦେବି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଉ ଏଠାରେ ରହିବା ଦରକାର ନାହିଁ ।”

29ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଏ ନଗର ଛାଡ଼ିବି, ମୁଁ ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହାତକେତକ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି, ବହୁ ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଭୂମିରେ ଅଛନ୍ତି । 30କନ୍ୟା ମୁଁ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁଣୀମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କରୁନାହିଁ ।”

31ଯବଗୁଡ଼ିକ ଶିଷାୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପେଟୀଗୁଡ଼ିକ ପୃଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ଶସ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା । 32ମାତ୍ର ଗହମ ଓ ଯହା ବଡ଼ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ନଷ୍ଟ ହେଲାନାହିଁ ।

33ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ନଗର ବାହାରକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ବର୍ଷା, ବହୁ, ଏବଂ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ।

34ଯେତେବେଳେ ଫାରୋ ଦେଖିଲେ ବହୁ ଓ ଶିଳାବୃଷ୍ଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ସେ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ୟାୟ କଲେ । ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁଣୀମାନେ ପୁଣି କଠୋର ହୃଦୟ ହେଲେ ।

35ଫାରୋ ପୁଣି ଥରେ ଦୃଢ଼ ହେଲେ । ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ମୋଗାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେପରି କହିଥିଲେ ସେହିପରି ହେଲା ।

ପଟାପାଳ ଦଳ

10 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁର କରିଛି ଏବଂ କର୍ମଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଷ୍ଠୁର ହୃଦୟ କରିଛି । ମୁଁ ଏପରି କରିଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଭୂତ କର୍ମ ଦେଖାଇ ପାରିବି । 2ମୁଁ ଏପରି କଲି କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ, ମୁଁ କିପରି ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ତାଳିଲ୍ୟ କଲି ଏବଂ ଅଭୂତ କର୍ମ ବିଷୟରେ କହିପାରିବି ଯାହା ମୁଁ ମିଶରରେ କରିଅଛି । ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଜାଣିବ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ।”

3ତେଣୁ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହାୟମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, ‘କେତେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଅମାନ୍ୟ କରିବ? ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଉପାସନା କରିବାକୁ ଦିଅ । 4ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ନ ଦିଅ । ତେବେ କାଲି ତୁମ୍ଭ ଗନ୍ଧ୍ୟରେ ପଟାପାଳ ଦଳ ଆଣିବି । 5ପଟାପାଳ ଦଳ ତୁମ୍ଭ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଭୂମିକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବେ । ସେମାନେ ଏତେ

ସଂଖ୍ୟକ ହେବେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ଭୂମି ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ। ଯେକୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ଗିଳାବୁଣ୍ଡୁରୁ ବଞ୍ଚିଛି, ସେସବୁ ସେ ଖାଇଯିବେ। ସେମାନେ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ତ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ପତ୍ରାଦି ଭକ୍ଷଣ କରିବେ। 6ପଙ୍ଗପାଳଦଳ ତୁମ୍ଭର ଗୃହ, ତୁମ୍ଭର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କର ଗୃହ ଏପରିକି ମିଶରର ସମସ୍ତ ଗୃହ ପଙ୍ଗପାଳରେ ପୁଣି ହୋଇଯିବ। ଏତେ ପଙ୍ଗପାଳ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ଦେଖି ନଥିବେ। ଏପରିକି ମିଶରକୁ ତୁମ୍ଭର ପୂର୍ବପୁରୁଷଗଣ ଆସିବା ଦିନଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଏ ଏତେ ପଙ୍ଗପାଳ ହୋଇ ନଥିବ।” ଏହାପରେ ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ।

7ଏହାପରେ ଫାରୋଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କେତେଦିନ ଯାଏ ଏ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଫାନ୍ଦ ସବୁଠିପ ହୋଇଥିବ। ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ଦିଅ। ତୁମ୍ଭେ ଅନୁଭବ କରୁନାହିଁ କି ମିଶର ଧୂସ ହେଉଅଛି ବୋଲି?”

8ତେଣୁ ଫାରୋ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀମାନଙ୍କୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଆଣ। ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଅ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା କର। କିନ୍ତୁ ମୋତେ କୁହ, କେଉଁମାନେ ଯିବ?”

9ମୋଗା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆତ୍ମର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏପରିକି ଆବାଳବୁଦ୍ଧବନତା ଏବଂ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମେଣ୍ଟା ଓ ଗୋରୁ-ଗାଈମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିବେ। ଆତ୍ମେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯିବୁ କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ ହେବ।”

10ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବାକୁ ଦିଏ! ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା କରୁଛ। 11ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛ, କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଯିବେ। କିନ୍ତୁ ସବୁଲୋକମାନେ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ।” ଏହାପରେ ସେ ହାରୋଣ ଓ ମୋଗାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ।

12ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମିଶରର ଭୂମିରେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କର, ଏବଂ ମିଶର ଭୂମିରେ ପଙ୍ଗପାଳ ଦଳ ମିଶରରେ ମାଡ଼ିଯିବେ। ଯାହା କୁଆପଥର ବୁଣ୍ଡୁରୁ ବଞ୍ଚିଛି ତାହାସବୁ ସେମାନେ ଖାଇଯିବେ।”

13ତେଣୁ ମୋଗା ତାଙ୍କର ଆଗାବାଡ଼ିକୁ ମିଶର ଭୂମିରେ ବିସ୍ତାର କଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଖୁବ୍ ଯୋରରେ ପବନ ବୁଝାଇଲେ। ଏହି ପବନ ଦିନ ଓ ରାତି ତମାମ ଲାଗି ରହିଲା। ପ୍ରଭାତ ହେବାରୁ ସେହି ପବନ ଦ୍ୱାରା ପଙ୍ଗପାଳ ଦ୍ୱାରା ମିଶର ଭୂମି ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା। 14ପଙ୍ଗପାଳଦଳ ଉଡ଼ିଆସି ମିଶର ଦେଶରେ ଭୂମିସ୍ଥ ହେଲେ। ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଙ୍ଗପାଳଦଳ ଆସିଲେ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟକ ପଙ୍ଗପାଳଦଳ ମିଶରରେ କଦାପି ଦେଖାଯାଇ ନଥିଲେ।

15ପଙ୍ଗପାଳମାନେ ଭୂମିକୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କଲେ ଏବଂ ସମଗ୍ର ମିଶର ଅନ୍ଧକାରଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା। ପଥର ବର୍ଷାରେ ଯାହାସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିଲା, ଅବଶିଷ୍ଟାଗ ଗଛର ପତ୍ରକୁ ପଙ୍ଗପାଳଦଳ

ଖାଇଗଲେ। ଏପରିକି ମିଶରରେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷରେ ଆଉ ପତ୍ର ରହିଲା ନାହିଁ।

16ଫାରୋ ବେଗ୍ରତାର ସହକାରେ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ ପଠାଇଲେ। ଫାରୋ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛି। 17ଏଇଥରକ ପାଇଁ ମୋତେ କ୍ଷମା କର। ଏହି ‘ମାଗମ୍ବକ’ ପଙ୍ଗପାଳଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂରେଇ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର।”

18ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। 19ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପବନର ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ। ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରୁ ପ୍ରବଣ ବେଗରେ ପବନ ବହିଲା। ଏହି ପବନ ମିଶରରୁ ସମସ୍ତ ପଙ୍ଗପାଳଦଳକୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଇ ଲୋହିତ ସୁଫ ସାଗରରେ ପକାଇଲା। ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ହେଲେ ପଙ୍ଗପାଳ ମିଶରରେ ରହିଲେ ନାହିଁ। 20କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୁନଃସୟ ଫାରୋଙ୍କ ହୃଦୟ କଠୋର କଲେ। ଯେଉଁଥିରେ ଫାରୋ ଇଶ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ।

ମିଶରର ଆକାଶ ଅନ୍ଧକାରଜନ୍ମ ହେଲା

21ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଉଠାଅ। ତାହେଲେ ମିଶର ଦେଶ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଜ୍ଞାବତ୍ ହେବ। ମିଶରୀୟମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଦଗ୍ଧି ହେବେ।”

22ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ମୋଗା ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଉଠାଇଲେ। ତା’ପରେ ଅନ୍ଧକାର ସାର୍ବ ମିଶର ଦେଶକୁ ଆଜ୍ଞାଦାନ କଲା। ଏହି ଅନ୍ଧକାର ମିଶରରେ କ୍ରମାଗତ ତିନିଦିନ ରହିଲା। 23ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ। କେହି କୁଆଡ଼େ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଇଶ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ ସେଠାରେ ଅନ୍ଧକାର ନଥିଲା।

24ପୁନଃସୟ ଫାରୋ ମୋଗାଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଯାଅ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କର! ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଅ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭର ମେଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଗୋରୁଗାଈଗୁଡ଼ିକ ନିଅ ନାହିଁ।”

25ମୋଗା କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉପାସନା ପାଇଁ ହୋମବଳି ଓ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍। 26ହଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା ପାଇଁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପଶୁଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ନେବୁ। ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ଖୁବ୍ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବଳି ନେବାକୁ ହେବ। କଣ ଦେଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ଆତ୍ମେମାନେ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେଲେ ଜାଣି ପାରିବୁ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଯାହାସବୁ ଅଛି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସେସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ନେଇ ଯିବାକୁ ହେବ।”

27ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପୁଣି କଠୋର କଲେ, ତେଣୁ ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଯିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ। 28ଏହାପରେ ଫାରୋ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ନିକଟରୁ

ଦୂର ହୁଅ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଯେପରି ଆଉ ନଦେଖେ । ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପୁଣି ଦେଖେ, ତୁମ୍ଭେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବ ।”

29 ଏହାପରେ ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ ଠିକ୍ କଥା କହିଛ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଉ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆସିବି ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଥମଦାତ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

11 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଆଉ ଏକ ଉପାତ ମିଗର ଓ ଫାରୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଣିବା । ଏହାପରେ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମିଗରରୁ ବାହାର କରିଦେବ । ଏପରିକି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ବଳପୂର୍ବକ ମିଗରରୁ ତଡ଼ି ଦେବ । 2 ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବାଉଁଶ ମିଗରବାସୀଙ୍କୁ ଦିଅ । ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀଠାରୁ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀନୀଠାରୁ ରୌପ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ଓ ସୃଷ୍ଟି ଅଳଙ୍କାର ମାଗି ନିଅନ୍ତୁ । 3 ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଗରୀୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାତ୍ର କଲେ । ପୁଣି ମିଗର ଦେଶର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଓ ମିଗରର ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ମୋଗା ଅତି ମହାନ ଲୋକ ହେଲେ ।”

4 ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ‘ଦୁଇପହର ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ଆଦି ମିଗର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗମନ କରିବି । 5 ଏବଂ ମିଗରର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଦାତ ସନ୍ଧାନ ମଗବେ । ଏପରିକି ଫାରୋଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଦାତ ପୁତ୍ର ଚକପେଷଣକାରୀ ଦାସମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଦାତ ପୁତ୍ର ଓ ସମସ୍ତ ପଶୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଦାତମାନେ ମଧ୍ୟ ମଗବେ । 6 ମିଗରରେ ଏକ ମହାରୋଦନ ହେବ । ଯାହା ପୂର୍ବେ ହୋଇ ନାହିଁ କି କେବେ ହେବ ନାହିଁ । 7 କିନ୍ତୁ ଏପରି କୌଣସି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କର ହେବ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଇଗ୍ରାୟେଲର ଏକ କୁକୁର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପଶୁକୁ ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ଏହପରି କେହି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ମଗବେ ନାହିଁ । ଏହପରି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିବ, ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଓ ମିଗରୀୟମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । 8 ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀଗଣ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ଏବଂ ମୋ ଆଗରେ ମଥାନତ କରିବେ । ସେମାନେ କହିବେ, ‘ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ବାହାର ଯାଅ ।’ ଏହାପରେ ମୁଁ ଯିବି । ତା’ପରେ କ୍ରୋଧରେ ମୋଗା ଫାରୋଙ୍କୁ ପରତ୍ୟାଗ କଲେ ।”

9 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, “ଫାରୋ ତୁମ୍ଭର କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମିଗରରେ ଆହୁରି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇପାରିବି ।” 10 ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣ, ଫାରୋଙ୍କ ଆଗରେ ଏହିସବୁ ଅତ୍ୟୁତ କର୍ମମାନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦିଦ୍‌ଶୋର କଲେ, ତେଣୁ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ନାହିଁ ।

ନିସ୍ତାର ପର୍ବ

12 ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣ ମିଗରରେ ଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 2 “ଏହି ମାସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସ ହେବ ଏବଂ ଏହା

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଧାନ ମାସ ହେବ । 3 ଏହି ଆଜ୍ଞା ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା । ଏହି ମାସର ଦଶମ ଦିନଟିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଗୋଟିଏ ମେଷ ଗାଈଙ୍କ ଆପଣା ପରିବାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନେବ । 4 ଯଦି ତୁମ୍ଭ ପରିବାରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଲୋକ ନଥାନ୍ତ ତାକୁ ଖାଇବାକୁ, ତେବେ ସେ ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଆଣିବ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ହେବ । 5 ଯେଉଁ ମେଷ ଗାଈକଟିକୁ ନେବ ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ ଓ ଏହା ଏକ ବର୍ଷର ପୁରୁଷ ମେଷ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ପଶୁଟି ଏକ ଯୁବା ମେଷ କିମ୍ବା ଏକ ଛେଳି ଗାଈ ହେବା ଦରକାର । 6 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ମେଷ ଗାଈକକୁ ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନଯାଏଁ ନଦରରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ସେହିଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ଏମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ । 7 ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପଶୁର ରକ୍ତ ନେଇ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଘରେ ମେଷ ଖାଉଥିବ, ସେହି ଫାଟକର ଦ୍ଵାରବନ୍ଧର ଉପର ଓ ବାହୁବନ୍ଧ ପାଖରେ ସେହି ରକ୍ତ ଲଗାଇବ ।

8 “ସେହି ରାତ୍ରିରେ, ତୁମ୍ଭେ ତା’ର ମାଂସକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରି ତାଡ଼ି ଶୂନ୍ୟ ରୋଟି ଓ ତିଳ ଗାକ ସହତ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ । 9 ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମାଂସକୁ କଥା ଖାଇବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପାଣିରେ ସିଝାଇବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମେଷ ଗାଈକକୁ ନିଆଁରେ ପୁରାପୁରି ପୋଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ । ମେଷର ମୁଣ୍ଡ, ଗୋଡ଼ ଏବଂ ଭିତର ସମସ୍ତ ଅଂଗ ରହିବା ଉଚିତ୍ । 10 ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ୍ ତା’ର ମାଂସକୁ ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ଖାଇ ଶେଷ କରିବ । ଯଦି କିଛି ମାଂସ ପ୍ରଭୃତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଯାଏ, ତେବେ ତାହାକୁ ନଖାଇ ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବ ।

11 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାଂସ ଭୋଜନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍ତମ ପୋଷାକମାନ ପରିଧାନ କରିବ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯିବାବେଳେ ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କର । ତୁମ୍ଭେ ଯୋତା ପିନ୍ଧିବା ଉଚିତ୍ ଓ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭର ଆଗାବାଡ଼ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ୍ଭେ ଏହାକୁ ଗୀଘ୍ର ଭୋଜନ କରିବ । କାହିଁକି? କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବ ।

12 “ଆଦି ରାତ୍ରିରେ ମୁଁ ମିଗର ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯିବି ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଦାତ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ ମିଗରର ସମସ୍ତ ଦେବତାମାନଙ୍କର ବିଗ୍ରହ କରିବି । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବି ଯେ, ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ । 13 ମନେରଖ ସେହି ରକ୍ତ ତୁମ୍ଭ ଘରମାନଙ୍କର ଚହ୍ନ ସ୍ଵରୂପ ହେବ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେହି ରକ୍ତ ଦେଖିବି ସେହି ଘରକୁ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ଆଗେଇବି । ସଂହାର କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ମିଗର ଉପରେ ହେବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କିଛି ହେବ ନାହିଁ ।

14 “ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭଲଭାବେ ମନରଖ ଯେ, ଆଦି ରାତ୍ରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ମରଣୀୟ ଦିନ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିଦିନକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପର୍ବରୂପେ ପାଳନ କରିବ । ତୁମ୍ଭର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନେ ଏହି ପର୍ବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳନ କରିବେ । 15 ଏହି ଉତ୍ସବରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୋଟି ସାତଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବ । ବିଶେଷତଃ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ତୁମ୍ଭ ଗୃହରୁ ତାଡ଼ି ଦୂରରେ ରଖିବ । ଏହି ସାତଦିନ ମଧ୍ୟରେ

ଭୂମ୍ଭେମାନେ କେହି ତାଡ଼ି ଖାଇବ ନାହିଁ। ଯଦି କେହି ତାଡ଼ି ଭୋଜନ କରେ ତେବେ ସେ ତା'ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବନ୍ଧନ ହେବ। 16ଏହି ପର୍ବର ପ୍ରଥମ ଦିନ ଓ ଶେଷ ଦିନ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସଭା ହେବ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସେହିଦିନ କିଛି କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। କେବଳ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ। 17ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀର ପର୍ବ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଳନ କରିବ। କାରଣ ସେହି ଦିନରେ ହିଁ ମୁଁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଦଳବଦ୍ଧ କରି ବାହାର କରି ଆଣିଲି। ଏଣୁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ବଂଶଧର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୋ ପାଇଁ ଏହି ଦିନ ପାଳନ କରିବ। 18ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଥମ ମାସର ଚଉଦ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରୁ ଏକୋଇଶ ଦିନର ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଭୋଜନ କରିବ। 19ସପ୍ତାହେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ଲେଖମାତ୍ର ତାଡ଼ି ନ ରହୁ କାରଣ ବିଦେଶୀ ଅବା ସୁଦେଶୀ ଯେଉଁ ଜନ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ତାଡ଼ି ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇବ, ସେ ପ୍ରାଣୀ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମସ୍ତକରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ। 20ଏହି ପର୍ବରେ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଖାଇବ ନାହିଁ। ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁସ୍ଥାନରେ ବାସ କରନା କାହିଁକି ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଖାଇବ।”

21ତେଣୁ ମୋଗା ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାର୍ଥନାବର୍ଗଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ। ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ପରିବାର ପାଇଁ ଏକ ମେଷଗାବକ ଆଣ ଓ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ମେଷଗାବକକୁ ବଧ କର। 22ବିଡ଼ାଏ ଏସୋବ୍ ନେଇ ପାତ୍ରରେ ଥିବା ରକ୍ତରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦ୍ଵାରର କପାଳ ଓ ଦୁଇ ବାଜୁବନ୍ଧ ଉପରେ ପାତ୍ରସ୍ଥିତ ରକ୍ତ ଲଗାଅ। ପୁଣି ପ୍ରଭୃତ ଯାଏ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର କେହି ଗୃହ ଦ୍ଵାରରେ ବାହାରକୁ ନଯାଉ। 23ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶର ମଝିରେ ଯିବେ ଏବଂ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ଦ୍ଵାରରେ ରକ୍ତ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବେ ସେହି ଘରକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ। ସେ ମୃତ୍ୟୁ ଦୂତକୁ ଭୂମ୍ଭେ ଘରେ ପଶି ଭୂମ୍ଭେକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ। 24ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ମାନବାକୁ ହେବ। ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନେ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍। 25ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ଏକଥା ଯେପରି ମନେ ରହେ ଏହା ଭୂମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ସେହି ଭୂମି ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଦେବେ, ଯେହେତୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। 26ଯେତେବେଳେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ପିଲାମାନେ ଭୂମ୍ଭେକୁ ପଚାରିବେ, ‘ଭୂମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି ପର୍ବ ପାଳନ କରୁଛ?’ 27ଭୂମ୍ଭେମାନେ କହିବ, ‘ଏହା ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବୀୟ ବଳଦାନ। କାରଣ? ଯେତେବେଳେ ଆମ୍ଭେ ମିଶରରେ ଥିଲୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେତେବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି କେବଳ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଦାତ କରିଥିଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲାବେଳେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣା ଦେଇଥିଲେ। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକମାନେ ନତମସ୍ତକ ହୋଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ।”

28ଏହି ଆଜ୍ଞା ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ। ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର

ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କର୍ମମାନ କଲେ। 29ମଧ୍ୟରାତ୍ରରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ, ଏପରିକି ସଦାପ୍ରଭୁ ରାଜା ଫାରୋଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ, କାଏଦର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ। 30ସେହି ରାତ୍ରରେ ମିଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହରୁ ଜଣେ ଜଣେ ମରିଥିଲେ। ଫାରୋ ତାଙ୍କର କର୍ମଗୁରୀ ଓ ସେ ଦେଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ କ୍ରନ୍ଦନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

ଇଗ୍ରାୟେଲ ମିଶର ଛାଡ଼ିଲେ

31ସେହି ରାତ୍ରରେ ରାଜା ଫାରୋ, ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ ପଠାଇଲେ। ଫାରୋ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଠ ଏବଂ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାର। ଭୂମ୍ଭେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କର। 32ଭୂମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭେ ମେଷ, ଗାଈଗୋରୁ ସମସ୍ତ ନେଇ ଯାଅ ଏବଂ ମୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କର।” 33ମିଶରର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବିଦାୟ କଲେ। କାହିଁକି? କାରଣ, ସେମାନେ କହିଲେ, “ଯଦି ଭୂମ୍ଭେମାନେ ନ ଯାଅ, ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ମରି ଯିବୁ।”

34ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଅଟ୍ଟାରେ ତାଡ଼ି ମିଶାଇବାକୁ ସମୟ ପାଇ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଅଟ୍ଟା ନେଇ ପଳାଇଲେ। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଲୁଗାରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଗୁଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାନ୍ଧରେ ବନ୍ଧିଲେ। 35ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଗଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମିଶରୀୟ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ରୂପା ଅଳଙ୍କାର, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଳଙ୍କାର ଏବଂ ଲୁଗା ମାଗିଲେ। 36ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ସୃଷ୍ଟି କଲେ। ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯାହା ମାଗିଲେ ମିଶରବାସୀମାନେ ସବୁ ଦେଲେ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ।

37ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ରାମ୍ପିଷେଷ୍ଠାରୁ ସୁକୋତକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସେମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ମୋଟ୍ରେ 6,00,000 ଲୋକ ଥିଲେ। 38ସେମାନେ ମିଶ୍ରିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ମହାଜନତା ଓ ମେଷ, ଛେଳି ଓ ଗୋରୁଗାଈ ସହିତ ଅନେକ ପଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। 39ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଚକଟା ମଇଦାରେ ତାଡ଼ି ମିଶାଇ ପାରିନଥିଲେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସୂତ୍ର ଗୁପେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସମୟ ପାଇ ନ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଡ଼ି ବାହିନ ରୋଚୀମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ।

40ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ମିଶରରେ 430 ବର୍ଷ ଧରି ବାସ କରୁଥିଲେ। 41430 ବର୍ଷପରେ ସେହି ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୈନ୍ୟ ସମୂହ ମିଶରରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ। 42ତାହା ଏକ ବିଶେଷ ରାତ୍ରି ଥିଲା। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା କରିଥିଲେ, ତାହା ସେମାନେ ସ୍ମରଣ

କଲେ । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ପୁରୁଆନୁକ୍ରମେ ସେହି ବନ୍ଧେଷ ରତ୍ତିକୁ ସ୍ମରଣ କରି ପାଳନ କରିବେ ।

43 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଏହି ବଧୂ, କୌଣସି ବଦେଶୀୟ ଲୋକ ଏହାକୁ ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ । 44 କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକର ଦାସ ଯିଏ କଣା ହୋଇଛି ସେ ଖାଇ ପାରିବ ଯଦି ସେ ସ୍ତନ୍ନତ ହୋଇଥାଏ । 45 ନହେଲେ ପ୍ରବାସୀ ବା ବର୍ତ୍ତନିଦିବୀ ଦାସ ତାହା ଖାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

46 “ଏକ ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଭୋଜନ କରାଯିବ । ତୁମ୍ଭେ ସେହି ମାଂସର କିଛି ମାତ୍ର ଗୃହ ବାହାରକୁ ନେଇଯିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ତା’ର ଗୋଟିଏ ହେଲେ ବି ଅସ୍ଥି ଭାଙ୍ଗିବ ନାହିଁ ।

47 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମଗ୍ରମଣ୍ଡଳୀ ତାହା ପାଳନ କରିବେ । 48 ଯଦି କୌଣସି ବଦେଶୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ବାସ କରୁଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ସେ ଗୃହୀଣ ନିସ୍ତାର ପର୍ବରେ ଭାଗନେବା ପାଇଁ ଡେଇଁ ତେବେ ତାକୁ ସ୍ତନ୍ନତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା’ପରେ ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ସହତ ସମାନ ହେବ । ଏହାପରେ ସେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଭୋଜନ କରିପାରିବ । ଯଦି ଜଣେ ସ୍ତନ୍ନତ ହୋଇନଥିବ ତେବେ ସେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଳନ କରିପାରିବ ନାହିଁ କି ନିସ୍ତାର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । 49 ଏହି ନିୟମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପାଦ୍ୟ, ଏହା କେବଳ ଅଣ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ । ଏହି ନିୟମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବେ ।”

50 ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାକୁ ସମସ୍ତେ ମାନିଲେ । 51 ତେଣୁ ଠିକ୍ ସେହିଦିନ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଗେଇ ନେଲେ । ସୈନ୍ୟ ଗ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ମିଶର ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ।

13 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2 “ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ କି ପଶୁ ହେଉ, ଯେ କେହି ପ୍ରଥମେ ନାତ ହେବ, ସେହି ପ୍ରଥମନାତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ୍ଭ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରି, ତାହା ଆମ୍ଭର ।”

3 ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଦିବସକୁ ମନେ ରଖ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶରରେ ଦାସ ଥିଲ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦିନ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଉଷଣ କରିବ । 4 ଆଜି, ଆବାବ୍ ମାସର ଏହି ଦିନରେ ବାହାର ହେଲା । 5 ଆଉ ଯେତେବେଳେ କଣାନୀୟ, ହିତୀୟ, ଇମୋରୀୟ, ହିତୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଉନ୍ନତ ଦେଶ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେହି ଦେଶକୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ।

6 “ସାତଦିନ ଯାଏ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଖାଇବ । ଏବଂ ସପ୍ତଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏକ ବଡ଼ ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରିବ । 7 ତେଣୁ ସାତଦିନପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଚୀ ଖାଇବ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ କୌଣସିଠାରେ ତାଡ଼ି ମିଶ୍ରୀତ ରୋଚୀ ଯେପରି କେହି ନଖାନ୍ତି । 8 ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ କହିବ,

‘ଆମ୍ଭେ ଏହି ଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରିଛୁ ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭକୁ ମିଶରରୁ ଏହିଦିନ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ।’

9 “ଏହି ପବିତ୍ର ଦିନଟିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ରଖିବ । ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ମୁଖରେ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଏହା ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଓ ସ୍ମରଣର ଉପାୟ ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଦୂର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରହିବ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରକ୍ରାନ୍ତ ହସ୍ତଦ୍ୱାରା ମିଶରଠାରୁ ତୁମ୍ଭକୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛନ୍ତି । 10 ତେଣୁ ଏହି ସ୍ମରଣୀୟ ଦିବସଟିକୁ ବଧୂ ଅନୁସାରେ ପାଳନ କରିବ ।

11 “ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିବେ । ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ସେହି ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ, ଯେହେତୁ ସେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଠାରେ କଣାନୀୟମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେହି ଦେଶ ଦେବେ । 12 ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମନାତ ପୁତ୍ରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ତର କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋରୁଗାଈମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମନାତ ପୁତ୍ରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ୍ । 13 ତୁମ୍ଭେ ମେଷଧାବକ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଥମନାତ ଗଧକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତ ନ କରି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତା’ର ବେକକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଳଦାନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

14 “ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ପଚାରିବେ, ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଏପରି କରୁଛ? ଏବଂ ସେମାନେ ପଚାରିବେ, ‘ଏସବୁର ଅର୍ଥ କ’ଣ?’ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଉତ୍ତର ହେବ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ମହାନ ଶକ୍ତି ବଳରେ ମିଶରଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ସେଠାରେ ଦାସଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ବାହାର କରି ଏଠାକୁ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । 15 ମିଶରରେ, ଫୀରୋ ଥିଲେ ଅତି କଠୋର ମନା । ସେ ଆମ୍ଭକୁ ଯିବାକୁ ଦେଉନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମନାତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଥମନାତ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ପଶୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମନାତ ଅଣ୍ଡିର ପଶୁ ଉତ୍ତର କରୁ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମନାତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରୁ କଣି ଫେରାଇ ଆଣୁ ।’ 16 ଏହା ଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ୱରୂପେ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ଓ ଭୃଷଣ ସ୍ୱରୂପେ ତୁମ୍ଭ ଚକ୍ଷୁ ଦୂର ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ରହିବ । ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାହୁବଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ ।”

ମିଶରରୁ ବାହାରକୁ ଯାତ୍ରା

17 ଏବଂ ତା’ପରେ ଯେତେବେଳେ ଫୀରୋ ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଛାଡ଼ିବାକୁ ଦେଲେ, ଯଦିଓ ପଲେଷ୍ଟୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶକୁ ଯିବା ପାଇଁ ନିକଟ ବାଟ ଥିଲା, ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେ ପଥରେ ନେଲେ ନାହିଁ । ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ଯଦି ଲୋକମାନେ ଏ ବାଟରେ ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ହୁଏତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ତେବେ ହୁଏତ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରନ୍ତି ଓ ମିଶରକୁ

ଫେରିଯାଇ ପାରନ୍ତି ।” 18ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ପଥରେ ଆଗେଇ ନେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂପ ସମୁଦ୍ର ପ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ମିଶର ଛାଡ଼ିବା ସମୟରେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥିଲେ ।

ଯୋଷେଫ ଚୁହକୁ ଗଲେ

19ମୋଗା ଯୋଷେଫଙ୍କର ଅସ୍ତି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିଲେ । ଯୋଷେଫଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ଏପରି କରିବା ପାଇଁ । ଯୋଷେଫ କହିଥିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ । ମନେରଖ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଅସ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶରରୁ ନେଇଯିବ ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେଲେ

20ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସୁକ୍ଳୋତଠାରୁ ଛାଡ଼ି ଏଥମରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଏଥମ ମରୁଭୂମି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । 21ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ପଥ କଢ଼ାଇ ନେଲେ, ଦିନବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଘସ୍ୱୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରସ୍ତା ଦେଖାଇଲେ ଏବଂ ଗୁଡ଼ିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆଗେଇ ନେଲେ । 22ଦିନ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘନ ବାଦଲ ଓ ଗୁଡ଼ ସମୟରେ ଆଲୋକ ସ୍ତମ୍ଭ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ରଖିଲେ ।

14 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାକୁ କହିଲେ, 2“ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନେ ପାହାଚରୋଡ଼କୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ ଏବଂ ସାମନାରେ ଛାଡ଼ଣୀ ପକାନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ସେମାନେ ମିଶରବୋଲ ଓ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ବାଲ୍‌ସଫୋନ୍ ଆଗରେ ଛାଡ଼ଣୀ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । 3ତହିଁରେ ଫାରୋ ଭାବିବେ ଯେ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ବାଟବଣା ହୋଇଅଛନ୍ତି । 4ମୁଁ ଫାରୋଙ୍କୁ ପୁଣି ଦିବ୍‌ଖୋର କରିବି ଏବଂ ଯେପରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବି । ଏହା ମୋର ସମ୍ମାନ ବଢ଼ାଇବ । ତାହାହେଲେ ମିଶର ଲୋକମାନେ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ।” ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଫାରୋ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ

5ମିଶରର ରାଜା ଖବର ପାଇଲେ ଯେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ପଳାଇଛନ୍ତି । ସେ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଶୁଣିଲେ, ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କର ମତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ? କାହିଁକି ଆମ୍ଭେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦେବୁ? ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭର ଦାସମାନଙ୍କୁ ହରାଇଅଛୁ ।”

6ତେଣୁ ଫାରୋ ତାଙ୍କର ରଥ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଲେ । 7ଫାରୋ ମିଶରର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୈନ୍ୟ ଓ ରଥ ସହିତ 600 ଜଣ ନିପୁଣ ସୈନ୍ୟ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରଥଗୁଡ଼ିକ ନେଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଥରେ ଜଣେ ଅଧିକାରୀ

ରହିଲେ । 8ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ବିଦୟା ଭାବରେ ବାସ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଫାରୋଙ୍କୁ ଦିବ୍‌ଖୋର କଲେ, ସେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛ ପଛ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ।

9ମିଶରୀୟମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ତାଙ୍କର ରଥାରୋହୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇଲେ ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ପାଖରେ ବାଲ୍‌ସଫୋନ୍ ଆଡ଼କୁ ମୁଖ କରିଥିବା ପାହାଚରୋଡ଼ ଛାଡ଼ଣୀ ନିକଟରେ ଭେଟିଲେ ।

10ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦେଖିଲେ ଫାରୋ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୈନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭିତ ହୋଇଗଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । 11ସେମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲ? ଆମ୍ଭକୁ ଏହି ମରୁଭୂମିକୁ କ’ଣ ମରବାକୁ ଆଣିଲ? ଆମ୍ଭେମାନେ ମିଶରରେ ଶାନ୍ତରେ ମରପାରିଆନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ମିଶରରେ ବହୁ ପରମାଣର କବର ଅଛି । 12ଆମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ମିଶରରେ କହିନଥିଲୁ ଏହିପରି ଘଟିବ ବୋଲି? ମିଶରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲୁ, ‘ଆମ୍ଭକୁ ବିକ୍ରତ କରନାହିଁ । ଆମ୍ଭକୁ ଏହିଠାରେ ରହି ମିଶରୀୟମାନଙ୍କର ଦାସ ହେବାକୁ ଦିଅ ।’ ମରୁଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମିଶରବାସୀଙ୍କର ଦାସକର୍ମ କରିବା ଭଲ ହେବ ।”

13କିନ୍ତୁ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ! ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଏହିଠାରେ ଧୂରସ୍ଥିର ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହୁଅ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଦି ରକ୍ଷା କରିବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆଉ ପୁନଃସୂଚନା ଦେଖିବ ନାହିଁ । 14ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କିଛି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଠାରେ ଶାନ୍ତରେ ଛିଡ଼ା ହୁଅ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ।”

15ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ ପାଖରେ କ୍ରମନ କରୁଛ? ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନେ ଆଗକୁ ମାଡ଼ି ଚାଲନ୍ତୁ । 16ତୁମ୍ଭର ଆଗାବାଡ଼କୁ ସୁଫ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ବୁଲିଅ, ତାହା ବିଭକ୍ତ ହେବ, ଯାହା ଫଳରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶୁଖିଲ ପଥରେ ଯାଇ ପାରିବେ । 17ମୁଁ ମିଶରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍‌ଖୋର କରିବି, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇବେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବି, କିପରି ମୁଁ ଫାରୋ, ତାଙ୍କର ଅଗ୍ରାରୋହୀ ସୈନ୍ୟ, ରଥାରୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗଢ଼ିଗାଳି । 18ଏହା ପରେ ମିଶରବାସୀ ଜାଣିବେ ଯେ ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର । ସେମାନେ ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରିବେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଫାରୋ ଏବଂ ତା’ର ରଥାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଅଗ୍ରାରୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କରିବି ।”

ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରର ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ

19ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦୂତ ଯିଏକି ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପଛକୁ ଗଲେ । ତେଣୁ ଘନମେଘ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଗତିକରି

ପଛ ପଟକୁ ଗଲା । 20 ଏହି ପ୍ରକାରେ ଘନମେଘ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସୈନ୍ୟ ଓ ମିଗରୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଲା । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଲୋକବର୍ତ୍ତିକା ଓ ମିଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନ୍ଧକାରଜନ୍ମ ହୋଇ ରହିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେହି ଗତ୍ରରେ ମିଗରବାସୀ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

21 ମୋଶା ତାଙ୍କର ଆଶାବାଞ୍ଚ ସୂତ୍ର ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ବୁଲାଇବାରୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ଗତିସାରା ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବେଗରେ ପବନ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇଲେ । ପାଣି ଭୁଲ ଭାଗ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । 22 ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗଲେ । ସମୁଦ୍ରର ଜଳଭାଗ ଭୁଲଟି କାନ୍ଥ ପରି ସେମାନଙ୍କର ବାମପଟେ ଓ ଦକ୍ଷିଣପଟେ ରହିଲା । 23 ମିଗରୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇଲେ । ଏହାପରେ ଫାରୋଙ୍କର ସମସ୍ତ ଅଶ୍ୱ ଓ ରଥ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କଲେ । 24 ପ୍ରଭାତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘସୂୟ ଓ ଆଲୋକ ସୂୟ ଦେଇ ମିଗ୍ରୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଗରୀୟ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୂରରେ ପକାଇଲେ ।

25 ରଥର ଚକଗୁଡ଼ିକ ରଥରୁ ବାହାରିଯିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ରଥଗୁଡ଼ିକ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଲା । ମିଗରୀୟ ଲୋକମାନେ ଚତ୍କାର କଲେ, “ଗୁଲି ଏଠାରୁ ପଳାଇ ଯିବା! ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି ।”

26 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଭୂମ୍ଭର ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କର । ଏଥିରେ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ମାଡ଼ିଯାଇ ମିଗରର ରଥାରୋହୀ ଓ ଅଗ୍ନାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବ ।”

27 ତେଣୁ ମୋଶା ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ବିସ୍ତାର କଲେ । ଏହାପରେ ଠିକ୍ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ପୂର୍ବରୁ ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ବଦିଗ ସମାନ ହୋଇଗଲା । ମିଗରୀୟମାନେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ । 28 ସମୁଦ୍ର ତା’ର ପୂର୍ବ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିବାରୁ ସମସ୍ତ ରଥଗୁଡ଼ିକ, ଅଗ୍ନାରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଆଛାଦିତ କଲା । ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଉଥିବା ଫାରୋଙ୍କର ସମଗ୍ର ସୈନ୍ୟବାହୀନ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ । କେହି ଜଣେ ହେଲେବ ସୈନ୍ୟ ବଞ୍ଚିଲେ ନାହିଁ ।

29 ମାତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଶୁଷ୍କ ଭୂମିରେ ଗମନ କଲେ । ସମୁଦ୍ରର ଜଳ ସେମାନଙ୍କର ବାମ ଓ ଡ଼ାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କାନ୍ଥପରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଲା । 30 ତେଣୁ ସେହିଦିନ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ମିଗରୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ରକ୍ଷା କଲେ । ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମିଗରୀୟମାନଙ୍କର ମୃତ ଦେହକୁ ସୂତ୍ର ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଥିବାର ଦେଖିଲେ । 31 ସେହିଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ଦେଖିଛନ୍ତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେହି ମହାନ ଶକ୍ତି ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଗରୀୟମାନଙ୍କୁ ପରାସ୍ତ କଲେ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଓ ସମ୍ମାନ ଦେଲେ । ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତାଙ୍କର ଦାସ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଲେ ।

ମୋଶାଙ୍କ ଫଗୀତ

15 ଏହାପରେ ମୋଶା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଫଗୀତ ଗାନ କଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଂସା ଗାନ କରିବା । ସେ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅଶ୍ୱ ଏବଂ ଅଗ୍ନାରୋହୀଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କଲେ ।

2 ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ଶକ୍ତି । ସେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଂସା କରି ଗାନ କରିବି । ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଂସା କରିବି । ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ମୋର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ କରିବି ।

3 ସଦାପ୍ରଭୁ ଯୁଦ୍ଧବୀର, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମ । 4 ସେ ଫାରୋଙ୍କର ରଥ ଏବଂ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଛନ୍ତି । ଫାରୋଙ୍କର ବନ୍ଧା ବୀରମାନେ ସୂତ୍ର ସାଗରରେ ନିମଗ୍ନ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

5 ଗଭୀର ଜଳ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଛାଦନ କରିଅଛି । ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର ଭୂଲ୍ୟ ଅଗାଧ ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ଗଲେ ।

6 “ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ବଳରେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ଶତ୍ରୁକୁ ପରାସ୍ତ କଲେ ।

7 ଭୂମ୍ଭେ ନିଜର ଉକ୍ତୁଷ୍ଟ ମହମାରେ, ନିଜର ପ୍ରତିକୂଳାଗୁରୀମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଛି । ଭୂମ୍ଭେ ଭୂମ୍ଭର କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପଠାଅ । ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ନଡ଼ାପରି ଗ୍ରାସ କରେ ।

8 ଭୂମ୍ଭେ ନାସାୟର ବିସ୍ଫୋଟ ଜଳକୁ ପ୍ରାଚୀରଭୂଲ୍ୟ ପରିଣତ କଲା । ଏବଂ ଜଳସ୍ରୋତ ପ୍ରାଚୀରଭୂଲ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟ ସ୍ତଳରେ ଜଳ ନିମାଟ ହୋଇଗଲା ।

9 “ଗତ୍ତୁ କହିଲା, ‘ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ାଇବି ଓ ଧରିବି । ମୁଁ ଲୁଚିତ ପ୍ରବ୍ୟ ଭାଗ କରି ନେବି । ସେମାନଙ୍କର ଉପରେ ମୋର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ମୁଁ ଆପଣା ଖଡ୍ଗ ନିକ୍ଷେପ କରିବି, ମୋର ହସ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବି ।’

10 ମାତ୍ର ଭୂମ୍ଭେ ତାଙ୍କୁ ଫୁଙ୍କରେ ଉଡ଼ାଇ ଦେଲି ଓ ସମୁଦ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଡ଼ାଇ ଦେଲି । ସେମାନେ ସୀସା ପରି ଅଗାଧ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ।

11 “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଭୂମ୍ଭେ ଭୂଲ୍ୟ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତା ଅଛି କି? ନା, ଭୂମ୍ଭପରି ଆଉ କେହି ନାହିଁ । ଭୂମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଅଟି । ଭୂମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଭୂମ୍ଭେ ବଡ଼ ଅତୁଟ କାର୍ଯ୍ୟ କର ।

12 ଭୂମ୍ଭେ ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଉଠାଇଲି ଏବଂ ପୃଥିବୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କଲା ।

13 କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେ ଦୟାରେ ରକ୍ଷା କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେଲି । ଭୂମ୍ଭେ ଆପଣା ପରକ୍ରମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମ୍ଭର ପବିତ୍ର ନିବାସସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଯାଇଛି ।

14 “ଲୋକମାନେ ଏହା ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଭୟରେ କମ୍ପି ଅଛନ୍ତି । ପଲେଷ୍ଟୀୟ ନିବାସୀମାନେ ଭୟରେ ଅଗିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 15 ଇଦୋମର ନେତାଗଣ ଭୟରେ ଅଗଲେ । ମୋୟାବର ସାହସୀ ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଭୟରେ ଅଗଲେ । କିଶାନୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସାହସ ହରାଇଲେ ।

16 ସେହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହେବେ । ତୁମ୍ଭ ବାହୁର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପଥର ପରି ନିଶ୍ଚଳ ହେବେ, ଯେପରିକି ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତି କଲ ଗୁଲି ଯାଇନାହାନ୍ତି ।

17 ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଣ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପର୍ବତରେ ସ୍ଥାପନ କର । ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭ ନିଜ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ହସ୍ତ ଏକ ଧର୍ମଧାମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛ ।

18 ସଦାପ୍ରଭୁ ଚିରଦିନ ରାଜତ୍ୱ କରିବେ ।”

19 କାରଣ ଫାରୋଙ୍କର ଘୋଡ଼ା, ରଥ ଏବଂ ସୈନ୍ୟମାନେ ସବୁ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଗୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସମୁଦ୍ର ନଳ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରାଇଲେ । ମାତ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନେ ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଶୁଷ୍କ ରସ୍ତାରେ ଗମନ କଲେ ।

20 ଏହାପରେ ହାରୋଣର ଭଉଣୀ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଙ୍କା ମରୟମ ଦାରା ନେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନେ ଦାରା ବଦାଇଲେ ଓ ନାଚିଲେ । ମରୟମ ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଇବାରେ ଅନୁସରଣ କଲେ ।

21 ତା’ପରେ ମରୟମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାନ କର । ଯେହେତୁ ସେ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅଶ୍ୱ ଓ ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିଅଛନ୍ତି ।”

22 ମୋଗା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୂଫ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ପର୍ବତ ଆଡ଼କୁ ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ତିନିଦିନ ଧରି ମରୁଭୂମିରେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ଲୋକମାନେ ଟିକେ ମଧ୍ୟ ପାଣି ପିଇଲେ ନାହିଁ । 23 ତିନିଦିନ ପରେ ଲୋକମାନେ ମାରାଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ପାଣି ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତିକିତା ହେତୁ ପାନୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ଥିଲା ମାରା ।

24 ଲୋକମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କ’ଣ ପିଇବୁ?”

25 ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡ଼ାକ ପକାଇଲେ । ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଏକ ବୃକ୍ଷ ଦେଖାଇଲେ । ମୋଗା ସେହି ବୃକ୍ଷର ଗାଖାକୁ ନଳରେ ପକାନ୍ତେ ଏହା ମଧୁର ହୋଇଗଲା ।

ସେହି ସ୍ଥାନରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେଠାରେ ସେ ତାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ । 26 ତା’ପରେ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ମନୋଯୋଗ କର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଉଚିତ୍ ତାହା କର, ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାସବୁ ପାଳନ କର, ତେବେ ମିଶରୀୟମାନେ ଯେଉଁ ସବୁ ରୋଗରେ ପିଡ଼ାତ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ରୋଗରେ ପିଡ଼ାତ ହେବ ନାହିଁ । କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ।”

27 ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଏଲୀମକୁ ଗଲେ । ଏଲୀମଠାରେ ବାରଟି ନିର୍ଦ୍ଦର ଏବଂ ସତୁରୀଟି ଖନ୍ତୁରୀ ଗଛ ଥିଲା । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସେହିଠାରେ ପାଣି ପାଖରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

16 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ଏଲୀମ ଛାଡ଼ି ସାନୟୁ ମରୁଭୂମିକୁ ଗଲେ, ଯାହାକି ଏଲୀମ ସାନୟୁର ମଝିରେ ଥିଲା । ସେମାନେ ମିଶର ଛାଡ଼ିବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । 2 ଏହାପରେ ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ସମାଜ ମରୁଭୂମିଠାରେ ମୋଗା ଓ ହାରୋଣଙ୍କ ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କଲେ । 3 ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଏହା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା, ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରେ ହତ୍ୟା କରିଥାନ୍ତେ । ସେଠାରେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରଭୁର ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ ସେଠାରେ ପାଉଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆଣିଲ । ତୁମ୍ଭେ ଏଠାରେ ଆମ୍ଭକୁ ଭୋକରେ ମାରବାକୁ ଚାହୁଁ କି?”

4 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆକାଶ ମାର୍ଗରୁ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ବୃଷ୍ଟି କରିବା । ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ବାହାରକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିବେ । ଏଥିରୁ ନଷ୍ଟା ପଡ଼ିବ ଯେ ସେମାନେ ଆମ୍ଭର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଚଳୁଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ । 5 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଦିନକ ପାଇଁ ଯେତିକି ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର ସେତିକି ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଗୁଳିବାର ଦିନ, ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ତାହା ଭୁଲଗୁଣ ହୋଇଯିବ ।”

6 ତେଣୁ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ରାତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଶକ୍ତି ଦେଖି ପାରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାଣି ପାରିବ ଯେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । 7 ଆସନ୍ତାକାଳ ପ୍ରଭାତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମହମା ଦେଖିବ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଛନ୍ତି, ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ କିଏ? ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରୁନାହିଁ, ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରୁଅଛ ।”

8 ଏବଂ ମୋଗା କହିଲେ, “ତେଣୁ ଆଜି ରାତିରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମାଂସ ଭୋଜନ ଦେବେ । ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣରେ ରୋଟୀ ମଧ୍ୟ ଦେବେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଛନ୍ତି । ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କିଏ? ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରୁନାହିଁ । ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରୁଅଛ ।”

9 ଏହାପରେ ମୋଗା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ‘ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେବାକୁ କୁହ । ଯେହେତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଲେ ।”

10 ଯେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଇଗ୍ରାୟେଲମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ସେମାନେ ମରୁଭୂମି ଆଡ଼କୁ ବୁଲି ଚାଲିଲେ । ହଠାତ୍ ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହମା ଆବର୍ତ୍ତବ ହେଲା ।

11 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 12 “ଆମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଅଛୁ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ଆଜି ରାତିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମାଂସ ଭକ୍ଷଣ କରିବ । ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ତୁମ୍ଭର ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ରୋଟୀ ଖାଇବ । ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ

ନାଶିପାରିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ଅଛୁ।”

13 ସେହି ରାତିରେ ଉଠୁଥିବା ପକ୍ଷୀଗଣ ଆସିଲେ ଏବଂ ଛାଉଣୀକୁ ଆଛାଦିତ କଲେ। ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାନର ଗୁରୁଆଡ଼େ କାକରର ଏକ ସ୍ୱର ଥିଲା। 14 ଏହାପରେ କାକର ବହୁସବୁ ଉଡ଼ିକୁ ଉଠିଯିବାରୁ ଭୃମିସ୍ତ କାକର ପରି ଗୋଳାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରବ୍ୟ ମରୁଭୂମି ଉପରେ ପଡ଼ି ରହିଲା। 15 ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ଦେଖି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ। “ଏଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ?” ସେମାନେ ଏପରି କହିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ନାଶି ନଥିଲେ ଏଗୁଡ଼ିକ କ’ଣ ଥିଲା। ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେଣୁ ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହିଗୁଡ଼ିକ ଖାଦ୍ୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦାନ। 16 ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଯେତେ ଦରକାର ତାହା ସଂଗ୍ରହ କର। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ନିଜନିଜ ତମ୍ବୁସ୍ଥିତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଏକ ଏକ ଜଣ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଓମର ପରିମାଣରେ ତାହା ସଂଗ୍ରହ କର।’”

17 ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏହପରି କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। କିଛି ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। 18 ଏହାପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପରିବାରରେ ଖାଦ୍ୟ ବଣ୍ଟନ କଲେ। ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ବଳିଲା ନାହିଁ କି ଯେଉଁମାନେ କମ୍ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଅଭାବ ହେଲାନାହିଁ।

19 ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସନ୍ତା ଅନ୍ୟ ଦିନ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖ ନାହିଁ।” 20 କିନ୍ତୁ କେତେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର କଥାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ଲୋକମାନେ ସଂଚୟ କରି ରଖିଥିଲେ, ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା କୃମିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହେଲା ଏବଂ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ କଲା। ମୋଶା ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହେଲେ।

21 ପ୍ରତ୍ୟେକ ସକାଳେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖରାରେ ତାହାସବୁ ଭରଳିଗଲା।

22 ଗୁଳୁବାର ଦିନ, ଖାଦ୍ୟର ଦୁଇଗୁଣ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଓମର ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। ତେଣୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନେ ଆସି ମୋଶାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ,

23 ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏପରି କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଆସନ୍ତାକାଳ ମହାବିଗ୍ରାମ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ବିଗ୍ରାମ ହେବ। ତୁମ୍ଭମାନେ ଆଜି ଯେତିକି ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର କରୁଛ ତାହା ଆଜି ରନ୍ଧନ କର। କିନ୍ତୁ ଯାହା ବଳିଲା, ତାହା ପ୍ରଭାତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଚୟ କର।”

24 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ବଳିକା ଖାଦ୍ୟକୁ ସଂଚୟ କଲେ। ସେହି ଖାଦ୍ୟ ଦିନା ନଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ। ସେଥିରେ କୃମି ନଥିଲେ।

25 ସପ୍ତମ ଦିବସ, ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ହେଉଛି ମହାବିଗ୍ରାମର ଦିନ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏହା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଦିବସ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଶେତକୁ ଆଜି କେହି ନଯାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ଭକ୍ଷଣ କର। 26 ତୁମ୍ଭମାନେ ଛଅଦିନ ତାହା ସଂଗ୍ରହ କରିବ, ମାତ୍ର ଗନ୍ଧବାର ଦିନ ବିଗ୍ରାମବାର ଅଟେ। ତହିଁରେ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ।”

27 ତଥାପି ସପ୍ତମ ଦିବସରେ ମଧ୍ୟ କେହି କେହି ଖାଦ୍ୟ ଖୋଦିବାକୁ ଗଲେ, ସେମାନେ କିଛି ପାଇଲେ ନାହିଁ। 28 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କେତେକାଳ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଓ ଶିକ୍ଷା ମାନିବେ ନାହିଁ? 29 ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଗ୍ରାମଦିନ ଦେବା ହେତୁ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ଦୁଇ ଦିନର ଖାଦ୍ୟ ଦିଅନ୍ତା। ତୁମ୍ଭମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଗ୍ରାମଦିନରେ ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ନ ଯାଇ ନିଜନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଆଅ।” 30 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ବିଗ୍ରାମଦିନରେ ବିଗ୍ରାମ କଲେ।

31 ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେହି ଖାଦ୍ୟର ନାମ “ମାନ୍ନା *” ଦେଲେ। ତାହା ଧନିଆ ପରି ଗୁଳୁବର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାହାର ସ୍ୱାଦ ମଧୁ ମିଶ୍ରିତ ପିଷ୍ଟୁକ ଭୂଲ୍ୟ ଥିଲା। 32 ଏହାପରେ ମୋଶା କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ‘ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶଠାରୁ ଆଣିବା ବେଳେ ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅନ୍ନ ଭୋଜନ କରାଇଲେ, ତାହା ଯେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ପରମ୍ପରା ଦେଖନ୍ତା। ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଓମର ପରିମାଣର ମାନ୍ନା ରଖ।’”

33 ତେଣୁ ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପାତ୍ର ନେଇ ଏକ ଓମର ମାନ୍ନା ପୁଣି କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖ। ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ପରମ୍ପରା ନିମନ୍ତେ ରଖାଯିବ।” 34 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ଅନୁସାରେ ହାରୋଣ ଏହାକୁ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧିକ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ। 35 ଲୋକମାନେ ଗୁଳୁଷ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ମାନ୍ନା ଖାଇଲେ। ସେମାନେ ଏହି ମାନ୍ନା ବସତିଦେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ନ ହେବା ଯାଏ ଏହପରି ଭୋଜନ କଲେ। କିଣାନ ଦେଶର ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମାନ୍ନା ଖାଇଲେ।

36 ଏକ ଓମର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣପାତ୍ର ଦର୍ଶମାଂସ।

17 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ସମାଜ ଏକତ୍ରୀତ ହୋଇ ସାନୟ ମରୁଭୂମିରୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କଲେ। ସେମାନେ ରଫୀଦୀମରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପିଇବା ପାଣି ନଥିଲା। 2 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଓ ଅଭିଯୋଗ କଲେ। “ଆମକୁ ପିଇବାକୁ ପାଣି ଦିଅ।”

ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ ସହିତ କାହିଁକି କଳି କରୁଛ? ତୁମ୍ଭମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ପରୀକ୍ଷା କରୁଛ?”

3 କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ପାଣିପାଇଁ ଅତି ତୁଷାର୍ତ୍ତ ଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ ପାଣି ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କରିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ

ମାନ୍ନା ହବୁରେ ଏହାର ଅର୍ଥ “ଏହା କଣ ଅଟେ?”

କାହିଁକି ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ଆଣିଲ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏଇଥିପାଇଁ ଆଣିଲ ଯେ, ଆତ୍ମେ ଆତ୍ମର ପିଲାମାନେ ଓ ଆତ୍ମର ପଶୁମାନେ ପାଣିବିନା ଏହଠାରେ ମରିବା ପାଇଁ?”

4ତେଣୁ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଓ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ କରିବି? ସେମାନେ ମୋତେ ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।”

5ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ । କେତେକ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ନିଅ । ତୁମ୍ଭର ଆଗାବାଡ଼ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସହତ ନିଅ । ସେହି ଆଗାବାଡ଼ ନିଅ ଯେଉଁଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ନୀଳନଦୀକୁ ଆଘାତ କରିଥିଲ । 6ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ହୋରେବରେ ସେହି ଶୈଳ ଉପରେ ଠିଆ ହେବି । ସେହି ଶୈଳକୁ ଆଘାତ କଲେ ସେଥିରୁ ପାଣି ବାହାର ଆସିବ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଦଳପାନ କରିପାରିବେ ।”

ଇଗ୍ରାୟେଲର ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋଗା ଏହପରି କଲେ । 7ମୋଗା ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ମଃସା ଏବଂ ମିରାବା ରଖିଲେ (ପରୀକ୍ଷା ଓ ବିବାଦ) । କାରଣ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଓ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ଅଛନ୍ତି କି ନା?

8ରଫାଦୀମରେ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ଆସିଲେ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । 9ତେଣୁ ମୋଗା ଯିହୋଶୁୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗତ୍ତୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ବାଛ । ଆସନ୍ଧାକାଳ ପର୍ବତ ଉପରେ ଠିଆ ହୋଇ ତାହା ଦେଖିବ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଗାବାଡ଼ଟିକୁ ମୋ ସହତ ନେଇଯିବ ।”

10ଯିହୋଶୁୟ ମୋଗାଙ୍କର କଥାମାନ ତା’ପର ଦିନ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କ ସହ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ମୋଗା, ହାରୋଣ ଓ ଦୂର ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ । 11ଯେତେବେଳେ ମୋଗା ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଉପରକୁ କଲେ ସେତେବେଳେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ବିଦୟ ହେଲେ ଓ ଯେତେବେଳେ ମୋଗା ତାଙ୍କର ହାତ ତଳକୁ ରଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅମାଲେକୀୟମାନେ ପରସ୍ପର ହେଲେ ।”

12କିଛି ସମୟ ପରେ, ଯେହେତୁ ମୋଗାଙ୍କର ହାତ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇଗଲା ତେଣୁ ସେମାନେ ଏକ ବିରାଟ ପଥର ଖଣ୍ଡ ଆଣି ମୋଗାଙ୍କ ଆଗରେ ପକାଇଲେ ସେ ବସିବା ପାଇଁ । ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଓ ଦୂର ମୋଗାଙ୍କର ହାତକୁ ଉପରକୁ ଟେକି ଧରିଲେ । ହାରୋଣ ଗୋଟିଏ ପାଗୁରେ ଓ ଦୂର ଅନ୍ୟ ଏକ ପାଗୁରେ ରହିଲା । ସେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ହାତକୁ ଏପରି ଉପରକୁ କରି ରଖିଲେ । 13ତେଣୁ ଯିହୋଶୁୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ କଲେ ।

14ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ବିବରଣୀ ଲେଖ । ଏହକଥା ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ । ଯାହାଫଳରେ ଲୋକମାନେ ନନେରଖି ପାରିବେ ଏଠାରେ ଯାହାସବୁ ଘଟିଥିଲା । ଏବଂ ଯିହୋଶୁୟଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ । ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବରେ ଅମାଲେକୀୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବି ।”

15ଏହାପରେ ମୋଗା ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ମୋଗା ଏହାର ନାମ ଦେଲେ, ଯିହୋବା-ନଃଷି “ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ଧୂଳା ରଖିଲେ ।” 16ମୋଗା କହିଲେ, “ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଫିହାସନ ଆଡ଼କୁ ହାତ ଉଠାଇଲି, ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅମାଲେକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ, ଯେପରି ସେ ସର୍ବଦା କରିଥିଲେ ।”

ମୋଗାଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କଠାରୁ ଉପବେଶ

18 ମିଦୟନୀୟମାନଙ୍କର ଯାଦକ ଯିଥୋ, ମୋଗାଙ୍କର ଶ୍ଵଶୁର ଥିଲେ । ଯିଥୋ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ମୋଗା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ଯିଥୋ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛନ୍ତି । 2ତେଣୁ ଯିଥୋ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପର୍ବତ ସାନରେ ଥିଲେ । ଯିଥୋ ମୋଗାଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ସିପୋରାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଗଲେ । ସିପୋରା ମୋଗାଙ୍କ ପାଖରେ ନଥିଲେ କାରଣ ମୋଗା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । 3ଯିଥୋ ମଧ୍ୟ ମୋଗାଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପୁତ୍ରର ନାମଥିଲା ଗେରୋମ । ତାଙ୍କର ଏପରି ନାମକରଣ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ମୋଗା କହିଲେ, “ମୁଁ ବିଦେଶରେ ପ୍ରବାସୀ ହେଲି ।” 4ଅନ୍ୟ ପୁତ୍ରଟିର ନାମ ଦେଇଥିଲେ ଇଲୀୟେଷର, କାରଣ ତା’ର ଜନ୍ମ ସମୟରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ମୋର ପିତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ ଫାରୋଙ୍କର ଖତୁରୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।” 5ତେଣୁ ଯିଥୋ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ, ମୋଗାଙ୍କର ଦୁଇପୁତ୍ର ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପର୍ବତ ନିକଟରେ ଛାଡ଼ଣୀ ପକାଇଥିଲେ ।

6ଯିଥୋ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ବାଉଁ ପଠାଇଲେ । ଯିଥୋ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶ୍ଵଶୁର ଯିଥୋ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ତୁମ୍ଭର ଦୁଇପୁତ୍ର ସହତ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିଅଛି ।”

7ତେଣୁ ମୋଗା ତାଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ବାହାରକୁ ଗଲେ । ମୋଗା ତାଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କୁ ଭୃମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ । ଏବଂ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଖବର ବୁଝିଲେ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ମୋଗାଙ୍କ ଡମ୍ବୁକୁ ଗଲେ ଓ ସେଠାରେ କଥା ହେଲେ । 8ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହାସବୁ କରିଥିଲେ, ସେହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମୋଗା ତାଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କୁ କହିଲେ । ମୋଗା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶର ଓ ଗଦା ଫାରୋଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ନିମନ୍ତେ ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଗସ୍ତାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିବା କଠିନତା ବିଷୟ କହିଲେ । ଏବଂ କିପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ତାହା ମୋଗା ତାଙ୍କ ଶ୍ଵଶୁରଙ୍କୁ କହିଲେ ।

9ଯିଥୋ ବହୁତ ଖୁସିହେଲେ, ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲବାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ କର୍ମମାନ କରିଛନ୍ତି । ଏବଂ ସେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମିଶରଠାରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲକୁ ମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । 10ଯିଥୋ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଂସା କର! ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମିଶରର ଶକ୍ତି

ନିକଟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛନ୍ତି । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଫାରୋଙ୍କ ନିକଟରୁ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ।

11ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଦାଣିଲ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତ ଦେବତାଗଣଙ୍କ ଠାରୁ ମହାନ । ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗର୍ବ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଦେଖ ପରମେଶ୍ଵର କ’ଣ କଲେ!”

12ଯିଥୋ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କଲେ । ହାରୋଣ, ମୋଶା ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ଆସି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୋଶାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଠର ସଙ୍ଗେ ଭୋଜନ କଲେ ।

13ତା’ପରଦିନ ମୋଶା ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବାକୁ ବସିଲେ । ତେଣୁ ବହୁତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିଆହୋଇ ରହିଲେ ।

14ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରୁଥିବାର ଯିଥୋ ଦେଖିଲେ । ସେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କାହିଁକି କରୁଛ? ତୁମ୍ଭେ ଏକୁଟିଆ କାହିଁକି ବିଚାର କରୁଛ? ଏବଂ କାହିଁକି ତୁମ୍ଭ ନିକଟରେ ଲୋକମାନେ ସକାଳରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିଆ ହେବେ?”

15ଏହାପରେ ମୋଶା ତାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଠରକୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଚାର ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତ ।

16ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ବିବାଦ ହେଲେ, ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତ । ତହିଁରେ ମୁଁ ବାଦୀ ଓ ପ୍ରତିବାଦୀ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କରେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ।”

17କିନ୍ତୁ ମୋଶାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଠର ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଏପ୍ରକାର କର୍ମ କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । **18**ଏହାସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଏକୁଟିଆ କରିବା ବହୁତ କଷ୍ଟ । ତୁମ୍ଭେ ଏକା ଏସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ଷୀଣ କରିଦେବ ଏବଂ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କ୍ଳାନ୍ତ ଆଣିବେବ । **19**ବର୍ତ୍ତମାନ, ମୋ କଥା ଶୁଣ । ମୋର କେତେକ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କର । ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ କଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଜଣାଅ । **20**ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଧି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଉପଦେଶ ଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଗନ୍ତବ୍ୟ ପଥ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖାଅ । **21**ଆଦୃଶ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କର୍ମକ୍ଷମ, ଅର୍ଥାତ୍

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୟକାରୀ, “ବିଶ୍ଵାସୀ ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଭ ଘୃଣାକାରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କର । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ସହସ୍ର ପତି, ଶତପତି, ପଞ୍ଚାଶତ ପତି ଓ ଦଶପତି ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କର । **22**ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ନିକଟରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଥାସବୁ ସେମାନେ ଆପେ ବିଚାର କରିବେ । ତାହାହେଲେ, ତୁମ୍ଭ ନିଜ କର୍ମରୁ ଉତ୍ତ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ପୁଣି ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ସିହତ ଭାର ବହେବ । **23**ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏପରି କରିବ, ପୁଣି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସହ ପାରିବ । ଆଉ ଏହି ସବୁ ଲୋକମାନେ କୁଶଳରେ ସମ୍ମାନକୁ ଯିବେ ।”

24ଏହାପରେ ମୋଶା ଆପଣା ଶୁଣ୍ଠରଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କରି ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସବୁ କର୍ମ କଲେ । **25**ପୁଣି ମୋଶା ସମଗ୍ର ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରୁ କର୍ମକ୍ଷମ ଲୋକ ମନୋନୀତ କରି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଧାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସହସ୍ର ପତି, ଶତପତି, ପଞ୍ଚାଶତପତି ଓ ଦଶପତି ରୂପେ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ ।

26ତତ୍ପୂର୍ବ ସେମାନେ ସବୁ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କଲେ ଓ କଠିନ ବିଚାରସବୁ ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ମାତ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଥାସବୁ ନିଜେ ନିଜେ ବିଚାର କଲେ ।

27ଏହାପରେ ମୋଶା ତାଙ୍କ ଶୁଣ୍ଠରଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଲେ ଏବଂ ଯିଥୋ ସ୍ଵଦେଶକୁ ଗଲେ ।

ଇଗ୍ରାୟେଲ ସହତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବୃକ୍ଷ

19ମିଶର ଦେଶରୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନେ ବାହାର ତୃତୀୟ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ଆସି ସୀନୟ ମରୁଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । **2**ସେମାନେ ରତ୍ନାବୀମଠାରୁ ଯାଇ ସୀନୟ ମରୁଭୂମିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସେମାନେ ପର୍ବତ ନିକଟସ୍ଥ ମରୁଭୂମିରେ ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ । **3**ଏହାପରେ ମୋଶା ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ପରମେଶ୍ଵର ତାଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଶିଖରରୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତାକୁ କହିଲେ, “ଏହି ସୂଚନା ଯାକୁବର ପରିବାର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । **4**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଛ ମୁଁ ମିଶରବାସୀମାନଙ୍କର ଯାହା କରଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିଛ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କିପରି ମିଶରରୁ ବାଦପଞ୍ଚା ସଦୃଶ ଉଠାଇ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିଲି । **5**ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆଜ୍ଞା ମାନିବା ପାଇଁ କୁହ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ନିୟମ ପାଳନ କରିବାକୁ ଦିଅ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଆପଣାର ରତ୍ନଭଣ୍ଡାର ହୋଇ ରହିବ ଯେହେତୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ମୋର । **6**ମୋ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କର ଏକ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଗୃହ ହେବ । ମୋଶା, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟମାନଙ୍କୁ କୁହ ।”

7ତେଣୁ ମୋଶା ଗଲେ ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଏକତ୍ର କରାଇଲେ । ମୋଶା ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲେ । **8**ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଏକ ସମୟରେ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମାନିବୁ ।”

ଏହାପରେ ମୋଶା ପୁନଃପୁନଃ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ନିକଟକୁ ଗଲେ । ମୋଶା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କହିଲେ ଲୋକମାନେ ଆପଣାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ମାନିବେ । **9**ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ନିବଡ଼ ମେଘରେ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଆସିବି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏକଥା କହିବି ଯେପରି ସମସ୍ତେ ଶୁଣିପାରିବେ । ମୁଁ ଏପରି କରିବି କାରଣ ସମସ୍ତ ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ରଖିବେ । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିବ ସେମାନେ ତାହା ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ।”

ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।

10ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆଜି ଏବଂ ଆସନ୍ତକାଳ ତୁମ୍ଭେ ଏକ ବିଶେଷ ସଭାର ଆୟୋଜନ କର । ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଧୋତ କରି ପିନ୍ଧିବେ ।

11ଏବଂ ତୁତୀୟ ଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହବେ କାରଣ ଏହି ଦିନ ଆମ୍ଭେ ସୀନୟ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବୁ । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋତେ ଦେଖି ପାରିବେ । 12କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦୂରେଇ ରହବା ପାଇଁ କୁହ । ଏକ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କର, ସେହି ସୀମାକୁ ଯେପରି କେହି ସ୍ପର୍ଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ପଶୁ ହେଉ କି ମନୁଷ୍ୟ ହେଉ ଯିଏ ପର୍ବତ ସ୍ପର୍ଶ କରିବ ସେ ମରିବ । 13କିଏ ପଥର ଛେଗୁରେ ମରିବ ତ କିଏ ବାଣ ଦ୍ଵାରା ମରିବ । କିନ୍ତୁ କେହି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ହତ୍ୟା କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିପରି ତୁରୀ ବାଦିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାପରେ ସେମାନେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ।”

14ତେଣୁ ମୋଗା ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ, ସମସ୍ତ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଧୋତ କରି ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କଲେ ।

15ଏହାପରେ ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁତୀୟ ଦିନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆସିବ ନାହିଁ ।”

16ତୁତୀୟ ଦିନ ପ୍ରଭାତରେ ଏକ ଘନ ମେଘ ପର୍ବତକୁ ସ୍ପର୍ଶ କଲା । ଘଡ଼ଘଡ଼, ବଜ୍ରକି ଓ ଏକ ଗମ୍ଭୀର ଗିଜା ଧ୍ଵନି ଶୁଣାଗଲା । ଛାଉଣୀର ଲୋକମାନେ ଭୟଭୀତ ହୋଇଗଲେ ।

17ଏହାପରେ ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଉଣୀରୁ ବାହାର କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ ପାଇଁ ପର୍ବତର ପାଦଦେଶକୁ ଆଣିଲେ ।

18ସୀନୟ ପର୍ବତ ଧୂଆଁରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଚିମିନରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରିଲା ପରି ପର୍ବତରୁ ଧୂଆଁ ବାହାରୁ ଥିଲା । ଏପରି ଘଟିଲା କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ନି ବାହନରେ ପର୍ବତରେ ଅବତରଣ କରିଥିଲେ । ପର୍ବତଟି କମ୍ପନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲା । 19ତୁରୀ ଧ୍ଵନି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ଶୁଭିଳା ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ବଜ୍ର ସ୍ଵରରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । 20ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଅବତରଣ କଲାପରେ ସେ ମୋଗାଙ୍କୁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଡାକିଲେ । ତେଣୁ ମୋଗା ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ ।

21ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତଳକୁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରାଇ ଦିଅ ଯେ ସେମାନେ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁବେ ନାହିଁ କି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ଯଦି କିଏ ଅମାନ୍ୟ କରେ ତେବେ ସେ ମରିବ । 22ଯେଉଁ ଯାଦକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ସେମାନେ ହିଁ ନିଜନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତୁ । ନହେଲେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବେ ।”

23ତହିଁରେ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଲୋକମାନେ ସୀନୟ ପର୍ବତକୁ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଦୃଢ଼ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କହିଛ ଯେ, ପର୍ବତର ସୀମା ନିରୂପଣ କର ଓ ତାହା ପବିତ୍ର କର ।”

24ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ସହିତ ଆରୋହଣ କରିବ । ମାତ୍ର ଦେଖ, ଯାଦକଗଣ ଓ ଲୋକମାନେ ଯେପରି ସୀମା ଅତିକ୍ରମ ନ କରନ୍ତି, ନହେଲେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବି ।”

25ତେଣୁ ମୋଗା ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ।

ଦଶ ଆଜ୍ଞା

20 ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, 2“ମୁଁ ହେଉଛି ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମିଶରରୁ ବାହାର ଆଣିଲି, ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦାସ ଥିଲ ।

3“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି ଦେବତାଗଣକୁ ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ ।

4“ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରତିମା ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ, କି ସ୍ଵର୍ଗରେ କିମ୍ବା ପୃଥିବୀରେ କିମ୍ବା ପୃଥିବୀ ନୀଳସ୍ଥ ଜଳରେ କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । 5କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ତା’ର ସେବା କରିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି? କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ଅଟେ । ମୁଁ ଇର୍ଷାପରାୟଣ ପରମେଶ୍ଵର । ଯେଉଁମାନେ ମୋତେ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୋର ଶତ୍ରୁରେ ଗଣାଯାନ୍ତି ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ତୁତୀୟ ପୁରୁଷ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗାସ୍ତି ବଧାନ କରିବି । 6କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାକରେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋର ନିୟମ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ମୁଁ ତାଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ପୁରୁଷଙ୍କର ଦୟା କରେ ।

7“ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନାମ ମିଥ୍ୟାରେ ନେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଯେ କେହି ତାଙ୍କର ନାମ ମିଥ୍ୟାରେ ନିଏ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ରୂପେ ଗଣନା କରନ୍ତି ।

8“ବିଗ୍ରାହନିକଟକୁ ପବିତ୍ର ଦିବସ ରୂପେ ପାଳନ କରିବାକୁ ସ୍ମରଣ କର । 9ଛଅ ଦିନରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ କର୍ମ କରିବ । 10ମାତ୍ର ସପ୍ତମ ଦିନ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ବିଗ୍ରାହ ଦିନ ଅଟେ । ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭେ କି ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର କି ତୁମ୍ଭର କନ୍ୟା, ତୁମ୍ଭର ଦାସ କିମ୍ବା ଦାସୀ, ତୁମ୍ଭର ପଶୁ କି ତୁମ୍ଭର ନଗରର ଦ୍ଵାରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦେଶୀ କେହି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ । 11ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ଓ ସମୁଦ୍ର ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଛଅ ଦିନରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଗ୍ରାହ କଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବିଗ୍ରାହ ଦିନଟିକୁ ଆଗାବୀଦି କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ଦିନଟିକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦିନ କଲେ ।

12“ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପିତା ଓ ମାତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କର । ଏହିପରି କର ଯଦ୍ଵାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ଦେଶ ଦେବେ ସେହି ଦେଶରେ ତୁମ୍ଭର ଦୀର୍ଘ ପରମାୟୁ ହେବ ।

13“ତୁମ୍ଭେ ନରହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ ।
 14“ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ ନାହିଁ ।
 15“ତୁମ୍ଭେ ଚୋରି କରିବ ନାହିଁ ।
 16“ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ନାହିଁ ।

17“ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀର ଗୃହକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବେଶୀର ଭାସ୍ୟା କି ଦାସ, ଦାସୀ କି ତା’ର ଗୋରୁ କି ଗଧ କି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିବେଶୀର କୌଣସି ବସ୍ତୁକୁ ଲୋଭ କରିବ ନାହିଁ।”

ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ

18ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ମେଘ ଗର୍ଜନ ଓ ବିନ୍ଦୁଳି ଓ ଭୂରୀ ଧନ ଓ ଧୂମକୋଳ ପର୍ବତ ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ତାହା ଦେଖି ସେମାନେ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଦୂରରେ ଠିଆ ହେଲେ।

19ଆଉ ସେମାନେ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା କୁହ ଆମ୍ଭମାନେ ଶୁଣିବୁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଥା ନ କୁହନ୍ତୁ, ନହେଲେ ଆମ୍ଭମାନେ ମରିଯିବୁ।”

20ତହିଁରେ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେମନ୍ତ ପାପ ନ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଆପଣାର ଭୟାନକତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଗୋଚର କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆସି ଅଛନ୍ତି।”

21ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ସେହି ପବିତ୍ର ପର୍ବତଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ମୋଶା ସେହି ପର୍ବତ ଉପରକୁ, ଘନ ମେଘ ମଧ୍ୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। 22ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଇସ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ, “ଆମ୍ଭେ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ରହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିଥିଲୁ। ତୁମ୍ଭମାନେ ଦେଖିଅଛ। 23ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଆମ୍ଭର ପ୍ରତିଯୋଗୀ ଅନ୍ୟ ଦେବତାଗଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବ ନାହିଁ। ଆପଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୌପ୍ୟମୂର୍ତ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ୱନାର ମୂର୍ତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ।

24“ତୁମ୍ଭମାନେ ମାଟିରେ ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମୋ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମେଷ ଓ ଗୋରୁଗାଈରୁ ସେଠାରେ ହୋମବଳି, ନଜାଳାଅଳି ବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କର। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବି ଯେଉଁଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରିବ। 25ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତରବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବ, ତେବେ ଖୋଦିତ ପ୍ରସ୍ତରରେ ତାହା ନିର୍ମାଣ କରିବ ନାହିଁ। କାରଣ ତହିଁ ଉପରେ ଆପଣା ଅସ୍ତ୍ର ଉଠାଇଲେ, ତାହା ଅପବିତ୍ର ହେବ। ଏହା ଆଉ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ। 26ଆଉ ତୁମ୍ଭର ଉଲଗ୍ନତା ଆମ୍ଭ ବେଦୀ ଉପରେ ଯେମନ୍ତ ଅନାବୃତ୍ତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ପାବକ୍ଷ ଦେଇ ଆମ୍ଭ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରକୁ ଉଠିବ ନାହିଁ।”

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା

21 ଏହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇବ।

2“ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଜଣେ ଏକାନ୍ତ କ୍ରୀତଦାସ ନଅ, ତେବେ ସେ ଛଅ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭର ସେବା କରିବ। ସପ୍ତମ ବର୍ଷରେ ସେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ। ତାକୁ ଆଉ କିଛି ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ

ନାହିଁ। 3ଯଦି ସେହି ଲୋକ ଜଣଙ୍କ ବିବାହତ ନ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେ ଏକାକୀ ଯିବ ଓ ଯଦି ସେ ବିବାହତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ସେ ମୁକ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯିବ। 4ଯଦି ତା’ର ମୁନିବ ତାକୁ ବିବାହ କରି ଦେଇଥାଏ, ଯଦି ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ପୁତ୍ରକନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଉପରେ ଅଧିକାର ରହିବ। ଏବଂ ଛଅ ବର୍ଷପରେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ।

5“ମାତ୍ର ଏପରି ହୋଇପାରେ ଯେ ସେ ଦାସ କହିପାରେ ମୁଁ ମୋର ମୁନିବ ନିକଟରେ ରହିବି। ଯଦି ସେ କହେ, ‘ମୁଁ ମୋର ମୁନିବକୁ ଭଲ ପାଏ, ମୁଁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ରକନ୍ୟାକୁ ପ୍ରେମ କରେ, ମୁଁ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହିଁ, ମୁଁ ଏଠାରେ ରହିବି।’ 6ଯଦି ଏପରି ଘଟେ, ତେବେ ତା’ର ମୁନିବ ତାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣିବ, ତା’ର ମୁନିବ ତାକୁ କବାଟ ବା ବାଜୁବନ୍ଧ ନିକଟକୁ ଆଣି ବିକ୍ଷାଣୀରେ ତା’ର କାନ ବିନ୍ଧିବ, ତହିଁରେ ସେ ସଦାକାଳ ତା’ର ସେବା କରିବ।

7“ଜଣେ ଲୋକ ତା’ର କନ୍ୟାକୁ ଦାସୀଭାବେ ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବ, ଯଦି ଏପରି ହୁଏ, ଅନ୍ୟ ଦାସମାନେ ମୁକ୍ତ ହେଲାପରି ସେ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ। 8ଯଦି ତା’ର ମୁନିବ ତା’ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ତେବେ ତା’ର ବିବାହ ଠିକ୍ କରି ନପାରେ, ତେବେ ତାକୁ ପୁନଃମୁକ୍ତ ତା’ର ପିତାକୁ ବିକ୍ରୟ କରିଦେଇ ପାରେ। ତାକୁ କୌଣସି ବିଦେଶୀକୁ ସେ ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ତାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଛି। 9ଯଦି ତା’ର ମୁନିବ ତାକୁ ତା’ର ପୁତ୍ରବଧୂ କରିବାକୁ କହିଥାଏ, ତେବେ ତାକୁ ଦାସୀ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ତାକୁ ତାଙ୍କର କନ୍ୟାପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ।

10“ଯଦି ମୁନିବ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ସେ ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କେବେ ଅସ୍ତବ୍ୟାରେ ପକାଇବ ନାହିଁ। ତା’ର ବିବାହୋତ୍ସବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯଥା: ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ଓ ଗାଣରୀକ ସମ୍ପର୍କରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବ ନାହିଁ। 11ସେହି ଲୋକ ଏହିସବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ଉଚିତ୍। ଯଦି ଏଥିରେ ସେ ତ୍ରୁଟି କରେ ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣଙ୍କ ନିନ୍ଦେ ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ।

12“ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଆଘାତ କରେ ଓ ହତ୍ୟାକରେ, ତେବେ ଆଘାତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ। 13ଯଦି ସେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ନଥିଲ କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସେ ଯେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ସେମାନେ ତାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଜାଗା ଦେବେ। 14କିନ୍ତୁ ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲଜ୍ଜା କରି କିମ୍ବା ଗ୍ରାମରେ ଅନ୍ୟଜଣକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବ। ତାକୁ ମୋର ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଖରୁ ନେଇଯାଅ ଓ ହତ୍ୟା କର।

15“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତା’ର ପିତା କିମ୍ବା ମାତାକୁ ଆଘାତ କରେ ତେବେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ।

16“ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅପହରଣ କରି ବିକ୍ରୟ କରେ କିମ୍ବା ଦାସ ଭାବରେ ରଖେ, ତେବେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ। ଉଚିତ୍।

17“ଯଦି କେହି ତା’ର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଏ ତେବେ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ହେବ ।

18“ଯଦି ଦୁଇଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ଉତ୍ପନ୍ନିକାରୁ କେହି ଅନ୍ୟକୁ ପଥରରେ ଆଘାତ କରେ ବା ହସ୍ତରେ ଆଘାତ କରେ ଏବଂ ସେ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ ନ ମରେ ତେବେ ମାରିଥିବା ଲୋକକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । 19ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ ଯଦି ଶଯ୍ୟାଗାୟୀ ହୁଏ ଏବଂ ବନ୍ଧୁଗଣରୁ ଉଠିପାରେ ଏବଂ ସେ ଆଶାବାଞ୍ଚି ଧରି ଚାଲିପାରେ । ତେବେ ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ଲୋକ ତା’ର କ୍ଷତି ଭରଣା କରିବ ଏବଂ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ର ସହାୟତା କରିବ ।

20“ବେଳେ ବେଳେ ମୁନିବ ତା’ର ଦାସୀକୁ କମ୍ପା ଦାସକୁ ମାତ୍ର ମାରେ, ଯଦି ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଦାସଟି ମରିଯାଏ, ତେବେ ତା’ର ମୁନିବକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ । 21ଯଦି ସେହି ଦାସ ମାତ୍ରହେବା ଦିନଠାରୁ ଦିନେ ବା ଦୁଇଦିନ ବଞ୍ଚେ, ତେବେ ତାକୁ ଆଉ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । କାହିଁକି? କାରଣ, ମୁନିବ ତାକୁ ପଇସା ବିନିମୟରେ କ୍ରୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ଦାସଟି ତା’ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ।

22“ଆଉ ପୁରୁଷମାନେ ପରସ୍ପର ବିବାଦ କରୁ କରୁ କୌଣସି ଗର୍ଭବତୀ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପ୍ରହାର କଲେ, ଯେବେ ତା’ର ଗର୍ଭପାତ ହୁଏ ମାତ୍ର ପରେ ତା’ର ଯଦି କ୍ଷତି ନ ଘଟେ, ତେବେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀର ସ୍ୱାମୀ ଯେଉଁଠିପେ ଦାବି କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ହେବ । ପୁଣି ସେ ବିଚାରକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ ଅନୁସାରେ ଦେବ । 23ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୋରରେ ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତେବେ ଆଘାତକାରୀ ଜୀବନ ବଦଳରେ ଜୀବନ ଦେବ । 24ଚକ୍ଷୁ ପରିଶୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ, ହାତ ପରିଶୋଧରେ ହାତ, ପାଦ ପରିଶୋଧରେ ପାଦ, 25ବାହୁ ପରିଶୋଧରେ ବାହୁ, କ୍ଷତ ପରିଶୋଧରେ କ୍ଷତ, ଦାଗ ପରିଶୋଧରେ ଦାଗ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ।

26“ଯଦି କେହି ତା’ର ଦାସ କମ୍ପା ଦାସୀକୁ ଆଘାତ କରିବା ସମୟରେ ତା’ର ଚକ୍ଷୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଆଯିବ । 27ଯଦି କେହି ମୁନିବ ତା’ର ଦାସର ମୁହଁରେ ଆଘାତ କରେ ଓ ସେ ଯଦି ତା’ର ଦାନ୍ତ ହରାଏ ତେବେ ତା’ର ଦାନ୍ତପାଇଁ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦିଆଯିବ ।

28“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ବଳଦ କାହାରିକୁ ମାରିଦିଏ, ତେବେ ତା’ର ମୁନିବ ଦୋଷୀ ହେବନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେହି ବଳଦକୁ ପଥର ଦ୍ୱାରା ମରିଯିବ ଓ ତା’ର ମାଂସ ଖିଆଯିବ ନାହିଁ । 29ଯଦି ଆଗରୁ ପ୍ରମାଣ ଥାଏ ଯେ ସେହି ବଳଦ ଆଗରୁ କାହାରିକୁ ମାରିଛି, କିନ୍ତୁ ତା’ର ମୁନିବ ତାକୁ ବାନ୍ଧି ରଖିନାହିଁ, ଯଦି ସେ କାହାରିକୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ତା’ର ମୁନିବକୁ ମଧ୍ୟ ହତ୍ୟା କରାଯିବ । 30ଯଦି ବିଚାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅନୁସାରେ ସେ ଅର୍ଥ ଯେଉଁଠି କରେ ଏବଂ ମୃତ ଲୋକର କେହି ଆତ୍ମୀୟ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ତେବେ ଆଉ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।

31“ଏହି ନିୟମ ମଧ୍ୟ ବଳଦ ମାରି ଦେଇଥିବା ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୁକ୍ୟ ହେବ । 32କିନ୍ତୁ ଯଦି ବଳଦ ଯେବେ କାହାର ଦାସ କି ଦାସୀକୁ ଆଘାତ

କରେ, ତେବେ ସେ ତା’ର ପ୍ରଭୁକୁ ଚିରଣ ସେକେଲ ରୂପା ଦେବ । ଆଉ ବଳଦକୁ ପ୍ରସ୍ତର ଦ୍ୱାରା ହତ୍ୟା କରାଯିବ ।

33“ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖୋଳିଥିବା କୂଅ ବା ଗାତ ଖୋଳା ରଖିଥାଏ ଏବଂ ଯଦି ତା ଭିତରେ ଏକ ବଳଦ କମ୍ପା ଏକ ଗଧ ପଡ଼ିଯାଏ ତେବେ ଯେଉଁ ଲୋକ ତାକୁ ଖୋଳିଥିବ ସେ ଦୋଷୀ ହେବ ଗଣାଯିବ । 34ସେହି ଲୋକ ଜଣକ ସେହି ପଶୁ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ସେ ଅର୍ଥ ଯେଉଁଠି କରେ, ସେହି ପଶୁ ପାଇଁ, ତେବେ ସେ ତା’ର ମୃତ ଦେହକୁ ରଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବ ।

35“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର ବଳଦ କାହାର ବଳଦକୁ ହତ୍ୟା କରେ, ତେବେ ସେମାନେ ସେହି ଜୀବତ ଗୋରୁକୁ ବିକ୍ରୟ କରି ଦୁଇଭାଗ କରିବେ ଏବଂ ମୃତ ଗୋରୁକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଭାଗ କରି ନେବେ । 36ମାତ୍ର ତା’ର ଗୋରୁ ପୁବରୁ ବିକ୍ରିଥିବା ନାହିଁ ଯଦି ତା’ର ମୁନିବ ତାକୁ ବାନ୍ଧି ନ ରଖେ, ତେବେ ସେ ଗୋରୁ ପରିଶୋଧରେ ଗୋରୁ ନେବ ମାତ୍ର ମୃତ ଗୋରୁ ତା’ର ନିନ୍ଦର ହେବ ।

22 “ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ କ’ଣ ଦଣ୍ଡ ଅଛି ଯିଏ ଗୋରୁ କମ୍ପା ମେଷ ଚୋରି କରେ, ଯଦି ସେ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରେ କମ୍ପା ବିକ୍ରୀ କରେ । ସେ ଏହାକୁ ଫେରାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଏକ ଗୋରୁ ବଦଳରେ ପାଞ୍ଚଟି ଗୋରୁ, ଏବଂ ଏକ ମେଷ ବଦଳରେ ଚାରୋଟି ମେଷ ଦେବ ।

2ଯଦି ଏକଚୋର ଚୋରି କରିବା ସମୟରେ ଗୁଡ଼ିରେ ମରିଯାଏ, ତେବେ ତା’ର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ କେହି ଦାୟୀ ହେବେ ନାହିଁ । 3ଯଦି ଏପରି ଦିନରେ ଘଟିଥାଏ ତେବେ ହତ୍ୟା କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ ।

“ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ଚୋରି କରୁଥିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼େ, ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଫେରାଇଦେବ, ଯାହା ଚୋରି କରିଥିଲା । ଏବଂ ଯଦି ସେହି ଲୋକର ନିନ୍ଦର କିଛି ନଥାଏ, ତେବେ ତାକୁ କ୍ୱାତଦାସ ରୂପେ ବିକ୍ରୀ କରାଯିବ ।

4ଯଦି ଚୋରି ହୋଇଥିବା ପଶୁଟି ସେହି ଲୋକ ପାଖରେ ମିଳେ, ଏହା ବଳଦ ହେଉ, ଗଧ କମ୍ପା ମେଷ ହେଉ, ସେ ଚୋରି କରିଥିବା ଦିନିକ୍ଷର ଦୁଇଗୁଣା ଦେବ ।

5“ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଲୋକର ଦ୍ରାଘା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଶୁ ଚରାଏ ତେବେ ସେ ଲୋକ ତା’ର ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର ଫସଲ ଉକ୍ତ ଲୋକକୁ ଦେବ ।

6“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ କଣ୍ଠକବନରେ ଅଗ୍ନି ଫସୋଗ କରେ ଓ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ଯଦି କାହାର କ୍ଷେତ୍ର ଫସଲ ବା ଶସ୍ୟଗଦା କମ୍ପା କ୍ଷେତଟି ପୋଡ଼ି ନଷ୍ଟ ହୁଏ ତେବେ ସେହି ଲୋକକୁ ଉକ୍ତ କ୍ଷତିର ଭରଣା କରିବାକୁ ହେବ ।

7“ଆଉ କେହି ଆପଣା ପଡ଼ୋଶୀ ନିକଟରେ ମୁଦ୍ରା ଅବା ଆଉ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସମର୍ପଣ କଲେ ତାହା ଯେବେ କେହି ସେହି ଲୋକର ଗୃହରୁ ଚୋରିକରେ ଓ ସେହି ଚୋର ଧରାପଡ଼େ, ତେବେ ସେ ତା’ର ଦୁଇଗୁଣା ଦେବ । 8କିନ୍ତୁ ଯଦି ଚୋର ଧରା ନ ପଡ଼େ, ତେବେ ଗୃହସ୍ୱାମୀ ପ୍ରତିବେଶୀର ଦ୍ରବ୍ୟରେ ହସ୍ତ ଦେଇ ଅଛି କି ନାହିଁ, ଏହା ଜଣାଯିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ।

୯“ପୁଣି ସର୍ବପ୍ରକାର ଅଧର୍ମ ବିଷୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋରୁ କ ଗଧ, ମେଷ କିମ୍ବା ବସ୍ତୁ ଯେକୌଣସି ହଜିଲି ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଷୟରେ ଯେବେ କେହି କହେ, ‘ଏହା ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟ’ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କହେ, ‘ନା ଏହା ତାହା ନୁହେଁ’ ତେବେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ କଥା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ, ତହିଁରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହାକୁ ଦୋଷୀ ବିଚାର କରିବେ ସେ ଆପଣା ପଡ଼ୋଶୀକୁ ଦୁଇଗୁଣ ଦେବ ।

10“କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହାର ଗଧ କି ଗୋରୁ, କି ମେଷ, କିମ୍ବା କୌଣସି ପଶୁ ପ୍ରତିପାଳନାର୍ଥେ ରଖିଥାଏ, ଯଦି ଅଦେଶରେ ସେ ପଶୁ ମରେ କିମ୍ବା ଅଙ୍ଗହାନ ହୁଏ କିମ୍ବା ତଡ଼ି ଦିଆଯାଏ, 11ତେବେ ସେ ପ୍ରତିବେଶୀର ଦ୍ରବ୍ୟରେ ହସ୍ତ ଦେଇଅଛି କି ନାହିଁ, ଏ ବିଷୟରେ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗପଥ ହେବ । ପଶୁର ମାଲିକ ସେହି ଗପଥ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ପୁଣି ସେ ପରିଶୋଧ କରିବ ନାହିଁ । 12ମାତ୍ର ଯେବେ ତାହା ନିକଟରୁ ଚୋରି ଯାଏ, ତେବେ ସେ ତା’ର ମୁନିବକୁ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ଦେବ । 13ଯଦି କୌଣସି ବନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ତାକୁ ହତ୍ୟା କରେ ତେବେ ତାହା ଯଦି ସେ ପ୍ରମାଣ କରେ ତେବେ ତାକୁ ସେହି ପଶୁର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

14“କୌଣସି ଲୋକ ଯଦି ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀଠାରୁ କିଛି ଧାର ଆଣିଥାଏ ତେବେ ସେ ସେହି ଦିନିଷ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ପଶୁ ଆଘାତ ପାଏ ଯଦି ଏ ପଶୁ ମରିଯାଏ, ତେବେ ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀକୁ ତା’ର ପଶୁ ମୁନିବକୁ ତା’ର ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଥିପାଇଁ ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦାୟୀ ରହିବ । କାରଣ ତା’ର ମୁନିବ ସେଠାରେ ନ ଥାଏ । 15କିନ୍ତୁ ଯଦି ପଶୁ ନିକଟରେ ତା’ର ମୁନିବ ଥାଏ, ତେବେ ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀକୁ କିଛି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଯଦି ତା’ର ପଡ଼ୋଶୀ ସେହି ପଶୁକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପଇସା ଦେଉଥାଏ, ତେବେ ତାକୁ ପଇସା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଯେବେ ସେହି ପଶୁଟି ମରିଯାଏ, ବ୍ୟବହାର ସମୟରେ ଯେତିକି ଅର୍ଥ ଦେଇଥିବ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ।

16“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକର କୌଣସି ଅବିବାହିତ ଯୁବତୀ ସହ ଯୌନ ସଂପର୍କ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ତାକୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ଏବଂ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ଝିଅର ପିତାକୁ ଯୌତୁକ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । 17ଯଦି ତାଙ୍କର ପିତା ପୁଅଙ୍କୁ ବିବାହ ଦେବାକୁ ମନା କରେ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯୁବକକୁ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେ ତାଙ୍କୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

18“ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକକୁ ଖସାପ ଯାଦୁବଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ । ଯଦି କିଏ ଏପରି କରେ ତେବେ ତାକୁ ନିବିଡ଼ ରଖିବ ନାହିଁ ।

19“କୌଣସି ଲୋକକୁ ପଶୁ ସହତ ଯୌନ ସଂପର୍କ ରଖିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଯଦି ଏପରି କେହି କରେ, ତେବେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବ ।

20“ଯଦି କେହି ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କୌଣସି

ଦେବତାଙ୍କୁ ବଳଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରେ ତେବେ ସେ ବର୍ଜନୀୟ ହୋଇ ବିନଷ୍ଟ ହେବ ।

21“ମନେରଖ, ଅତୀତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମିଶରରେ ବିଦେଶୀ ରୂପେ ଥିଲ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ କୌଣସି ବିଦେଶୀକୁ ଠକିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଆଘାତ କରିବ ନାହିଁ ।

22“କୌଣସି ବିଧବା କିମ୍ବା ପିତାମାତାହୀନ ସନ୍ତାନଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବ ନାହିଁ । 23ଯଦି ତୁମ୍ଭେ କେହି ଅସହାୟ ବିଧବା କିମ୍ବା ପିତାମାତାହୀନ ଅନାଥଙ୍କର କିଛି ଅନିଷ୍ଟ କର ତେବେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ଦୁଃଖ ଗୁଣିବି । 24ଏବଂ ଏଥିରେ ଅଧିକ କ୍ରୋଧିତ ହେବ । ମୁଁ ତାକୁ ଏକ ଖଗୁରେ ହତ୍ୟା କରିବି । ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ବିଧବା ହେବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପିଲାମାନେ ଅନାଥ ହେବେ ।

25“ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଗରିବ ଲୋକକୁ ଧାର ଦିଅ, ଯିଏକି ମୋର ଲୋକ ତୁମ୍ଭେ ତା ନିକଟରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ନେବ ନାହିଁ । ମହାନ ପରି ବ୍ୟବହାର କର ନାହିଁ । 26ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପଡ଼ୋଶୀର ବସ୍ତୁ ବନ୍ଧକ ରଖିବ ତେବେ ତାହା ସୁଯ୍ୟାସୁ ପୁରୁଷ ଫେରାଇ ଦେବ । 27ଯଦି ସେ ଲୋକର ଶରୀରକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ନଥାଏ, ତେବେ ସେ କେଉଁଥିରେ ଶୋଇବ? ଏବଂ ସେ ଯଦି ମୋତେ ଦୁଃଖରେ ଡାକେ, ତେବେ ମୁଁ ତା’ର କଥା ଗୁଣିବି କାରଣ ମୁଁ ଦୟାଳୁ ।

28“ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ଅବଜ୍ଞା କରିବ ନାହିଁ ଆପଣା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଗାପ ଦେବ ନାହିଁ । 29ଗସ୍ୟ ଅମଳ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମ ଗସ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଫଳର ରସ ଦେବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ ।

ଏବଂ “ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନ ମୋତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 30ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମେଷ, ଗୋବତ୍ସା ଇତ୍ୟାଦି ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମନାତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମା ପାଖରେ ସାତଦିନ ରଖି ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ମୋଠାରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

31“ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବିଶେଷ ଲୋକ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି ପଶୁମାନଙ୍କ ଘାବ ମରିଥିବା ପଶୁକୁ ଖାଇବ ନାହିଁ । କୁକୁରମାନଙ୍କୁ ତା’ର ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଦେବ ।

23 “ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କୁହ ନାହିଁ । କାହାର ପାଇଁ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷୀ ଦେଇ, ତାକୁ ଅସ୍ତବଧାରେ ପକାଇବାକୁ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କର ନାହିଁ ।

2“ତୁମ୍ଭେ ଲୋକ ଗହଳି ସହତ ଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅ ।

3“ସେ ଗରିବ ବୋଲି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତାକୁ ବିଶେଷ ଅନୁକମ୍ପା ଦେଖାଅ ନାହିଁ ।

4“ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପଥହରା ଗୋରୁ କିମ୍ବା ଗଧ ଦେଖ, ତେବେ ତାକୁ ତା’ର ମୁନିବକୁ ଫେରାଇ ଦିଅ, ଯଦି ସେ ତୁମ୍ଭର ଗତ୍ତୁ ବି ହୋଇଥାଏ ।

5“ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଗତ୍ତୁର ଗଧକୁ ଭ୍ରାତୃତଳେ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିବ, ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭେ ଅବଗ୍ୟ ତା’ ସଙ୍ଗରେ ତାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ ।

6“ଦରଦ୍ର ବରୁରେ ଭୁଲେ ତା ପ୍ରତି ଅନ୍ୟାୟ କରିବ ନାହିଁ। ତାକୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପରି ନ୍ୟାୟ ଦେବ।

7“କୌଣସି ଲୋକକୁ ଅଯଥା ବଦନାମ କର ନାହିଁ। ତା ନାମରେ ମିଥ୍ୟା ଦାବି କର ନାହିଁ। କୌଣସି ନରୀହ ଲୋକକୁ ଅନ୍ୟାୟରେ ସେ ନ କରିଥିବା କର୍ମ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ନାହିଁ। ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏକ ନରୀହ ଲୋକକୁ ହତ୍ୟା କରିଥାଏ ତେବେ ମୁଁ ତାକୁ କ୍ଷମା ଦେବି ନାହିଁ।

8“ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତା’ର ଭୁଲ ପାଇଁ, ତାହା ସହ ଏକମତ ହେବା ପାଇଁ ଭୁଲକୁ ଲୁଚାଇ ଦିଏ ତେବେ ଭୁଲେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କର ନାହିଁ। କାରଣ ଲୁଚାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଥାଏ। ବରୁରକ ସତ୍ୟତା ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଲୁଚାଇ ମଧ୍ୟ ଏକ ଉତ୍ତମ ଲୋକର ବ୍ୟବହାର ବଦଳାଇ ଦେଇପାରିବ।

9“ଭୁଲେ କେବେବି ବଦେଶୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାୟ କର ନାହିଁ। ମନେରଖ, ଏକ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲେମାନେ ବଦେଶୀ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଭୁଲେମାନେ ମିଶରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ।

ବିଶେଷ ଛୁଟିଦିନ

10“ମଞ୍ଜି ବୁଣ, ଶସ୍ୟ ଅମଳ କର, ଭୂମିକୁ ଛଅ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଫସଲ କର। 11କିନ୍ତୁ ସପ୍ତବର୍ଷ ନିମିତ୍ତେ ଆଉ ଫସଲ କର ନାହିଁ। ସପ୍ତମ ବର୍ଷଟି ଭୂମିକୁ ପଡ଼ିଆ ରଖ। ଏହି ସମୟରେ ଭୁଲର କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଫସଲ କର ନାହିଁ। ଯଦି କୌଣସି ଫସଲ ହୁଏ ତେବେ ଦରଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଅ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ବଣ୍ୟଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ। ଏପରିକି ଭୁଲମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ନିତବୃକ୍ଷ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଏହିପରି କର।

12“ଛଅ ଦିନ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଶ୍ରାମ କର। ଏପରି ମଧ୍ୟ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ବଦେଶୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହିପରି କର। ଏବଂ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଗୋରୁ ଏବଂ ଗଧମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏପରି କରିବ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସପ୍ତମ ଦିନଟି ବିଶ୍ରାମ ଦେବ।

13“ସାବଧାନ, ଭୁଲେ ମୋର ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନବ। ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କର ନାହିଁ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ନାମ ଭୁଲମାନଙ୍କର ମୁଖରେ ଧର ନାହିଁ।

14“ଭୁଲେମାନେ ବର୍ଷରେ ତିନିଥର ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସବ କର। ସେହି ଉତ୍ସବ ଗୁଡ଼ିକରେ ଭୁଲେମାନେ ମୋର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଉପାସନା କର। 15“ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସବଟି ତାଡ଼ିଗୁନ୍ୟ ରୋଟାର ଉତ୍ସବ। ଏହା ମୋର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପାଳନ କରିବ। ଏହିପରି ଭୁଲେମାନେ ସାତଦିନ ଯାଏ ପାଳନ କରିବ। ଏହି ଉତ୍ସବଟିକୁ ଭୁଲେମାନେ ଆଦିବ ମାସରେ ପାଳନ କରିବ। କାରଣ ଏହି ମାସରେ ଭୁଲେମାନେ ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋତେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ।

16“ପ୍ରଥମ ଫସଲର ଫଳ ସଂଗ୍ରହ ଉତ୍ସବ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ସବ। ଭୁଲେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ ପାଳନ କରିବ।

“ଏବଂ ତୃତୀୟ ଉତ୍ସବଟି ହେଉଛି ସଂଗ୍ରହର ଉତ୍ସବ। ଏହି

ଉତ୍ସବଟି ବର୍ଷ ଶେଷରେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କଲାବେଳେ ପାଳନ କରିବ।

17“ତେଣୁ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ତିନିଥର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପ୍ରଭୁ ଭୁଲର ସଦାପପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ସୂତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ।

18“ଯେତେବେଳେ ଭୁଲେମାନେ ପଶୁ ହତ୍ୟା କରିବ ତା’ର ରକ୍ତ ମୋ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ଭୁଲେମାନେ ତାଡ଼ିମୁକ୍ତ ରୋଟା ମୋତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଭୁଲେ ଯେତେବେଳେ ବଳର ମାଂସ ଖାଇବ ସେତେବେଳେ ସେହି ମାଂସକୁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଖାଇ ଶେଷ କରିବ। ତା’ପରଦିନକୁ ବଳକା ମାଂସ ରଖିବ ନାହିଁ।

19“ଶସ୍ୟ ଅମଳ ସମୟରେ ଭୁଲେ ଯେତେବେଳେ ଶସ୍ୟ ସାଜାତିବ ପ୍ରଥମ ଶସ୍ୟ ଆଗେ ଭୁଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିବ।

“ଭୁଲେ କୌଣସି ଯୁବା ଛାଗର ମାଂସକୁ ତା’ର ମାତୃ ଭୃଗୁରେ ପାକ କରିବ ନାହିଁ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲଙ୍କ ଆପଣା ନିମିତ୍ତେ ନେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ

20ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଭୁଲ ନିକଟକୁ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ପଠାଉଛୁ ସେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଦେଶକୁ ନେଇଯିବ। ସେହି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ସ୍ତବ୍ଧା ଦେବ।

21ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ କଥା ଭୁଲେମାନେ ମାନ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର। ତାଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କର ନାହିଁ। କାରଣ ସେ ଭୁଲମାନଙ୍କର ଅଧିକାର କ୍ଷମା କରିବେ ନାହିଁ। ମୋର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କଠାରେ ନିହିତ ଅଛି। 22ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ମାନ। ସେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଯାହାସବୁ କହିବେ ତାହାସବୁ ପାଳନ କର। ଯଦି ଭୁଲେ ତାହା ପାଳନ କର ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଭୁଲ ସହତ ରହିବା। ଏବଂ ଆମ୍ଭେ ଭୁଲମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ବିରୋଧ କରିବା। ଯେଉଁମାନେ ଭୁଲକୁ ବିରୋଧ କରିବ ସେ ଆମ୍ଭର ଶତ୍ରୁ ହେବ।”

23ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ଭର ଦୂତ ଭୁଲକୁ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆଗେଇ ନେବ। ସେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଇମୋରୀୟ, ହତ୍ତୀୟ, ପିରଣୀୟ, କିଶାନୀୟ, ହଦୀୟ ଓ ଯୁବୁଷୀୟମାନଙ୍କ ଦେଶକୁ ଆଣିବେ। ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବା।

24“ଭୁଲେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରିବ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଣାମ କରିବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ କ୍ରିୟାନୁସାରେ କ୍ରିୟା କରିବ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ସମୂଳେ ଉପାତନ କରିବ। ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭସବୁ ଭାଙ୍ଗି ପକାଇବ।

25ଭୁଲେ ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୁଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବା କରିବ। ତହିଁରେ ସେ ଭୁଲମାନଙ୍କୁ ଅନୁଦଳରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ। ଆମ୍ଭେ ଭୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରୋଗ ଦୂର କରିବା।

26ଭୁଲର ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ମାତୃତର ଅଧିକାରୀ ହେବେ। କେହି ବନ୍ଧ୍ୟା ରହିବେ ନାହିଁ କି ସନ୍ତାନ ନନ୍ତୁ ସମୟରେ କୌଣସି ଶିଶୁର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବ ନାହିଁ। ପୁଣି ଭୁଲେମାନେ ଦୀର୍ଘାୟ ହେବ।

27“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗତୁମାନଙ୍କ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ସେ ସମୟରେ ମୋର ମହାନ ଶକ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସହାୟ ହେବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଗତୁମାନଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପରାସ୍ତ କରିବ। ଯେଉଁମାନେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ସେମାନେ ଇତ୍ୟତ୍ତ ହୋଇ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବେ। 28ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ବିରୁଡ଼ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବି। ସେମାନେ ହତ୍ୟା, କିଶାନୀୟ, ହତ୍ୟାୟମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରୁ ଘଡ଼ଡ଼ାଇ ଦେବେ। 29ମାତ୍ର ଏକ ବର୍ଷରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଡ଼ଡ଼ାଇ ଦେବା ନାହିଁ। ତାହାହେଲେ ଦେଶ ଗୁନ୍ୟ ହୋଇଯିବ ଓ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତିକୂଳରେ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। 30ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଡ଼ଡ଼ାଇ ଦେବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଞ୍ଚିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ଦେଶ ଅଧିକାର କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

31“ମୁଁ ସୁଫ ସମୁଦ୍ରଠାରୁ ଫରତ୍ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବି। ପଲେଷ୍ଟିନିୟମାନଙ୍କର ସମୁଦ୍ର ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚିମ ସୀମାରେ ଏବଂ ଆରବ ମରୁଭୂମି ପୂର୍ବ ସୀମାରେ ରହିବ। କାରଣ ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବି। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଘଡ଼ଡ଼ାଇ ଦେବ।

32“ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କିମ୍ପା ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣ ସହତ କୌଣସି ରୁକ୍ଷ କରିବ ନାହିଁ। 33ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ଦେଶରେ ବାସ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ବାସ କଲେ ଆମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପାପ କରାଇବେ। ତୁମ୍ଭେ ଯେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବତାଗଣଙ୍କୁ ପୂଜା କର, ତେବେ ତାହା ତୁମ୍ଭର ଫାନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ହେବ।”

ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତି

24 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ହାରୋଣ ସହତ ନାଦବ୍, ଅବୀହୁ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସତ୍ତ୍ୱର ନିଶ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାକୁ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କରିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୂରରୁ ମୋତେ ଉପାସନା କରିବ। 2କେବଳ ମୋଶା ଉପାସନା କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବ। ଅନ୍ୟମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ଏପରିକି ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋଶାଙ୍କ ସହତ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ।”

3ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିୟମ ଏବଂ ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶାଇଲେ। ଏହାପରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଆମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିବୁ।”

4ତେଣୁ ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଲେଖିଲେ। ପ୍ରଭୃତରେ ଉଠି ପର୍ବତ ତଳେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାଦଶ ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 5ଏହାପରେ ମୋଶା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଯୁବକଗଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ବଳି ସ୍ୱରୂପେ ବୃଷଭମାନଙ୍କୁ ବଳିଦାନ ଦେଲେ।

6ମୋଶା ସମସ୍ତ ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କଲେ, ଏହାର ଅଧା

ପାତ୍ରରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ଆଉ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ରକ୍ତ ବେଦୀ ଉପରେ ଢାଳିଲେ।

7ମୋଶା ବିଶେଷ ନିୟମ ଲେଖାଯାଇଥିବା ନଳାକାର ପୁସ୍ତକ ନେଇ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପାଠ କଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହାସବୁ କହିଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ଏହା କରିବୁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ମାନିବୁ।”

8ଏହାପରେ ମୋଶା ସେହି ରକ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛଞ୍ଚିଲେ ଏବଂ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଦେଖ, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ହୋଇଥିବା ନିୟମର ରକ୍ତ।”

9ମୋଶା, ହାରୋଣ, ନାଦବ୍, ଅବୀହୁ ଏବଂ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସତ୍ତ୍ୱର ନିଶ ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗ ପର୍ବତ ଆରୋହଣ କଲେ 10ଏବଂ ସେମାନେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ପର୍ବତ ଉପରେ ତାଙ୍କ ପାଦତଳ ଗ୍ରାସ ଉତ୍କଳ ନୀଳକାନ୍ଥମଣି ନିର୍ମିତ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲ୍ୟ ଓ ନିର୍ମଳତାରେ ଠିକ୍ ନୀଳ ଆକାଶ ପରି ଥିଲା। 11ପରମେଶ୍ୱର ଇଗ୍ରାୟେଲର ନେତାଗଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କଲେ। ଏବଂ ସେମାନେ ଭୋଜନ ଓ ପାନ କଲେ।

ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଗଲେ

12ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସ। ଏଠାରେ ରୁହ। ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି, ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଆଜ୍ଞା, ଯାହା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲେଖିଛି।”

13ଏହାପରେ ମୋଶା ଓ ତାଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯିହୋଶୁୟ ଉଠିଲେ, ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପର୍ବତକୁ ଆରୋହଣ କଲେ। 14ମୋଶା ପ୍ରାଚୀନବର୍ଗଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରି ନ ଆସିବୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାଠାରେ ଥାଅ। ଦେଖ ହାରୋଣ ଓ ହୁର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି। କାହାର କୌଣସି ବିବାଦର କଥା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଯିବେ।”

ମୋଶା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କଲେ

15ଏହାପରେ ମୋଶା ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଲେ, ପୁଣି ମେଘ ପର୍ବତକୁ ଢାଙ୍କିଲା। 16ଏଥିରେ ସୀନୟ ପର୍ବତ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତାପ ଅବସ୍ଥିତ କଲା। ଆଉ ତାହା ଛଅଦିନ ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ହୋଇ ରହିଲା। ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସପ୍ତମ ଦିନ ମେଘ ମଧ୍ୟରୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। 17ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ପର୍ବତ ଶିଖର ଉପରେ ଦେଖାଗଲା। ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକଙ୍କୁ ଏହା ଗ୍ରାସକାରୀ ଅଗ୍ନି ପରି ଦେଖାଗଲା।

18ପୁଣି ମୋଶା ମେଘ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଉଠି ରୁଲିଗ ଦିନ ସେହି ପର୍ବତ ଉପରେ ରହିଲେ।

ପବିତ୍ର ଦିନଷପ୍ତ ପାଇଁ ଉପହାର

25 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ତୁମ୍ଭେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିମନ୍ତେ ଉପହାର ସଂଗ୍ରହ

କରିବାକୁ କୁହ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ତା’ର ହୃଦୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ଉଚିତ୍, ସେ ମୋ ପାଇଁ ଯାହା ଉପହାର ଦେବା ଉଚିତ୍ । ମୋ ପାଇଁ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କର । 3ଏହି ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ଯଥା- ସ୍ତ୍ରୀ, ରୂପା, ପିତ୍ତଳ । 4ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ, ଧୂମବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁଣ୍ଡ ଶୋମସୂତ୍ର ଓ ଛାଗଲୋମ, 5ରକ୍ତାକୃତ ମେଷତର୍ମ, ଶିଶୁକ ଚର୍ମ ଓ ଶିଙ୍ଗାମ୍ କାଷ୍ଠ । 6ଦୀପ ନିମନ୍ତେ ତୈଳ ପୁଣି ଅଭିଷେକାର୍ଥୀ ତୈଳ ଓ ସ୍ତ୍ରଗନ୍ଧି ଧୂପ ନିମନ୍ତେ ଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ । 7ଏଫୋର୍ ଓ ବୁକୁପିଟାରେ ଏହା ଲଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗୋମେଦକମଣି ଓ ଅଳଙ୍କାରସବୁ ଗ୍ରହଣ କର ।”

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ

8ପରମେଶ୍ଵର ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ, “ସେମାନେ ଆମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତୁ” । ତହିଁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି । 9ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଆକାର ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ରର ଆକାରବନ୍ଦ । ଯେଉଁ ଆଦର୍ଶ ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭକୁ ଦେଖାଇବା ସେହି ଅନୁସାରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ସବୁ କରିବି ।

ନୟମ-ସିଦ୍ଧି

10“ଶିଙ୍ଗାମ୍ କାଠର ଏକ ସିଦ୍ଧିକ ତିଆରି କର । ସେହି ପବିତ୍ର ସିଦ୍ଧିକ ଅଢେଇ ହାତ ଲମ୍ବ, ଦେଢ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଦେଢ ହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ । 11ତହିଁ ଭୁମ୍ଭେ ନିର୍ମଳ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ତାହା ମଡ଼ାଇବ । ତା’ର ଭିତର ପଟ ଓ ବାହାର ପଟରେ ମଧ୍ୟ ମଡ଼ାଇବ । ଏବଂ ତା’ଉପରେ ଚତୁର୍ଦିଗରେ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର କାନ୍ଥ କରିବ । 12ଏଥୁନିମନ୍ତେ ଗୁରି କୋଣରେ ଗୁରୋଟୀ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର କଡ଼ା ଲଗାଅ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖରେ ଦୁଇଟି କଡ଼ା ଲଗାଅ । 13ଏହାକୁ ବହବା ପାଇଁ ସାଙ୍ଗା ତିଆରି କର ଓ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ମଣ୍ଡିତ କର । 14ସିଦ୍ଧିକ ବହବା ନିମନ୍ତେ ସିଦ୍ଧିକର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ କଡ଼ାରେ ସେହି ସାଙ୍ଗା ପ୍ରବେଶ କରାଇବ । 15ସେହି ସାଙ୍ଗା ସିଦ୍ଧିକର କଡ଼ା ଭିତରେ ଥିବ ଏବଂ ତହିଁରୁ ନିଗୁଡ଼ି ବାହାର କରିଯିବ ନାହିଁ ।

16ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ରୁକ୍ମପତ୍ର ଦେବା ତାହା ସେହି ସିଦ୍ଧିକରେ ରଖିବ । 17ଏହାପରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ଅଢେଇ ହାତ ଲମ୍ବା ଦେଢ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଏକ ପାପାଛାଦନ ନିର୍ମାଣ କରିବ । 18ଏହାପରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ପିଟା ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରୁ ଦୁଇଟି କରୁବ ଦୂତ କରିବ । ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ପାପାଛାଦନର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେବ । 19ଏକ ଦୂତକୁ ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଓ ଆଉ ଗୋଟିଏକୁ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ସ୍ଥାପନ କର । ଦୁଇ ଦୂତଙ୍କୁ ଆଛାଦନ ସହତ ସଂଲଗ୍ନ କର । 20ସେହି ଦୂତମାନେ ନୟମ-ସିଦ୍ଧିକକୁ ସେମାନଙ୍କର ଡେଣା ଘାଗ୍ ଆଛାଦନ କରିବେ, ଯାହାକି ଆକାଶ ଆଡ଼କୁ ଉଠେ । ଆଛାଦକ ଆଡ଼କୁ ଅନାଇ ଦୂତମାନେ ସାମ୍ବାସାମ୍ପି ରହିବା ଉଚିତ୍ ।

21“ଭୁମ୍ଭେ ଏହି ପାପାଛାଦନ ସେହି ସିଦ୍ଧିକ ଉପରେ ରଖିବ । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଭୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ରୁକ୍ମପତ୍ର ଦେବା ତାହା ସେହି ସିଦ୍ଧିକ ମଧ୍ୟରେ ଥୋଇବ । 22ଆଉ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ

ଭୁମ୍ଭକୁ ସାକ୍ଷାତ କରେ ଓ ପାପାଛାଦନର ଉପରି ଭାଗରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରୁକ୍ମ ସିଦ୍ଧିକର ଉପରିସ୍ଥ କରୁବଦୂତଗଣ ମଧ୍ୟରୁ ଭୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଆଳାପ କରି ଲଗ୍ନାୟେଲ ସନ୍ତାନଗଣ ବସ୍ତୁକ ମୁଁ ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଭୁମ୍ଭକୁ ଦଶାଇବି ।

ମେଦ

23“ଶିଙ୍ଗାମ୍ କାଠରେ ଏକ ମେଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସେହି ମେଦଟି ଦୁଇ ହାତ ଲମ୍ବ, ଏକ ହସ୍ତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଦେଢ ହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ । 24ଏହି ମେଦକୁ ଖାଣ୍ଟି ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ଆଛାଦନ କର ଏବଂ ତା’ର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଏକ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର ଛାଞ୍ଚ ଦିଅ । 25ଏହାପରେ ମେଦର ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ ହାତ ଓସାରର ଏକ ତଳା ତିଆରି କର ଏବଂ ଏକ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର କାନ୍ଥ ଲଗାଅ । 26ଆଉ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ଗୁରୋଟୀ କଡ଼ା କରି ଗୁରି ଖୁରର ଗୁରି କୋଣରେ ରଖିବ । 27ଏହି କଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ସାଙ୍ଗା ମେଦ ବହନ କରିବ । ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ରମ୍ଭର ପାଖାପାଖି ରହିବା ଉଚିତ୍ । 28ମେଦକୁ ବୋହବା ପାଇଁ ଶିଙ୍ଗାମ୍ କାଠରେ ସାଙ୍ଗା ତିଆରି କରି ସେଥିରେ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡ ମଡ଼ାଇ ଦିଅ । 29ଏହାର ଥାଳ, ବାଟି, ଢର୍ ଓ ପିଆଲ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ନିର୍ମାଣ କର । ଢର୍ ଓ ପିଆଲଗୁଡ଼ିକ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେବ । 30ସେହି ମେଦ ଉପରେ, ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ସବୁ ସମୟରେ ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଟୀ ରଖ ।

ଦୀପଗୁଣା

31“ଏହାପରେ ଭୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ଦୀପ ବୃକ୍ଷ ତିଆରି କରିବ । ଏହା ନିର୍ମଳ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ପିଟା କର୍ମରେ ଏହାର ଗଣ୍ଡି ଓ ଗାଖା ନିର୍ମାଣ କର । ଆଉ ଗୋଲଧାର ଓ କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ତହିଁରେ ସଂଲଗ୍ନ ରହିବ ।

32“ଏହି ଦୀପ ବୃକ୍ଷଟି ଛଅ ଗାଖା ବର୍ଗିଷ୍ଠ ହେବ । ଏହାର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଦୀପଗାଖା ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଦୀପଗାଖା ବାହାରିବ । 33ପ୍ରତି ଗାଖାରେ ତିନୋଟି ଫୁଲ ରହିବ । ଏହି ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପକୃତି ତିନି ଗୋଲଧାର, କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ ରହିବ । 34ଦୀପ ବୃକ୍ଷରେ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପକୃତି ଗୁରି ଗୋଲଧାର ଓ କଳିକା ପୁଷ୍ପ ରହିବ । 35ସେହି ଦୀପବୃକ୍ଷରୁ ଯେଉଁ ଛଅ ଗାଖା ହେବ ସେମାନଙ୍କ ଏକ ଗାଖା ଦ୍ଵୟର ଏକ କଳିକା ଓ ଅନ୍ୟ ଗାଖା ଦ୍ଵୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ଓ ଅନ୍ୟତର ଗାଖା ଦ୍ଵୟର ତଳେ ଏକ କଳିକା ରହିବ । 36ସେ ଦୀପଗାଖାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ନିର୍ମିତ ହେବ । ଏହି ସମସ୍ତ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟ ପିଟା ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ହେବ । ଏବଂ ଏହା ଯୋଡ଼ାଯାଇ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡ କରାହେବ । 37ଭୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାପାଇଁ ସପ୍ତ ପ୍ରଦୀପ ନିର୍ମାଣ କରିବ । ତହିଁରେ ଲୋକମାନେ ସେହି ପ୍ରଦୀପ ଢଳାଇଲେ ତହିଁର ସମ୍ମୁଖରେ ଆଲୁଅ ହେବ । 38ନିର୍ମଳ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ତହିଁର ଚମୁଟା ଓ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ନିର୍ମାଣ କରିବ । 39ଏହି ଦୀପଗୁଣା ଓ ତହିଁର ସାମଗ୍ରୀ ଏକ ତାଳନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ତିଆରି ହେବା ଉଚିତ୍ । 40ନିଗୁଡ଼ି ହୁଅ ଯେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଆସବାବ ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି କରୁଛ । ଯାହା କି ମୁଁ ଭୁମ୍ଭକୁ ପର୍ବତ ଉପରେ ଦେଇଛି ।”

ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ

26 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁଟି ମୋଟ ନାଜଲନ ସୂତାର ଦଗଟି କପଡ଼ାରେ ନିର୍ମିତ ହେବ। ସେହି କପଡ଼ା ସବୁ ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ ଓ ଲାଲ ସୂତାରେ ନିର୍ମିତ ହେବ ଏବଂ ତହିଁରେ କରୁବଦୂତଗଣଙ୍କର ଛବି ସିଲେଇ କରାଯିବ। 2 ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଡ଼ା ଖଣ୍ଡମାନ ସମାନ ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ କପଡ଼ା ଅଠେଇଗ ହାତ ଲମ୍ବ, ଗୁଣହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ହେବ। 3 ଦୁଇଭାଗ କରି କପଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ଗଣ୍ଠିଲରେ ଏକତ୍ରୀତ କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗଣ୍ଠିଲରେ ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡ କପଡ଼ା ରଖି ଗୋଟିଏକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସହତ ଯୋଡ଼ିଦିଅ। 4 ଉଭୟ ପ୍ରକାର ପରଦାଗୁଡ଼ିକର ଧଡ଼ ଝାଲେରି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ନୀଳ ବସ୍ତୁ ବ୍ୟବହାର କର। 5 ପ୍ରଥମ କପଡ଼ା ଧଡ଼ରେ ପରୁଣ ଦୁଣ୍ଡିଘର କରିବ। ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନର ଦ୍ଵିତୀୟ କପଡ଼ା ଧଡ଼ରେ ପରୁଣ ଦୁଣ୍ଡିଘର କରିବ। ସେହି ଦୁଇ ଦୁଣ୍ଡିଘର ଶ୍ରେଣୀ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ରହିବ। 6 ଏକ ବଡ଼ ତମ୍ଭୁ କରିବା ପାଇଁ ଏହାପରେ ପରୁଣଟି ସୃଷ୍ଟିକପଡ଼ାରେ ପରଦାଗୁଡ଼ିକ ଯୋଡ଼ିବ।

7 “ଆଉ ଏକ ତମ୍ଭୁ ତିଆରି କର ଯାହାକି ଏହି ପବିତ୍ର ଆବାସକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ରହିବ। ତମ୍ଭୁଟି କରିବା ପାଇଁ ଛେଳିର ଚମଡ଼ାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏଗାରଟି ପରଦା ବ୍ୟବହାର କର। 8 ଏହା ଏଗାର ଖଣ୍ଡ କପଡ଼ା ଏକ ପ୍ରକାର ଆକାର ବିଶିଷ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍। ଏହାର ଲମ୍ବ ତିରିଶ ହାତ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥ ଗୁଣ ହାତ ହେବା ଉଚିତ୍। 9 ପାଞ୍ଚଖଣ୍ଡ କପଡ଼ା ଏକତ୍ର କରି ଗୋଟିଏ ବିଭାଗ କର। ଏହାପରେ ଅନ୍ୟ ଛଅଖଣ୍ଡ କପଡ଼ା ଯୋଡ଼ି ଆଉ ଏକ ବିଭାଗ କର। ତମ୍ଭୁ ସାମନାରେ ଟାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ ଷଷ୍ଠ ଖଣ୍ଡ କପଡ଼ାଟିକୁ ଢ଼ାଗ କର। 10 ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟ କପଡ଼ା ଧଡ଼ରେ ପରୁଣ ଦୁଣ୍ଡିଘର କରିବ। ଦ୍ଵିତୀୟ କପଡ଼ା ବିଭାଗର ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ଧଡ଼ରେ ପରୁଣ ଦୁଣ୍ଡିଘର କରିବ। 11 ଏହାପରେ ପିଠଳର ପରୁଣଟି କଡ଼ା ତିଆରି କର ଏବଂ ସେହି ତମ୍ଭୁର ବସ୍ତୁ ସହତ ଏହି କଡ଼ାଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ି ଦିଅ, ଏହା ଗୋଟିଏ ତମ୍ଭୁ ହେବ। 12 ସେହି ତମ୍ଭୁ କପଡ଼ାର ଅତିରିକ୍ତ ଅଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଅର୍ଦ୍ଧେକ କପଡ଼ା ଅତିରିକ୍ତ ଥିବ, ତାହା ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ପଛ ପାଖରେ ଓହଳ ରହିବ। 13 ଆଉ ତମ୍ଭୁ କପଡ଼ାର ଦୀର୍ଘତାର ଯେଉଁ ଅଂଶ ଏପାଖରେ ଏକ ହସ୍ତ ଓ ସେପାଖରେ ଏକ ହସ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ରହିବ ତାହା ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଏପାର୍ଶ୍ଵ-ସେପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆଜ୍ଞାଦାନାର୍ଥେ ଝୁଲିବ। 14 ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭେ ରକ୍ଷାକୃତ ମେଷ ଚର୍ମରେ ତମ୍ଭୁର ଏକ ଛାତ କରିବ। ଆଉ ତହିଁ ଉପରେ ଏକ ଶିଶୁକ ଚର୍ମରେ ଏକ ଛାତ କରିବ।

15 “ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ତକ୍ତା ଗିଟୀମ୍ କାଠରେ ତିଆରି ହେବା ଉଚିତ୍। 16 ସେହି ପଟାଗୁଡ଼ିକ ଦଗହାତ ଲମ୍ବ ଦେଢ଼ହାତ ଚଉଡ଼ା ହେବ। 17 ତକ୍ତାର ଦୁଇପାଖ ଦୁଇଟି ଖିଲ ଦ୍ଵାରା ଯୋଡ଼ି ଦିଅ। ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର କାଠର ତକ୍ତାଗୁଡ଼ିକ ସମାନ ଆକାରର ହେବା ଉଚିତ୍। 18 ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ କୋଡ଼ିଏଟି କାଠର ତକ୍ତା ବ୍ୟବହାର କର। 19 ସେହି କୋଡ଼ିଏ ତକ୍ତା ତଳେ ରଖିବା ପାଇଁ ଗୁଳିଗ ରୂପାର ଆଧାର କର। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତକ୍ତା ତଳେ ଦୁଇଟି ଆଧାର ରଖ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତକ୍ତା ତଳେ ଦୁଇଟି ଖିଲ ପାଇଁ

ଦୁଇଟି ଆଧାର ରହିବ। 20 ପୁଣି ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉତ୍ତର ଦିଗରେ କୋଡ଼ିଏ ପଟା ହେବ। 21 ପ୍ରତ୍ୟେକ ତକ୍ତା ତଳେ ଦୁଇଟି ଆଧାର ରହିବ। ଏହିପରି ରୂପାର ଗୁଳିଗଟି ଆଧାର ହେବ। 22 ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ପଶ୍ଚିମ ଦିଗସ୍ଥ ପଶ୍ଚାତ୍ ପାର୍ଶ୍ଵ ନିମନ୍ତେ ଛଅ ଖଣ୍ଡ ପଟା ହେବ। 23 ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ସେହି ପଛପଟେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ କୋଣରେ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ତକ୍ତା ରହିବ। 24 ତହିଁ ତଳେ ଯୋଡ଼ ହେବ ଓ ସେହିପରି ତହିଁ ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଥମ କଡ଼ା ନିକଟରେ ଯୋଡ଼ ହେବ, ଏହିପରି ଦୁଇଥର ହେବ। ତାହା ସବୁ ଦୁଇ କୋଣ ନିମନ୍ତେ ହେବ। 25 ତମ୍ଭୁର ପଶ୍ଚିମ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ, ମୋଟ ଆଠ ଖଣ୍ଡ ତକ୍ତା ରହିବ। ଷୋହଳଟି ରୌପ୍ୟ ଆଧାର ହେବ, ଦୁଇଟି ଆଧାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ତକ୍ତା ତଳେ।

26 “ଅର୍ଗଳ ତିଆରି କରିବାପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗିଟୀମ୍ କାଠ ବ୍ୟବହାର କରିବ। ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଟି ଅର୍ଗଳ ତିଆରି କରିବ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ। 27 ଅନ୍ୟ ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚଟି ଅର୍ଗଳ ନିର୍ମାଣ କର ଏବଂ ପଛ ପାର୍ଶ୍ଵ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ନିର୍ମାଣ କର। 28 ପୁଣି ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅର୍ଗଳ ପଟାର ମଧ୍ୟ ଦେଗରେ ଏ ମୁଣ୍ଡରୁ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଯାଏଁ ପାଇବ।

29 “ସବୁ ଢାଆଁଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଖିଲକୁ ଧରି ରଖୁଥିବା ଢାଆଁକୁ ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣରେ ଆଜ୍ଞାଦନ କର। ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣରେ କଡ଼ା ତିଆରି କର। 30 ମୁଁ ପର୍ବତ ଉପରେ ବେଶାଇଥିବା ଯୋଦନା ଅନୁସାରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁଟିକୁ ତିଆରି କର।

ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଅନ୍ତର୍ଗଳ

31 “ତୁମ୍ଭେ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଧୂମ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭ୍ର ଷୋମ ସୂତ୍ରରେ ଏକ ପରଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ। ସେଥିରେ କରୁବଦୂତଗଣର ଆକୃତିକୁ ଚିତ୍ରିତ କର। 32 ତୁମ୍ଭେ ସେହି ପରଦାକୁ ଗିଟୀମ୍ କାଠର ଗୁଣ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଟାଙ୍ଗିବ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣରେ ଆଜ୍ଞାଦନ କର। ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣର ଆଜ୍ଞୁଡ଼ା ସହତ, ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ରୂପାର ଆଧାର ବ୍ୟବହାର କର। 33 ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ କଡ଼ାରେ ସେହି ପରଦା ଟାଙ୍ଗି ଦିଅ। ତା’ପରେ ପରଦାର ପଛପଟେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକ ରଖ। ସେହି ପରଦାଟି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରୁ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପୃଥକ କରିବା ଉଚିତ୍। 34 ତୁମ୍ଭେ ନିୟମ-ସିନ୍ଦୂକର ଆଜ୍ଞାଦନ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଭିତରେ ରଖିବ।

35 “ପରଦାର ବାହାର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମେଦ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ମେଦର ବିପରୀତ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଦକ୍ଷିଣକୁ ଦୀପ ରଖିବା ଉଚିତ୍। ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ମେଦ ରଖ।

ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଦ୍ଵାର

36 “ପବିତ୍ର ତମ୍ଭୁର ଦ୍ଵାର ନିମନ୍ତେ ଏକ ନୀଳ ପରଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ଏହା ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭ୍ର ଷୋମ ସୂତାରେ ବୁଣାଯିବା ଉଚିତ୍। 37 ସେହି ଆଜ୍ଞାଦନ ବସ୍ତୁ ନିମନ୍ତେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଗିଟୀମ୍ କାଠର ସ୍ତମ୍ଭ ନିର୍ମାଣ କରି ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ ମଡ଼ାଇବ। ପୁଣି ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣରେ ତହିଁର ଆଜ୍ଞୁଡ଼ା କରିବ। ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ପିଠଳର ପାଞ୍ଚ ରୁଜୀ ଢାଳିବ।”

ହୋମ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ

27 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଗିଚ୍ଚାମ୍ କାଠ ବ୍ୟବହାର କର । ଏହା ଏକ ବର୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଲେଖାଏଁ ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହାର ଉଚ୍ଚତା ତିନି ହାତ ହେବା ଉଚିତ୍ । 2ବେଦୀର ଗୁଣକୋଣ ପାଇଁ ଗିଚ୍ଚା ତିଆରି କର । ଏହି ଗିଚ୍ଚାଗୁଡ଼ିକ ବେଦୀର ଏକ ଅଂଶ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହା କଂସାରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

3ଉସ୍ତୁ ରଖିବା ପାଇଁ ପାତ୍ର କର, କୋଦାଳ ଗରା, କଣ୍ଟାରୁମତ ଏବଂ କରେଇ କଂସାରୁ ତିଆରି କର । ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ପିତ୍ତଳରେ ପସ୍ତୁତ କରିବ । 4ପିତ୍ତଳରେ ଏକ ନାଲି କରିବ ଓ ତା’ଉପରେ ଗୁଣ କୋଣରେ ପିତ୍ତଳର ଗୁଣକଡ଼ା କରିବ । 5ଯଜ୍ଞବେଦୀର ତଳେ ଥିବା ଆକ ତଳେ ନାଲିକୁ ରଖ । ଏହା ଯଜ୍ଞବେଦୀର ମଧ୍ୟଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇବା ଉଚିତ୍ ।

6ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଖମ୍ବ ଗିଚ୍ଚାମ୍ କାଠରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସେଥିରେ ପିତ୍ତଳ ଆଚ୍ଛାଦନ କର । 7ପୁଣି ସେହି ବେଦୀକୁ ବହବାବେଳେ ବେଦୀର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ଉପରେ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ସାଙ୍ଗୀ ରଖ । 8ତୁମ୍ଭେ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ଫମ୍ପା ସିନ୍ଦୂକ ପରି ରଖ । ପର୍ବତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ରୂପେ ଦେଖାଇଥିଲ ସେହିପରି ଭାବରେ ବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।।

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵର ପ୍ରାଙ୍ଗଣ

9ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ତିଆରି କର । ସେହି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମ ସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ପରଦା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଲମ୍ବ ଏକ ଗହ ହାତ ହେବା ଉଚିତ୍ । 10ତହିଁ କୋଡ଼ିଏ ସ୍ଵୟ ଓ କୋଡ଼ିଏ ରୁଜ୍ଠୀ ପିତ୍ତଳର ହେବ । ପୁଣି ସ୍ଵୟର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛୁଅିଆ ରୂପାର ହେବ । 11ତମ୍ବୁର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଗହେ ହାତ ଲମ୍ବ ପରଦା ହେବ ଓ ତାହାର କୋଡ଼ିଏ ସ୍ଵୟ ଓ କୋଡ଼ିଏ ରୁଜ୍ଠୀ ପିତ୍ତଳର ହେବ । ଏବଂ ସ୍ଵୟର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛୁଅିଆ ରୂପାର ହେବ ।

12ଆଉ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରସ୍ଥତା ନିମନ୍ତେ ପରୁଣ ହସ୍ତ ପରଦା, ଓ ତହିଁର ଦଗ ସ୍ଵୟ ଓ ଦଗ ରୁଜ୍ଠୀ କରିବ । 13ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରସ୍ଥତା ପରୁଣ ହାତ ହେବ । 14ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ପନ୍ଦର ହାତ ପରଦା ଓ ତିନି ସ୍ଵୟ ଓ ତିନି ରୁଜ୍ଠୀ ହେବ । 15ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପନ୍ଦର ହାତ ପରଦା ଓ ତିନି ସ୍ଵୟ ଓ ତିନି ରୁଜ୍ଠୀ ହେବ ।

16ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରବେଶପଥ ନିମନ୍ତେ ପରଦାଟି କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଲମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ପରଦାଟିକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ନାଲିଲନ ସୂତାରେ ତିଆରି କର ଯାହାକି ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ, ଲାଲ ରଙ୍ଗର ସୂତାରେ ଗିଲ୍ଲକର୍ମ ହୋଇଥିବ । ଏବଂ ଏହାର ତା’ର ଗୁରୋଟୀ ସ୍ଵୟ ଓ ଗୁରୋଟୀ ଆଧାର ହେବା ଉଚିତ୍ । 17ପୁଣି ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ସ୍ଵୟ ସକଳ ରୂପା ଛୁଅିଆରେ ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ତା’ର ଅଙ୍ଗଡ଼ା ରୂପାର ଓ ରୁଜ୍ଠୀ ପିତ୍ତଳର ହେବ । 18ପ୍ରାଙ୍ଗଣଟି ଏକଗହ ହାତ ଲମ୍ବ ଓ ପରୁଣ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଓ

ପାଞ୍ଚ ହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ । ସେହି ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମସୂତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ସହିତ କଂସାର ଆଧାର ରହିବା ଉଚିତ୍ । 19ଆଉ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସମୁଦାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ସମସ୍ତ ଖିଲ କଂସାରେ ନିର୍ମିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

ପ୍ରଦୀପ ପାଇଁ ଚୈଳ

20ବର୍ତ୍ତମାନ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଅଲଭ ଫଳରୁ ନିର୍ମଳ ପେଷା ଅଲଭ ଚୈଳ ଅନନ୍ତକାଳ ଦୀପ ନଳାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅ । 21ହାରୋଣ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନେ ପରଦା ପଛରେ ଥିବା ନିୟୁମ-ସିନ୍ଦୂକ ଓ ଏହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଏହାକୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରୁ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରପୁଜ୍ୟ ହେବ ।”

ଯାଜକମାନଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର

28 ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ନାଦବ୍ ଅବୀଦ୍, ଇଲିୟାଦର ଓ ଇଥାମରକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଣ । ସେମାନେ ମୋର ଯାଜକଗଣ ହେବେ ।

2ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହାରୋଣଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କର । ସେହି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ ସେ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ ଓ ସୁନ୍ଦର ଦିଶିବେ । 3ସେହି ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୁର, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ହାରୋଣକୁ ଯାଜକ ରୂପେ ଉତ୍ତରାଧିକୃତ କରିବା ପାଇଁ, ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କଲି । 4ବୁକପଟା, ଏଫୋଦ୍, ଗୋଟିଏ ଗ୍ରେଗା, ଗୁଲ୍ଲ ସୂତାରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ଗୋଗା, ପଗଡ଼ ଓ କଟି ବନ୍ଧନ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହିସବୁ ପବିତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ତୁମ୍ଭର ଭାଇ ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ମୋର ଯାଜକ ରୂପେ ସେବା କରିବେ । 5ସେମାନେ ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ, ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମ ସୂତ୍ର ହେବ ।

ଏଫୋଦ ଓ କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ

6ସେମାନେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମ ସୂତ୍ରରେ ନିପୁଣ ଗିଲ୍ଲକାରର କର୍ମ ସ୍ଵାର ସେହି ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । 7ଏହାର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ସ୍ଵୟପଟି ରହିବ । ଏହିପରି ଭାବରେ ତାହା ଯୁକ୍ତ ହେବ ।

8ଏଫୋଦର ଯେଉଁ ଚିତ୍ରିତ ପଟ୍ଟିକା ତହିଁ ଉପରେ ରହିବ, ତହିଁର ଚିତ୍ରିତ କର୍ମ ସେହି ବସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ହେବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର କ୍ଷୋମ ସୂତ୍ରରେ ହେବ ।

9ଦୁଇଟି ଗୋମେଦକମଣି ନେଇ ତହିଁ ଉପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ଖୋଦିତ କରିବ । 10ଛଅଟି ନାମ ଏକ ମଣି ଉପରେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ଛଅଟି ନାମ ଅନ୍ୟ ମଣି ଉପରେ ରହିବ । ଏହିସବୁ ନାମଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଅନୁସାରେ ଡାଲିକାଖୁଳ କରିଯିବା ଉଚିତ୍ । 11ଗିଲ୍ଲ କର୍ମରେ ମୁଦ୍ରା

ଖୋଳିବା ନ୍ୟାୟ ସେହି ଦୁଇ ମଣି ଉପରେ ଲଗାୟେଲ ପୁତ୍ରଗଣର ନାମ ଖୋଳିବ। ପୁଣି ତାହା ଦୁଇସ୍ତମ୍ଭ ଧାରରେ ବନ୍ଦ କରିବ। **12**ଏହାପରେ ଲଗାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣକୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦୁଇ ମଣି ଏଫୋଦର ଦୁଇସ୍ତମ୍ଭ ପଟିରେ ଦେବ। ତହିଁରେ ହାରୋଣ ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣ ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ବନ୍ଧବ। **13**ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଏହି ପଥର ଏଫୋଦର ରହିବ। **14**ଦୁଇମୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ସ୍ତବ୍ଧ ଦିଅର କରି ସେହି ଏଫୋଦରେ ଲଗାଇବ।

ବରୁଗର୍ଥକ ବୁକୁପଟା

15“ନିପୁଣ କାରିଗର ଦ୍ଵାରା ନିପୁଣ ଭାବରେ ବୁକୁପଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ବୁକୁପଟା ଏଫୋଦ ପରି ସ୍ପଷ୍ଟ ମଲମଲ ଏବଂ ସ୍ତବ୍ଧ, ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ ଏବଂ ଲଲ ମଲମଲ ନିପୁଣ କଳାକୃତିରେ ନିର୍ମାଣ ହେବା ଉଚିତ୍। **16**ଚତୁଷ୍ପାଶ ଓ ଦୋହରୀ ହେବ। ତହିଁର ଦୀର୍ଘତା ଏକ ଗୁଣ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଏକ ଗୁଣ୍ଠ ହେବ। **17**ତାହାକୁ ଗୁଣ୍ଠ ମଣି ଫଳରେ ଖଟିତ କରିବ। ତହିଁରେ ପ୍ରଥମ ଫଳରେ ରୁଣୀ ଓ ପୀତମଣି ମକଡ଼, **18**ଦ୍ଵିତୀୟ ଫଳରେ ପଦ୍ମଗୁଣ୍ଠ ଓ ନୀଳକାନ୍ଥ ହୀରକ, **19**ତୃତୀୟ ଫଳରେ ପେରୋଦ, ଯିସୁ ଓ କଟାହେଳା। **20**ଚତୁର୍ଥ ଫଳରେ ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦକ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ଥ। ଏହାସବୁ ସ୍ତମ୍ଭରେ ନିନ୍ଦନ ଫଳରେ ବସାଯିବ। **21**ଏହି ମଣି ଲଗାୟେଲ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମ ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଦ୍ଵାଦଶ ହେବ। ମୁଦ୍ରା ନ୍ୟାୟ ଖୋଦିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିରେ ସେହି ଦ୍ଵାଦଶ ବଂଶ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁତ୍ରର ନାମ ରହିବ।

22“ବୁକୁପଟା ନିମନ୍ତେ ହାରଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି କର। ଏହି ହାର ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ମୋଡ଼ା ଯାଇଥିବ। **23**ବୁକୁପଟା ଉପରେ ସ୍ତମ୍ଭର ଦୁଇ କଡ଼ା ରହିବ। ବୁକୁପଟାର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ କଡ଼ା ଲଗାଇବ। **24**ବୁକୁପଟା ସ୍ଥିତ ଦୁଇ ସ୍ତବ୍ଧ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଦୁଇଟି ସ୍ତବ୍ଧ ହାର ଲଗାଇବ। **25**ଦୁଇ ସ୍ତବ୍ଧ ହାରର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏଫୋଦର ସ୍ତମ୍ଭ ପଟିରେ ବାନ୍ଧ। **26**ଆଉ ଦୁଇଟି ସ୍ତବ୍ଧର କଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କର ଏବଂ ବୁକୁପଟାର ଏଫୋଦ ଭିତର ଭାଗସ୍ଥ ଦୁଇ କୋଣରେ ତାକୁ ଲଗାଅ। **27**ଆହୁରି ଦୁଇଟି ସ୍ତବ୍ଧକଡ଼ା କରି ଏଫୋଦ ବସ୍ତ୍ର ଦୁଇ ସ୍ତମ୍ଭପଟି ତଳେ ତହିଁର ସମ୍ମୁଖ ଭାଗର ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ତାହା ରଖିବ। **28**ବୁକୁପଟା ଯେମନ୍ତ ଏଫୋଦର ଚିତ୍ରିତ ପଟୁକା ଉପରେ ଥାଇ ଏଫୋଦରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାଦି ଏଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବୁକୁପଟାକୁ ନିନ୍ଦ କଡ଼ାରେ ନୀଳସୂତ୍ର ଦ୍ଵାରା ଏଫୋଦର କଡ଼ା ସହିତ ବନ୍ଦ ରଖିବେ।

29“ଯେତେବେଳେ ହାରୋଣ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବ, ସେହି ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିତ୍ୟ ସ୍ମରଣାର୍ଥେ ସେ ବରୁଗର୍ଥକ ବୁକୁପଟାରେ ଲଗାୟେଲ ପୁତ୍ରଗଣର ନାମ ସକଳ ଆପଣା ହୃଦୟ ଉପରେ ବନ୍ଧନ କରିବ। **30**ସେହି ବରୁଗର୍ଥକ ବୁକୁପଟାରେ ତୁମ୍ଭେ ଉରୀମ୍ ଓ ତୁମ୍ନାମ୍ (ଦୀପ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି) ରଖିବ। ତହିଁରେ ହାରୋଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ। ସେହି

ସମୟରେ ହାରୋଣର ହୃଦୟ ଉପରେ ତାହା ରହିବ, ପୁଣି ହାରୋଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଲଗାୟେଲ ସନ୍ଧାନଗଣର ବରୁ ଆପଣା ହୃଦୟ ଉପରେ ବନ୍ଧବ।

ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ

31“ଏଫୋଦ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣରେ ଚୋରା ତିଆରି କର। **32**ଏହାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ମସୃକ ପ୍ରବେଶ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଛଦ୍ମ ରହିବ। ସାଞ୍ଜୁଆର ଗଳଦେଶ ନ୍ୟାୟ ସେହି ଛଦ୍ମର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ବୁଣା କର୍ମ ହେବ। ତହିଁରେ ତାହା ଛଣ୍ଡି ଯିବ ନାହିଁ। **33**ତୁମ୍ଭେ ତହିଁର ଅଞ୍ଚଳର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣର ଡାଳମ୍, କରିବ। ଆଉ ଗୁଣ୍ଠ ଦିଗରେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଘଣ୍ଟି ରହିବ। **34**ଏହି ରୋଗାର ଅଞ୍ଚଳର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଘଣ୍ଟି ଓ ଗୋଟିଏ ଡାଳମ୍, ପୁଣି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଘଣ୍ଟି ଓ ଗୋଟିଏ ଡାଳମ୍, ରହିବ। **35**ହାରୋଣ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ତାହା ପିନ୍ଧିବ। ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ଓ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଘଣ୍ଟି ଗନ୍ଧ ଶୁଣାଯିବ। ଏହି ପ୍ରକାରେ ହାରୋଣ ମରିବ ନାହିଁ।

36“ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧର ଏକ ପାତ୍ର ତିଆରି କର ଏବଂ ଛୋଟ ମୋହରରେ ଖୋଦିତ କଲପରି ଏହା ଉପରେ ଖୋଦନ କର, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର”। **37**ପୁଣି ପାଗ ଉପରେ ରହିବା ପାଇଁ ତାହା ନୀଳ ସୂତ୍ରରେ ବନ୍ଦ କରି ପାଗର ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବ। **38**ଏହା ହାରୋଣର କପାଳ ଉପରେ ରହିବ। ଲଗାୟେଲୀୟମାନେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଥିବା ପବିତ୍ର ଉପହାର ପାଇଁ ହାରୋଣ ଦାୟୀ ହେବ। ଏହା ସର୍ବଦା ତା’ର କପାଳରେ ରହିବ, ଯାହା ଫଳରେ ସେହି ଉପହାରଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗ୍ରହଣୀୟ ହେବ।

39“ତୁମ୍ଭେ ନାମାକୁ ବୁଟାଦାର ଶୁଭ୍ର ଛୋମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଓ ପାଗକୁ ଶୁଭ୍ର ଛୋମ ସୂତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ। ପୁଣି କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ ସୂଚକାର୍ଥେ ଦ୍ଵାର ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର କରିବ। **40**ହାରୋଣର ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚୋରା, କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ ଓ ପଗଡ଼ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର। ଏହି ବସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୌରବ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେବ। **41**ପୁଣି ତୁମ୍ଭର ଭ୍ରାତା ହାରୋଣକୁ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ସେହିସବୁ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରାଅ। ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କର ଓ ଧର୍ମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ କର, ତା’ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଦକ ରୂପେ ମୋର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ।

42“ସେମାନଙ୍କର ଉଲଗ୍ନତା ଆଜ୍ଞାଦନ ନିମନ୍ତେ କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟା ତିଆରି କର। **43**ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ କିମ୍ବା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏହି ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିବା ଉଚିତ୍, ତାହେଲେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ହେବେ ନାହିଁ ଓ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ନାହିଁ। ସବୁ ସମୟରେ ସେମାନେ ଯାଦକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏହା ହାରୋଣର ଓ ତାହାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵଂଶଧର ପାଇଁ ଅନ୍ଧକାଳୀନ ବଧୁ ଅଟେ।”

ଯାଦକମାନଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତ ପଦ

29 “ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମକୁ କହିବି, ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କପରି ଯାଦକ ଭାବେ ନିୟୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହେବ । ଏକ ନିଖୁଣ ବାଛୁରୀ ଓ ଦୁଇଟି ନିଖୁଣ ଅଣ୍ଡିର ମେଷ ନିଅ । **2** ଏହାପରେ ତାଡ଼ାଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ ଓ ତୈଳମୁକ୍ତ ତାଡ଼ାଗୁନ୍ୟ ରକ୍ତୁଳା, ଏବଂ ତୈଳମୁକ୍ତ ସରୁ ପିଠା, ଏହସବୁ ଭଲ ଗହମରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତାଡ଼ାଗୁନ୍ୟ ଅଟାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । **3** ଏହ ପିଠା ଓ ରୋଟୀତକ ତାଲରେ ରଖ । ଏହାପରେ ସେହି ତାଲ ସହତ ଏକ ଗୋବସ୍ତ୍ର ଓ ଦୁଇଟି ଅଣ୍ଡିର ମେଷ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ଆଣ ।

4 ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱାର ଦେଖକୁ ଆଣ । ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଧୋଇ ଦିଅ । **5** ହାରୋଣକୁ ସେହି ସୂତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଅ । ଗୁକୁ ସୂତ୍ରରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ରୋଗା ଏବଂ ଏଫୋଦର ଗୁଣା ଓ ବୁକୁପଟା ସହତ ପରିଧାନ କରାଇବ । ଆଉ ଚିତ୍ରିତ କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ ତାହାର କର୍ତ୍ତୀରେ ବାନ୍ଧ । **6** ତାହାର ମସ୍ତକରେ ପାଗ ବାନ୍ଧି ତା’ଉପରେ ଏକ ପବିତ୍ର ମୁକୁଟ ଦେବ । **7** ଏହାପରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ନେଇ ତାହାର ମସ୍ତକ ଉପରେ ଭାଲ ତାକୁ ଅଭିଷେକ କରିବ ।

8 ଏହାପରେ ହାରୋଣର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣ । ସେମାନଙ୍କୁ ଧଳା ଜାମା ପରିଧାନ କରାଇବ । **9** ହାରୋଣର ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତୀରେ କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ ବାନ୍ଧିଦିଅ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ପଗଡ଼ ବାନ୍ଧ । ତହିଁରେ ସେମାନେ ବିଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସର୍ବଦା ଯାଦକ ହେବେ ।

10 ତା’ପରେ ସେହି ବାଛୁରୀକୁ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ନିକଟକୁ ଆଣ । ହାରୋଣ ଏବଂ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନେ ସେହି ଗୋବସ୍ତ୍ର ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖିବେ । **11** ଏହାପରେ ସେହି ବାଛୁରୀକୁ ସେହିଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ହତ୍ୟା କର । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହେବ । **12** ଏହାପରେ ସେହି ବାଛୁରୀର କିଛି ରକ୍ତ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିକଟକୁ ନିଅ । ତୁମ୍ଭର ଅଙ୍ଗୁଳରେ ରକ୍ତ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗିଳ୍ ଉପରେ ଦିଅ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରକ୍ତ ବେଦୀ ମୂଳରେ ଭାଲ । **13** ତା’ପରେ ତା’ର ଭିତର ମେଦ, କଲିଜାର ମେଦ ଅଂଗ, ଯକୃତ ଏବଂ ଗୁରପଟେ ଥିବା ମେଦକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀରେ ଦଗ୍ନ କର । **14** ଏହାପରେ ବାଛୁରୀର ମାଂସ, ଚର୍ମ ଏବଂ ତା’ର ଗୋବର ନେଇ ଛାଉଣୀ ବାହାରେ ଦଗ୍ନ କର । ଏହା ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ ।

15 ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ଏକ ଅଣ୍ଡିର ମେଷର ମସ୍ତକ ଉପରେ ରଖିବେ । **16** ସେହି ଅଣ୍ଡିର ମେଷକୁ ହତ୍ୟା କର ଓ ତା’ର ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କର । ସେହି ରକ୍ତକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗୁରକାନ୍ତରେ ଛୁଣି ଦିଅ । **17** ଏହାପରେ ଅଣ୍ଡିର ମେଷକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଟ । ତାହାର ଅନ୍ତ ଓ ଗୋଡ଼ ଧୌତ କରି ତାହାସବୁ ସେହି ଖଣ୍ଡ ସକଳ ଓ ତା’ର ମସ୍ତକ ସହତ ରଖ । **18** ଏହାପରେ ଗୋଟା ମେଷକୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ଦଗ୍ନ କରିବ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ହୋମବଳି । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ୱବାସିତ ଉପହାର ।

19 “ହାରୋଣକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଅଣ୍ଡିର ମେଷ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ହାତ ରଖିବାକୁ କୁହ । **20** ସେହି ଅଣ୍ଡିର ମେଷକୁ ହତ୍ୟା କର ଏବଂ ତା’ର କିଛି ରକ୍ତ ସଂଗ୍ରହ କର । ସେହି ରକ୍ତକୁ ହାରୋଣର ଦକ୍ଷିଣକଣ୍ଠ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରଗଣର ଦକ୍ଷିଣକଣ୍ଠ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଲଗାଅ । ସେମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତର ବୃଦ୍ଧା ଆଙ୍ଗୁଠି ଉପରେ ଓ ଦକ୍ଷିଣପାଦର ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଠି ଉପରେ ଏହା ଲଗାଅ । ପୁଣି ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗୁଣାଆଡ଼େ ରକ୍ତ ଛୁଅ । **21** ଏହାପରେ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଉପରିସ୍ଥିତ ରକ୍ତରୁ ଓ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳରୁ କିଛି ନେଇ ହାରୋଣ ଉପରେ ଓ ତାହାର ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ, ପୁଣି ତାହା ସହତ ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଉପରେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଉପରେ ଛୁଣିବ । ତହିଁରେ ସେ ଓ ତାହା ସହତ ତାହାର ବସ୍ତ୍ର, ପୁଣି ତାହାର ପୁତ୍ରଗଣ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ପବିତ୍ର ହେବ ।

22 “ଆହୁରି ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଉତ୍ସର୍ଗାତ ମେଷର ମେଦ ଓ ମେଦମୟ ଲାଙ୍ଗୁଳ ଓ ଅନ୍ତ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଓ ଯକୃତର ଉପରିସ୍ଥ ଅନ୍ତାପ୍ତାବକ ଓ ଦୁଇ ଗୁରୁଦା ଓ ତହିଁ ଉପରିସ୍ଥ ମେଦ ଓ ତାହା ଚତୁର୍ଥା ନିଅ । ଯେହେତୁ ତାହା ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ଅଣ୍ଡିର ମେଷ । **23** ଏହାପରେ ତାଡ଼ାଗୁନ୍ୟ ରୋଟୀ ତାଲ ନେଇ ସେହି ତାଲକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥୋଇବ । ସେହି ତାଲରୁ ଏକ ରୋଟୀ, ତୈଳ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ପିଠା ଓ ଏକ ସରୁ ଚକ୍କଳ ନେବ । **24** ଏହସବୁ ନେଇ ହାରୋଣ ଏବଂ ତା’ର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦେବ । ତାଙ୍କୁ କୁହ ସେମାନେ ଏହସବୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାତରେ ଧରିବେ । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶିଷ୍ଟ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । **25** ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଏହି ନୈବେଦ୍ୟ ନେଇ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ହୋମବଳି ଉପରେ ଦଗ୍ନ କର । ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱବାସିତ ଉପହାର ।

26 “ହାରୋଣଙ୍କର ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ଅଣ୍ଡିର ମେଷର ଛାତି ନିଅ ଏବଂ ଏହାକୁ ବିଶେଷ ନୈବେଦ୍ୟରୂପେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧର । ଏହା ତୁମ୍ଭର ଅଂଗ ହେବ । **27** ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ ମେଷର ଛାତି ଓ ଗୋଡ଼କୁ ନିଅ ଏବଂ ଏହାକୁ ପବିତ୍ର ରୂପେ ପୃଥକ୍ କର । ଏହି ଅଂଗସବୁ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଅ । **28** ଲଗ୍ନାୟେଲୀୟମାନେ ସର୍ବଦା ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏହସବୁ ଅଂଗ ଦେବେ । ଯେତେବେଳେ ଲଗ୍ନାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସେହିସବୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେବେ ସେହି ସମୟରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଏହସବୁ ଅଂଗ ପାଇବେ । ସେମାନେ ଯାଦକକୁ ଯେତେବେଳେ ଏହସବୁ ଅଂଗ ଦେବେ, ଏହା ଯାଦକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

29 “ହାରୋଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ସୂତ୍ର ବସ୍ତ୍ରକୁ ସାଲିତ ରଖ । ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଏହି ପୋଷାକ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ୍ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ହେବ । ସେ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଭିଷିକ୍ତ ଓ ଯାଦକ ପଦରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ ହେବେ । **30** ହାରୋଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମହାଯାଦକ ହେବେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏହି ବିଶେଷ ପୋଷାକକୁ ସାତ ଦିନ ଧରି ପରିଧାନ କରିବେ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁକୁ ଆସିବେ, ସେହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ସେବା କରିବେ ।

31“ଏହାପରେ ସେହି ପଦ ନିଯୋଗାର୍ଥକ ଅଣ୍ଡିର ମେଷର ମାଂସ ନେଇ ଗୋଟିଏ ପବତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ରୋଷେଇ କର । 32ଏହାପରେ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଘୂର ଦେଶରେ ଏହାକୁ ଖାଇବେ । ତାଲରେ ଥିବା ରୋଟୀକୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଖାଇବେ । 33ସେମାନଙ୍କୁ ପଦରେ ନିୟୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାହାଘାତ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ହେଲା, ତାହା ସେମାନେ ଭୋଜନ କରିବେ । ମାତ୍ର କୌଣସି ଅନ୍ୟ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ତାହା ଭୋଜନ କରିବ ନାହିଁ କାରଣ ତାହାସବୁ ପବତ୍ର ବସ୍ତୁ । 34“ଯଦି ପଦ ନିଯୋଗାର୍ଥକ ମାଂସର କିଛି ଅଂଶ କିମ୍ବା ରୋଟୀ ସକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଯାଏ, ତେବେ ତାକୁ ଅଗ୍ନିର ଦଗ୍ଧ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେହି ଏହାକୁ ଖାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହଁ, କାରଣ ଏହା ପବତ୍ର ଅଟେ ।

35“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ନିରୂପଣ କରିବ, ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ନିଶ୍ଚୟ କରିବ । ତାଙ୍କର ପଦ ନିଯୋଗ ପାଇଁ ନିରୂପଣ ଭାବରେ ସାତଦିନ ପାଇଁ ଲାଗିବ । 36ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ପବତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏକ ବାଛୁରୀ ବଳରୁପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଉତ୍ସର୍ଗୀତ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଉପରେ ଅଲଭ ତୈଳ ଢାଳ । 37ସାତଦିନ ଯାଏ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଏହିପରି ଯଜ୍ଞବେଦୀଟି ଅତି ପବତ୍ର ହେବ । ଯାହା କିଛି ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନିଶ୍ଚୟ ସେସବୁ ପବତ୍ର ହେବ ।

38“ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଉପରେ ତୁମ୍ଭେ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । ଏହି ବଳ ପାଇଁ ମେଷଗାବକ ଏକ ବର୍ଷୀୟ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଏହା ଦୁଇଟି ବଳ ହେବ । 39ପ୍ରଥମ ମେଷଗାବକ ପ୍ରଭୃତରେ ଓ ଅନ୍ୟଟି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 40ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଥମ ମେଷଗାବକ ସହତ ଚତୁର୍ଥୀଂଶ ନିର୍ମଳ ପେଷା ତୈଳରେ ମିଶ୍ରିତ ଏକ ଧୂପାଳ ଦଗମାଂଶ ମଇଦା ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ହନର ଚତୁର୍ଥୀଂଶ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଉତ୍ସର୍ଗ କର । 41ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମେଷ ଗାବକକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ, ପ୍ରଭୃତରେ ଉଷ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଓ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ତୁଷ୍ଟିନିକ ଆଦ୍ରାଣାର୍ଥେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଗ୍ନି ଉପହାର ସରୁପେ ତାହା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ।

42“ଏହା ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଘୂର ନିକଟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ନିତ୍ୟ ହୋମବଳ ହେବ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଆଳାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିବି । 43ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିବି । ମୋର ମହମାରେ ତମ୍ବୁଟି ପବତ୍ର ହେବ ।

44“ମୁଁ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପବିତ୍ର କରିବି ଏବଂ ହାରୋଣ ଓ ତା’ର ପୁତ୍ରଗଣକୁ ଯାଦକ ରୁପେ ମୋର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି । 45ମୁଁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ହେବି । 46ତହିଁରେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ ମିଶର ଦେଶରୁ

ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛୁ, ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିବେ । ଆମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ଵର ।”

ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ବେଦୀ

30 “ଗିଚୀମ୍ କାଠରେ ଏକ ବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କର । ତୁମ୍ଭେ ଏହି ବେଦୀକୁ ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । 2ଏହି ବେଦୀ ବର୍ଗାକାର ହେବ । ଏକ ହାତ ଲମ୍ବ, ଏକ ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଏବଂ ଏହା ଦୁଇ ହାତ ଉଚ୍ଚ ହେବ । ଏହାର ଗିଙ୍ଗୁଡ଼ିକ ବେଦୀର ଅଂଶ ହେବ । 3ଏହି ବେଦୀର ଉପର ଏବଂ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵକୁ ନିର୍ମଳ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆଚ୍ଛାଦନ କର ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡାପତ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଦେବ । 4ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ବଳୟ ତଳେ ଦୁଇଟି କଣା କର । ଏବଂ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଆଜ୍ଞାତା ଲଗାଅ । ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ସାଙ୍ଗୀ ସାହାଯ୍ୟରେ ବହନଅ । 5ଏହି ସାଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟ ଗିଚୀମ୍ କାଠରେ ତିଆରି କରିବ । ଏହି ସାଙ୍ଗୀଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ଣୀ କରାଯିବ । 6ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବି ତାହା ନିୟମ-ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛି । ଯେଉଁଠାକ ପରଦା ପାର୍ଶ୍ଵରେ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଚ୍ଛାଦନ ଆଗରେ ଅଛି ।

7“ହାରୋଣ ସ୍ମରଣିତ ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ସେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୃତରେ ପ୍ରଦୀପ ପରିଷ୍କାର କରିବାବେଳେ ସେହି ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । 8ପୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ହାରୋଣ ପ୍ରଦୀପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସମୟରେ ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଧୂପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । 9ବେଦୀ ଧୂପ କିମ୍ବା ହୋମବଳ କିମ୍ବା ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ବେଦୀ ଉପରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର ନାହିଁ ଓ ତହିଁ ଉପରେ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳ ନାହିଁ ।

10“ହାରୋଣ, ପାପ କ୍ଷମାର୍ଥେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ଦୋଷାର୍ଥକ ବଳ ରକ୍ତ ସହତ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଗିଙ୍ଗ ଉପରେ ପ୍ରସ୍ତ କରିବାର ଦିନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ହାରୋଣର ବଂଶଧର ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଏହା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ମହାପବତ୍ର ।”

ଏହି ବେଦୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସବୁ ପବତ୍ର

11ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋତାଙ୍କୁ କହିଲେ, 12“ତୁମ୍ଭେ ଗଣିତ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ଧାନମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରିବ । ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜନିଜ ପ୍ରାଣାର୍ଥେ ଗଣନା ସମୟରେ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ କରିବେ । ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା ସମୟରେ ଆଦାତ ହେବ ନାହିଁ । 13ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଗଣନା କରାଯାଏ ସେମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲ ଦେବା ଉଚିତ୍ । କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାପ ଅନୁସାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲ, ଏହି ଶେକଲ କୋଡ଼ିଏ ଗେରା ଅଟେ । ସେହି ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନୈବେଦ୍ୟ ହେବ । 14କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ କିମ୍ବା ତା’ଠାରୁ ଅଧିକ ବୟସ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏକେହି ଗଣିତ ମଧ୍ୟରେ ଆସିବ, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହି ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ । 15ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲରୁ ଅଧିକ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଗରିବ ଲୋକମାନେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲରୁ କମ୍ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ସମସ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ସମାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତୁମ୍ଭ ନୀବନର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ନିମନ୍ତେ, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯିବ । 16ଏହା ଅର୍ଥକୁ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଏକତ୍ର କର । ଏହା ଅର୍ଥକୁ ସମାଗମ ତମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟାର୍ଥେ ବିନୟୋଗ କର । ଏହା ଦେୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ ମାଧ୍ୟମ ହେବ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନୀବନ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ପାଇଁ ଏହା ଦାନ କରିବେ ।”

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କୁଣ୍ଡ

17ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 18“ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କୁଣ୍ଡ ଏବଂ ଏହାର ଆଧାର ସବୁ କଂସାରେ ତିଆରି କର । ପୁଣି ସମାଗମ ତମ୍ଭ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କୁଣ୍ଡ ରଖ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଦଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । 19ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ପାଦ ଧୋଇ କରିବେ । 20ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କଲ ସମୟରେ ସେମାନେ ଧୋଇ ହେବା ଉଚିତ୍, ଯାହାଫଳରେ ସେମାନେ ମରିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଯାଦକର କର୍ମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବେଦୀ ପାଖକୁ ଯିବେ, 21ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ହାତ ଏବଂ ପାଦ ଧୋଇବେ, ଯାହା ଫଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ନାହିଁ । ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁବିଧି ପାଇଁ ରହିବ ।”

ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ

22ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 23“ଏହି ଅଭ୍ୟୁତ୍ପାଦ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଶେକଲ ଅନୁସାରେ ପାଞ୍ଚଗତ ଶେକଲ ନିର୍ମଳ ଗନ୍ଧରସ ଓ ଡା’ର ଅଧା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଗତ ଶେକଲ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବାରୁଣି ଓ ଅତ୍ୟାଗତ ଶେକଲ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ବର ସଂଗ୍ରହ କର । 24କାଗିଆର 500 ଶେକଲ ସଂଗ୍ରହ କର । ଯେତେବେଳେ ଏହାସବୁ ଓଜନ କରୁଛ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାପ ବ୍ୟବହାର କର । ଆଉ ମଧ୍ୟ ଏକ ହାନ ଅଲଭ ତୈଳ ସଂଗ୍ରହ କର ।

25“ଏହି ସବୁତକ ମସଲ୍ ଓ ତୈଳ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ତିଆରି କରୁଥିବା ଯନ୍ତ୍ର ଆଣ । ତାହା ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତୈଳ ମିଶାଇବ । 26ଏହା ନେଇ ତୁମ୍ଭମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ଭ ଓ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧି ଉପରେ ସିଞ୍ଚନ କର । 27ମେଦ ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର ଓ ଦୀପବୃକ୍ଷ ଓ ତହିଁର ସକଳ ଅଂଶ, ଧୂପ ବେଦୀ, 28ହୋମବଳର ବେଦୀ ଓ ତହିଁର ସକଳ ଅଂଶ, ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ରୁଖା । 29ଏହାସବୁ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର କର । ତହିଁରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମହାପବିତ୍ର ହେବ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ସେସବୁ ନିଶ୍ଚୟ ପବିତ୍ର ହେବ ।

30“ଏହି ତୈଳକୁ ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଛିଞ୍ଚି ପବିତ୍ର କର । ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଆତ୍ମର ଯାଦକ କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କରିବେ । 31ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ବିଷୟରେ କୁହ ଯେ ଏହା ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଏହା ସର୍ବଦା ଆତ୍ମ

ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହେବ । 32କେହି ଏହାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ତୈଳ ପରି ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଶେଷ ତୈଳକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ ପରି ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନାହିଁ । ଏହି ତୈଳ ପବିତ୍ର ଏବଂ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ । 33ଯଦି ଜଣେ ଲୋକ ଏହି ତୈଳ ପରି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ତିଆରି କରେ, ଏବଂ ଯଦି ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଆଯାଏ, ତାକୁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା କରାଯିବ ।”

ଧୂପ

34ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ନିକଟରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁଗୁଳ ଓ ନଖା, କୁମ୍ଭରୁ ଓ ନିର୍ମଳ ଲୋବାନ୍ । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ରବ୍ୟ ସମତୁଲ୍ୟରେ ସଂଗ୍ରହ କର । 35ଏହାସବୁ ମିଶାଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଧୂପକାରକକୁ ଆଣ । ଏଥିରେ ଲବଣ ମଧ୍ୟ ମିଶାଅ । ଏହା ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଗୁଣ୍ଡ ଓ ପବିତ୍ର ଅଟେ । 36ତହିଁରୁ କିଛି ରୁଣ୍ଡ କରି ଯେଉଁ ସମାଗମ ତମ୍ଭରେ ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା, ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ-ସିଦ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ରଖିବ । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମହାପବିତ୍ର ହେବ । 37ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଧୂପ କରିବ, ତହିଁର ମିଶ୍ରିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ନିଜ ପାଇଁ କର ନାହିଁ । ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ହେବ । 38ଯଦି କେହି ଆପଣା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସେହିପରି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଧୂପ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ତେବେ ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ ।”

ବସ୍ତ୍ରଲେଲ ଓ ଅହଲୀୟାବ

31 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ଆତ୍ମେ ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବାଛ ଅଛୁ ଯିଏକ ଆତ୍ମ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ସେ ହେଉଛି ହୁରର ପୌତ୍ର, ଉତ୍ତର ପୁତ୍ର ବସ୍ତ୍ରଲେଲ । 3ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆମ୍ଭାରେ ବସ୍ତ୍ରଲେଲକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲି । ସମସ୍ତ କାରଗର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ମୁଁ ତାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୌଶଳ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଇଛି । 4ବସ୍ତ୍ରଲେଲ ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟୀର କର୍ମକାର ଏବଂ ସେ ସୁନା, ରୂପା ଓ ପିତ୍ତଳର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟମାନ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ କରିପାରୁ ଥିଲେ । 5ବସ୍ତ୍ରଲେଲ ସୁନ୍ଦର ଗହଣାମାନ ତିଆରି କରିପାରୁଥିଲେ । ସେ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର କାଠ କର୍ମମାନ କରିପାରୁ ଥିଲେ । ବସ୍ତ୍ରଲେଲ ସର୍ବପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ । 6ଅହଲୀୟାବକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତାକୁ ବାଛଅଛି । ସେ ହେଉଛି ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର ଅଧୀଷ୍ଠାମକର ପୁତ୍ର । ଆତ୍ମେ ତାଙ୍କୁ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନମନା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନରେ ଭରପୁର କଲି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୌଶଳ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

7 ସମାଗମ ତମ୍ଭ, ନିୟମସିଦ୍ଧି, ସିଦ୍ଧିକର ଆଜ୍ଞାଦକ, ଡା’ର ପାପାହବନ ସମାଗମ ତମ୍ଭର ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ,

- 8 ମେଦ ଏବଂ ଏହା ଉପରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ, ଗୁଡ଼ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୀପ ଓ ତା'ର ସମସ୍ତ ଓ ଧୂପ ଜାଳିବା ପାଇଁ ବେଦୀ,
- 9 ହୋମବଳୀ ବେଦୀ ଓ ତହିଁର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର, ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠିକ,
- 10 ଯାଦକ ହାରୋଣ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ବସ୍ତୁ ସ୍ତମ୍ଭର ଭାବରେ ସିଲାଇ କରାଯାଇଛି, ହାରୋଣର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ବସ୍ତୁମାନ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଦକ କର୍ମ କରିବେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରିଧାନ କରିବେ ।
- 11 ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ଅଭିଷେକାର୍ଥ ତୈଳ ଓ ଧୂପ ଏହି କର୍ମମାନେ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ କରିବେ ।”

ବିଗ୍ରାମ ଦିନ

12 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 13 “ଏହିକଥା ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ, ‘ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମଦିନ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପାରବ ଯେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ଯିଏ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରନ୍ତି । ଏହା ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବ ।

14 “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବିଗ୍ରାମଦିନ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଅଟେ । ଯଦି କେହି ଏହାକୁ ଅପବିତ୍ର କରେ ତେବେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି କେହି ସେଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହେବା ଉଚିତ୍ । 15 ଏକ ସପ୍ତାହରେ ଛଅଦିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଗ୍ରାମ କରିବ । ଏହି ଦିନଟି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର ଦିନ ଅଟେ । ଏହି ପବିତ୍ର ବିଗ୍ରାମ ଦିନରେ ଯେ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । 16 ଇଗ୍ରାୟେଲର ସନ୍ତାନଗଣ ମାନ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପାଳନ କରିବେ । ଏହି ନିୟମ ଅନୁକାଳ ପାଇଁ ସ୍ଥାୟୀ ରହେବ । ଏହା ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ପାଳନ କରାଯିବ । ଏହା ଆତ୍ମ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ରୁକ୍ତ । 17 ମୋର ଓ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ଏକ ଅନନ୍ତକାଳୀନ ଚିହ୍ନ ହେବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ଛଅ ଦିନରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ତିଆରି କରି ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବିଗ୍ରାମ କରି ଆଶ୍ୱାସିତ ହୋଇଥିଲେ ।”

18 ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ମୋଗାଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ନିୟମ ସ୍ୱରୂପେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁଳ-ଲିଖିତ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ପଟା ଫଳକ ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବାହୁରୀ

32 ଲୋକମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ମୋଗା ପର୍ବତ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାକୁ ଡେରି କଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ହାରୋଣଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡି ହେଲେ । ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ମୋଗା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ

ବାହାର କରି ଆଣିଲେ କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ ତାଙ୍କର କ’ଣ ହୋଇଛି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ କେତେକ ଦେବତାଗଣ ନିର୍ମାଣ କର ।”

2 ହାରୋଣ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁତ୍ରକନ୍ୟାମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ କୁଣ୍ଡଳ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ।”

3 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ସେହି କର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଡଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ହାରୋଣଙ୍କୁ ଦେଲେ । 4 ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତା’ପରେ ହାରୋଣ ସେଥିରୁ ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଶିଳ୍ପସୂତରେ ଛାଅ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଥିରେ ଢଳା ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ଏହାପରେ ସେ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ, ଯେଉଁ ଦେବତା ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ।”

5 ହାରୋଣ ଏହିସମସ୍ତ ଦେଖିଲେ, ତେଣୁ ହାରୋଣ ଏହାର ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବେଦୀ ତିଆରି କଲେ । ଏହାପରେ ହାରୋଣ ସେଠାରେ ଏକ ଘୋଷଣା କଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଆସନ୍ତାକାଳ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥେ ଏକ ଭୋଦି ହେବ ।”

6 ତା’ପରଦିନ ଅତି ପ୍ରଭାତରୁ ଲୋକମାନେ ଉଠିଲେ । ସେମାନେ ହୋମବଳି ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ଥକ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ । ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ ଭୋଜନପାନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହାପରେ ଲୀଳା କରିବାକୁ ଉଠିଲେ ।”

7 ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଏହି ପର୍ବତରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲ, ସେମାନେ ଘୋର ପାପ କରିଛନ୍ତି । 8 ସେମାନେ ଖୁବ୍ ଗୀଘ୍ର ମୁଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ପଥରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ । ସେମାନେ ସୁବର୍ଣ୍ଣର ଏକ ବାଛୁରୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ସେମାନେ ସେହି ମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଉପାସନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତା’ର ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କହନ୍ତି, ‘ଇଗ୍ରାୟେଲ, ତୁମ୍ଭକୁ ମିଶର ଦେଶରୁ ଯେଉଁ ଦେବତା ବାହାର କରି ଆଣିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ।”

9 ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଛି । ସେମାନେ ଅତିଶୟ ଦିଦ୍ୱେଶୀ 10 ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର କ୍ରୋଧରେ ଧ୍ୟ ସ କରିବି । ଏହାପରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଏକ ମହାନ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିବି ।”

11 କିନ୍ତୁ ମୋଗା ତା’ର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭିକ୍ଷା ମାଗିଲେ, “ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମ୍ଭର କ୍ରୋଧରେ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଶକ୍ତି ବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲ । 12 କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟ କର, ତାହାହେଲେ ମିଶରୀୟମାନେ କହିବେ, ‘ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଯୋଦନା କରିଥିଲେ । ସେହି କାରଣରୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ସେହି ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକରେ ମାରି ପୃଥିବୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଯୋଦନା କରିଥିଲେ ।’ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ ହୁଅ ନାହିଁ । ଦୟାକରି ତୁମ୍ଭର ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ଦୟାକୁ ହୁଅ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟ କର

ନାହିଁ। 13ମନେରଖ, ଅବହାମ, ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଏବଂ ଯାକୂବ, ତୁମ୍ଭର ସେବକଗଣ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଅଛ, 'ଆକାଶରେ ଥିବା ତାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବି ଉମ୍ମି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବ। ସେହି ଉମ୍ମି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅନନ୍ତକାଳ ହେବ।'

14ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିବାରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲେ।

15ଏହାପରେ ମୋଗା ବୁଲି ପଡ଼ିଲେ ଓ ପର୍ବତର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲେ। ମୋଗାଙ୍କ ହାତରେ ବୁଦ୍ଧି ଲେଖା ଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ଥିଲା। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଏହା ପଛପଟେ ଓ ଆଗ ପଟେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା। 16ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହସ୍ଵରେ ଲେଖିଥିଲେ।

17ଯିହୋଶୁୟ ସେହି ଗୋଦିର ପାଟି ଶୁଣିଲେ। ଯିହୋଶୁୟ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଛାଉଣୀରେ ଯୁଦ୍ଧର ଗନ୍ଧପରି ଏହା ଶୁଭୁଛି।"

18ମୋଗା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହା ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ନିୟମିତ ଗନ୍ଧ ନୁହେଁ। କିମ୍ପା ପରାଜୟର ଗନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। ମୁଁ ଗାୟନର ଗନ୍ଧ ଶୁଣି ପାରୁଛି।"

19ମୋଗା ଛାଉଣୀର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେ ସେହି ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣର ବାଛୁରୀ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନାଚୁଥିବାର ଦେଖିଲେ। ମୋଗା ରାଗିଗଲେ। ସେ ରାଗରେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକକୁ ପର୍ବତ ତଳେ ଫିଙ୍ଗି ରୁନା କରିଦେଲେ।

20ଏହାପରେ ମୋଗା ସେମାନେ ତିଆରି କରିଥିବା ବାଛୁରୀକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ସେ ଏହାକୁ ନିଆଁରେ ଡରଳାଇ ଦେଲେ। ଏହାପରେ ସେ ପେଷି ଦେଲେ ଏବଂ ତାକୁ ପାଣିରେ ମିଶାଇ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସେହି ପାଣି ପିଆଇଲେ।

21ମୋଗା ହାରୋଶଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ'ଣ କଲେ? କାହିଁକି ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଏପରି ପାପ କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନେଲ?"

22ହାରୋଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "କ୍ରୋଧ ହୁଅ ନାହିଁ ମହାଶୟ। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଏହି ଲୋକମାନେ ସର୍ବଦା ଭୁଲ କରନ୍ତି। 23ଲୋକମାନେ ମୋତେ କହିଲେ, 'ମୋଗା ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କ'ଣ ହେଲା ତାହା ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ନାହିଁ। ତେଣୁ କିଛି ଦେବଗଣ ତିଆରି କରି ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନିଅ।' 24ତେଣୁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲି, 'ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣର ଅଳଙ୍କାର ଅଛି, ତେବେ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ତେଣୁ, ସେମାନେ ମୋତେ ତାଙ୍କର ସବୁ ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ ଦେଲେ।' ମୁଁ ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣକୁ ନିଆଁରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲି ଓ ଏହି ବାଛୁରୀ ତିଆରି କଲି।"

25ମୋଗା ସୁଦ୍‌ବୋଧ କଲେ ଯେ, ହାରୋଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାର କରି ଦେଇଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ହେବାକୁ ହେବ। 26ତେଣୁ ମୋଗା ଛାଉଣୀ ଦ୍ଵାରା ଦେଶରେ ଛଟା ହୋଇ କହିଲେ, "ଯେଉଁ ଲୋକେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚାହଁ ସେମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସ।" ଏବଂ ଏଥିରେ ଲେବୀ ବଂଶର ସମସ୍ତ ଲୋକ ମୋଗାଙ୍କ

ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଲେ। 27ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିବି ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଯାହା କହିବି, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବାଧି ଛାଉଣୀର ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵାରରୁ ଅନ୍ୟଦ୍ଵାର ନିକଟକୁ ଯିବା ଆସିବା କରି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆପଣା ଭ୍ରାତା, ମିତ୍ର ଓ ପ୍ରତିବେଶୀକୁ ବଧକର।'"

28ତେଣୁ ମୋଗା ଯେପରି କହିଲେ, ଲେବୀୟମାନେ ସେହିପରି କଲେ ଏବଂ ସେହିଦିନ ଇଗ୍ରାୟେଲରେ 3,000 ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା। 29ଏହାପରେ ମୋଗା କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜନିଜ ପୁତ୍ର ଓ ଭ୍ରାତୃଗଣର ବିପକ୍ଷ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜନିଜକୁ ନିୟୁକ୍ତ କରି ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ।"

30ପରଦିନ ସକାଳେ ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭୟଙ୍କର ପାପ କରିଛ। କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବି, ଏବଂ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭର ପାପ ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେବି।" 31ତେଣୁ ମୋଗା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଗଲେ ଏବଂ କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋର ଗୁହାରି ଶୁଣ। ଏହି ଲୋକମାନେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣରେ ଦେବତାଗଣ କରି ଭୟଙ୍କର ପାପ କରିଛନ୍ତି। 32ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଅ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ନକରି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଲେଖିଥିବା ନୀତିଗୁଡ଼ିକରୁ ମୋର ନାମକୁ କାଟି ଦିଅ।"

33କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେଉଁମାନେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମୋର ନୀତିଗୁଡ଼ିକରୁ ମୋର ନାମ କାଟି ଦେବି। 34ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଯେଉଁ ଦେଶ ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି ସେହି ଦେଶକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଅ। ଦେଖ, ମୋର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଦୂତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଗେ ଆଗେ ଗମନ କରିବ କିନ୍ତୁ ପାର୍ଯ୍ୟମାନେ ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଦଣ୍ଡିତ ହେବେ।" 35ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୟଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥୂତା ଆଣିଲେ, ସେ ଏପରି କଲେ କାରଣ ଲୋକମାନେ ହାରୋଶଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଵବର୍ଣ୍ଣ ବାଛୁରୀ ତିଆରି କରିବାକୁ କହିଥିଲେ।

“ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବି ନାହିଁ”

33 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ ଏ ଦେଶ ପରିତ୍ୟାଗ କରି। ମୁଁ ଅବହାମ ଓ ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଓ ଯାକୂବ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲି, ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ଦେବ ବୋଲି। 2ତେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଆଗେ ଆଗେ ଏକ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣଦୂତ ପଠାଇବି ପୁଣି ମୁଁ କିଶାନୀୟ ଓ ଲମୋରୀୟ, ହତୀୟ, ପିଗିଆୟ, ହଦୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ି ଦେବି। 3ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ପୁସ୍ତ ମଧ୍ୟପ୍ରବାହୀ ଦେଶକୁ ଯାଅ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବି, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିନ୍ଦାକାରୀ ଲୋକ।"

4ଲୋକମାନେ ଏହିପରି ଅଶୁଭ ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିବା ପରେ ସେମାନେ ଗୋକ କଲେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଆଉ କଣ୍ଠିକୁଣ୍ଡଳ

ପିନ୍ଧିଲେ ନାହିଁ। 5କାହିଁକି? କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୁହ ‘ତୁମ୍ଭମାନେ ଗଳ୍ପଗ୍ରୀବ ଲୋକ। ମୁଁ ଯଦି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ଯିବି ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ କରିବି। ତେଣୁ ଆପଣା ଗର୍ଭରୁ ସ୍ତବ୍ଧ ବାହାର କର। ଏହାପରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ କରାଯିବ ବରଂ କରାଯାଏ।” 6ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ହୋରେବ ପର୍ବତ ନିକଟରୁ ଆସିବାଠାରୁ ଆଉ ସ୍ତବ୍ଧ ପିନ୍ଧିଲେ ନାହିଁ।

ଅଗ୍ରାୟା ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ

7ମୋଗା ତମ୍ଭୁ ନେଇ ଛାଉଣୀଠାରୁ କିଛି ଦୂରରେ ଅଲଗା ଛାଉଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ସେ ସେହି ତମ୍ଭୁର ନାମ “ସମାଗମ ତମ୍ଭୁ ଦେଲେ।” ଯେଉଁ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହୁଁଲେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। 8ମୋଗା ବାହାର ହୋଇ ତମ୍ଭୁ ନିକଟକୁ ଗଲ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଉଠି ନିଦ ନିଦ ତମ୍ଭୁ ବାହାରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଆଉ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଗା ସେହି ସମାଗମ ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ ନ କଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଥକୁ ଅନାଇ ରହିଲେ। 9ମୋଗା ତମ୍ଭୁରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତେ ମେଘସ୍ୱୟ ତମ୍ଭୁ ଦ୍ୱାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା। ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। 10ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ତମ୍ଭୁର ଦ୍ୱାର ଦେଶରେ ମେଘ ସ୍ୱୟ ଦେଖିଲେ। ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ତମ୍ଭୁ ଦ୍ୱାରରେ ଥାଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ। 11ଏହି ପ୍ରକାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ସହତ ମୁହାଁମୁହାଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ମୋଗା କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିସାରିବା ପରେ ଛାଉଣୀକୁ ଫେରି ଆସିଲା। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପରିଗୁରକ ସର୍ବଦା ତମ୍ଭୁରେ ରହୁଥିଲେ। ସେହି ପରିଗୁରକର ନାମଥିଲା ଯିହୋଶୁୟ, ସେ ଥିଲେ ନୂନର ପୁତ୍ର।

ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ଦେଖିଲେ

12ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କହିଲ ନାହିଁ ମୋ ସହତ କାହାକୁ ପଠାଇବ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହିଛ ଯେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭଲଭାବେ ନାଶ, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ପ୍ରୀତ।’ 13ଯଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛି, ତେବେ ବିନୟ କରୁଛି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ପଥସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଖୁସି କରିପାରିବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହୁଁ। ଦୟା କରି ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦଳରେ ମୋତେ ବିବେଚନା କରନ୍ତୁ।”

14ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର ଉପସ୍ଥିତି ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଗ୍ରାମ ଦେବ।”

15ଏହାପରେ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ନ ରହେ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠାକୁ ପଠାଅ ନାହିଁ। 16କାରଣ ମୁଁ ଓ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ

ଲୋକମାନେ ଯେ ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହର ପାତ୍ର ହୋଇଅଛୁ ଏହା ଆତ୍ମେ କପରି ନାଶିବ? ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମ ସହତ ଯାଅ, ଆତ୍ମମାନେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବରେ ନାଶିବୁ। ଯେମନ୍ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନେ ପୁଅବାସ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବିଶେଷ ଲୋକ ହେବ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ନ ଯାଅ, ତେବେ ପୁଅବାର ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଆତ୍ମମାନେ ଭିନ୍ନ ନୁହଁ।”

17ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭର କଥା ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ କରିବି କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ପ୍ରୀତ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ନାମରୂପେ ନାଶିଅଛି।”

18ଏହାପରେ ମୋଗା କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭର ମହମା ମୋତେ ଦେଖାଅ।”

19ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମତା ଗମନ କରାଇବି, ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନାମ ଘୋଷଣା କରାଇବି। ମୁଁ ଯାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରେ ତାହାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବି ଓ ଯାହାକୁ ଦୟାକରେ ତାହାକୁ ଦୟା କରିବି। 20କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ମୁଖ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ। କାରଣ କେହି ମୋତେ ଦେଖିଲେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହି ପାରିବେ ନାହିଁ।

21“ମୋ ନିକଟରେ ଏକ ଚୈଳ ଖଣ୍ଡ ପଡ଼ିଅଛି। ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଚୈଳ ଉପରେ ଛୁଟା ହେବ। 22ତୁମ୍ଭ ନିକଟ ଦେଇ ଆତ୍ମ ମହମାର ଗମନ ସମୟରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଚୈଳର ସେହି ଛୁଟୁରେ ରଖିବି ଓ ମୁଁ ଗମନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣା ହସ୍ତରେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଛନ୍ଦ କରିବି। 23ଏହାପରେ ଆତ୍ମେ ଆପଣା ହସ୍ତ କାନ୍ଧି ନେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ପୃଷ୍ଠ ଦେଖିବ। ମାତ୍ର ଆତ୍ମର ମୁଖ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ।”

ନୂତନ ପଥର ଫଳକ

34 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଥମ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ପରି ଆଉ ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ତିଆରି କର। ଆଗ ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ଯାହା ଲେଖା ଥିଲା ଯାହା ତୁମ୍ଭେ ରୁଣ୍ଡ କରିଛ ମୁଁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ତାହାସବୁ ଲେଖିବି। 2ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆସନ୍ତାକାଳ ପ୍ରଭାତ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅ ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ସାନୟ ପର୍ବତକୁ ଆସ ଏବଂ ମୋ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପର୍ବତର ଶୀର୍ଷରେ ଛୁଟା ହୁଅ। 3ତୁମ୍ଭ ସହତ ଆଉ କୌଣସି ଲୋକ ଯିବା ଉଚିତ ନୁହଁ। ଏବଂ ଏହି ପର୍ବତରେ କେହି ନରହୁ, ଏପରିକି ଗୋମେଷାଦ ମଧ୍ୟ ପର୍ବତ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚରିବା ଉଚିତ ନୁହଁ।”

4ତହିଁ ମୋଗା ପ୍ରଥମ ଫଳକ ପରି ଦୁଇଟି ଫଳକ କାଟିଲେ ଏବଂ ତାପରଦିନ ପ୍ରଭାତରୁ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସାନୟ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେହି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକକୁ ନିଜ ସହତ ନେଇଗଲେ। 5ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲେ। ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସହତ ଠିଆ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ନାମ ଯିହୋବା ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ।

6ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ଏହା ଘୋଷଣା କଲେ। “ଯିହୋବା, ଯିହୋବା ଦୟାଶୀଳ ପରମେଶ୍ୱର, ସେ

କ୍ଲୋଧରେ ଧର। ସେ ଦୟାଳୁ ଓ ସତ୍ୟତାରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ। 7ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ହଜାର ହଜାର ବଂଶଧରଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୋଷୀକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁ ଦୋଷୀକୁ ତା'ର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଓ ତା'ର ନାତି ନାତୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବେ। ଅର୍ଥାତ୍ ଦୋଷୀ ତା'ର ଭୃତ୍ୟାୟ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରନ୍ତି।”

8ଏହାପରେ ମୋଗା ତତ୍ତ୍ଵଶାତ୍ ଭୂମିଷ୍ଠ ହୋଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପାସନା କରି କହିଲେ, 9“ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋ ପ୍ରତି ସଦୟ, ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହତ ଦୟାକରି ଆସନ୍ତୁ। ମୁଁ ଜାଣେ ଏହି ଲୋକମାନେ ଗନ୍ଧଗ୍ରୀବ ଲୋକ। କିନ୍ତୁ ଦୟାକରି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପର କ୍ଷମା କର! ତୁମ୍ଭର ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ଆତ୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କର।”

10ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଏହି ନିୟମ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କରିଅଛି, ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ଯେ, ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କରାଯାଇ ନାହିଁ। ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହତ ଥିବା ଲୋକମାନେ ମୋର ମହାନତା ଜାଣି ପାରିବେ ଯେ, ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମହାନ। ଲୋକମାନେ ମୋର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମମାନ ଦେଖିବେ ଯାହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ କରିବି।

11ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କର। ଯାହା ଆଦି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲି ତାହା ଅନୁସରଣ କର ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦେଶରୁ ବତାଡ଼ିତ କରିବି। ମୁଁ କିଶାନୀୟ, ହତାୟ, ପରଶୀୟ, ହଜୀୟ ଓ ଯିବୁଷୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବତାଡ଼ିତ କରିବି।

12ସାବଧାନ! ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଦେଶକୁ ଯାଉଛ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କୌଣସି ରୁକ୍ଷ କର ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କୌଣସି ରୁକ୍ଷ କର, ତେବେ ଏହା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ହେବ। 13ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞବେଦୀସବୁ ଧ୍ଵସ୍ତ କର। ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତମ୍ଭସବୁ ଭଞ୍ଜିଦିଅ। ସେମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର କାଷ୍ଠ ସ୍ତମ୍ଭ ସବୁ କାଟି ପକାଇବ।

14ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେବତାଙ୍କର ଉପାସନା କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୋର ନାମ ଯିହୋବା, ସୁଗୌରବ ରକ୍ଷଣରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ, ମୁଁ ସୁଗୌରବ ରକ୍ଷଣରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ପରମେଶ୍ଵର।

15“ସାବଧାନ, ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବାସ କରିବ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କୌଣସି ରୁକ୍ଷ କରିବ ନାହିଁ। ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏପରି କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଦେବଗଣମାନଙ୍କର ଅନୁଚର ହେବ। କିମ୍ତା ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଯୋଗ ଦେବ। ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଭକ୍ଷଣ କରିବ। 16ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କର କନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାର। ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ତାଙ୍କର କନ୍ୟାଗଣ ସେମାନଙ୍କର ଦେବଗଣମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥିବେ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବା ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ କରାଇ ପାରନ୍ତି।

17“ତୁମ୍ଭେମାନେ କୌଣସି ଛାଅରେ ଢଳା ଦେବତା ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ପାଇଁ କର ନାହିଁ।

18“ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୋଷୀର ପର୍ବ ପାଳନ କର।

ପୁଣି ଆବାବ୍ ମାସର ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁପରି କରିବାକୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛି। ସେହିରୂପେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସାତଦିନ ତାଡ଼ିଶୂନ୍ୟ ରୋଷୀ ଖାଇବ। କାରଣ ସେହି ଆବାବ୍ ମାସରେ ତୁମ୍ଭେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଥିଲ।

19“କୌଣସି ସ୍ଵୀର ପ୍ରଥମ ସନ୍ତାନ ମୋର। ଏପରିକି ଗୋମେଷାଦ ପଲର ପ୍ରଥମଜାତ ସନ୍ତାନ ମୋର। 20ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏକ ପ୍ରଥମଜାତ ଗଧକୁ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏକ ମେଷ ବଦଳରେ ତାହା କ୍ରୟ କରିପାରିବ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମେଷ ବଦଳରେ ତାହା କ୍ରୟ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଗଧର ବେକ ଭଞ୍ଜିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିବ। କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବନା ଉପହାରରେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବ ନାହିଁ।

21“ତୁମ୍ଭେମାନେ ଛଅଦିନ କାମ କରିବ। କିନ୍ତୁ ସପ୍ତଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ରାମ ନେବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏପରିକି ଶସ୍ୟ ବୁଣା ଏବଂ ଶସ୍ୟ ଅମଳ ସମୟରେ ଏହି ନିୟମ ପାଳନ କରିବ।

22“ତୁମ୍ଭେମାନେ ସପ୍ତାହର ପର୍ବ ପ୍ରଥମ ଗହମ କଟା ପର୍ବ ଓ ବର୍ଷର ଶେଷ ଭାଗରେ ଶସ୍ୟ ଅମଳର ପର୍ବ ପାଳନ କରିବା ଉଚିତ୍।

23“ତିନିଧର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଛାମୁରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ।

24“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଦେଶକୁ ଯାଅ ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ସେଠାରୁ ତଡ଼ିଦେବି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସୀମା ବୁଝି କରିବି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭୂମି ପାଇବ। କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଭୂମି ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ବର୍ଷରେ ତିନିଧର ତୁମ୍ଭର ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯିବ।

25“ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମକୁ ବଳିଦାନର ରକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ସେ ସମୟରେ ତାଡ଼ିମୁକ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଆତ୍ମକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ ନାହିଁ।

“ଏହି ସମୟରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ଉତ୍ସବର ବଳି ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାତଃକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିବ ନାହିଁ।

26“ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶସ୍ୟ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବ। ସେହି ସବୁକୁ ପ୍ରଥମେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହକୁ ଆଣିବ।

“କଦାପି ଗୋଟିଏ ମେଷକୁ ତା'ର ମା ତୁମ୍ଭରେ ପାକ କରିବ ନାହିଁ।”

27ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖ ଯାହା ଆମ୍ଭେ ସବୁ କହିଛୁ। ଏହି ରୁକ୍ଷ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହତ କଲୁ।”

28ମୋଗା ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ଗୁଳିଗ ଦିନ ଓ ଗୁଳିଗ ରାତି ରହିଲେ। ମୋଗା କୌଣସି ଖାଦ୍ୟ କିମ୍ତା ପାନୀୟ ସେଠାରେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେ ରୁକ୍ଷର

ବାକ୍ୟସବୁ ସେହି ଦଶ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକରେ ଖୋଦିତ କଲେ ।

ମୋଗାଙ୍କର ଉତ୍କଳ ମୁହଁ

29 ଏହାପରେ ମୋଗା ସୀନୟ ପର୍ବତ ଉପରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ସେ ସେହି ଦୁଇଟି ପ୍ରସ୍ତର ଫଳକ ବୁଲି ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ମୋଗାଙ୍କର ମୁଖ ଉତ୍କଳ ଦିଶୁଥିଲା କାରଣ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ କଥୋପକଥନ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଏହା ନଥିଲା । 30 ହାରୋଣ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲୀୟ ଲୋକମାନେ ଦେଖିଲେ ମୋଗାଙ୍କର ମୁଖ ଅତି ଉତ୍କଳ ଦିଶୁଛି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କଲେ । 31 କିନ୍ତୁ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଡାକିଲେ । ତେଣୁ ହାରୋଣ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ମୋଗା ସେମାନଙ୍କ ସହତ କଥୋପକଥନ ହେଲେ । 32 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଏହାପରେ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ଯାହା ସୀନୟ ପର୍ବତରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ।

33 ମୋଗା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିସାରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଆବରଣ କରାଦେଲେ । 34 ଯେତେବେଳେ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ କଥା ହେବାକୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ । ସେ ଓଡ଼ଣୀକୁ ହଟାଇଲେ, ତା'ପରେ ସେ ବାହାର ଆସିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । 35 ଲୋକମାନେ ଦେଖି ପାରିଲେ ଯେ ମୋଗାଙ୍କର ମୁଖ ଉତ୍କଳ ଦିଶୁଛି । ତେଣୁ ମୋଗା ତାଙ୍କର ମୁହଁରେ ଆବରଣ ଦେଲେ । ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହତ ପୁନଃସାଧନ କଥାହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ମୁହଁ ଆବରଣ କରି ରଖିଲେ ।

ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦନ ବଧୂ

35 ମୋଗା ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ରୀତ କରାଇଲେ । ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିବା ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମୁଁ ଭୃତ୍ୟ କହିବି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୁଲେ ପାଳନ କରିବି ।

2-ଛଅଦିନ କର୍ମ କରିବି । କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମ ଦିନଟି ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଗ୍ରାମ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦିନ । ତାହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦନ ହେବ । ଯିଏ କେହି ସେହି ପବିତ୍ର ଦିନରେ କର୍ମ କରିବ, ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବ । 3 ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ବିଗ୍ରାମବନ୍ଦନରେ କୌଣସି ବାସଗୃହରେ ଅଗ୍ନି ଜାଳିବ ନାହିଁ ।”

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପାଇଁ ବସ୍ତୁମାନ

4 ମୋଗା ସମସ୍ତ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମଗ୍ର ସଭାରେ ଏହା କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିସବୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । 5 ଭୁଲ୍ଲେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ଉପହାର ସଂଗ୍ରହ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ମତେ ଉପହାର ଦେବେ । ଏବଂ ଏହାପରେ ସେହି ଉପହାରଗୁଡ଼ିକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣ । ଏହି ଉପହାର ଯଥା ସ୍ତନା, ରୂପା ଓ ପିତ୍ତଳ । 6 ନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣ, ଧୂମ୍ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ, ଗୁଣ୍ଡ ବର୍ଣ୍ଣ, ଷୋମସୂତ୍ର ଓ

ଛାଗଲୋମ, 7 ରକ୍ତାକୃତ, ମେଷତର୍ମ, ସୁନ୍ଧା ଶିଶୁକତର୍ମ ଓ ଶିଙ୍ଗାମକାଠ, 8 ଦୀପ ପାଇଁ ତୈଳ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ପାଇଁ ମସଲ ଓ ଧୂପ । 9 ଗୋମେଦକ ମଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ଏଫୋର୍ ଓ ବରୁଣାଥକ ବୁକୁପଟାରେ ଖଣିତ କରିବା ପାଇଁ ।

10 ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମରେ ନିପୁଣ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ସବୁକିଛି ନିର୍ମାଣ କର । 11 ତହିଁର ତମ୍ବୁ ଓ ଛାତ, ଘୁଣ୍ଟି, ପଟା ଓ ଅର୍ଗଳ, ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରୁଜୀ, 12 ଏବଂ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ, ଆଜ୍ଞାଦକ ବସ୍ତୁ ଏବଂ ପରଦା, 13 ମେଦ ଓ ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ, ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ଓ ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଷୀ, 14 ଦୀପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଦୀପରୂଖା, ତହିଁର ପାତ୍ର, ଦୀପ ଓ ଦୀପ ପାଇଁ ତୈଳ, 15 ଧୂପଦେବୀ, ଭାରସାଙ୍ଗୀ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ସ୍ତରାଧିଧୂପ, ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରର ଆଜ୍ଞାଦନ ବସ୍ତୁ । 16 ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର୍ଗ ନିମନ୍ତେ ଯଜ୍ଞଦେବୀ ତା'ର କଂସା ନାଲି, ସାଙ୍ଗୀ ଓ ତା'ର ସାମଗ୍ରୀ, ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଏବଂ ତା'ର ଆଧାର । 17 ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପରଦା, ସ୍ତମ୍ଭ, ଆଙ୍କୁଡ଼ା ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରବେଶପଥର ପରଦା । 18 ତମ୍ବୁର ମେଖ, ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଖିଲ ଓ ଉତ୍ତର ରତ୍ନ । 19 ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସେବା ନିମନ୍ତେ ସୁଗୋଭିତ ବୁଣା ବସ୍ତୁ, ଏହିସବୁ ବିଶେଷ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଯାଦକ ହାରୋଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ, ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ପରିଧାନ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାଦକ ରୂପେ ସେବା କରନ୍ତି ।”

ଲୋକମାନଙ୍କର ମହାନ ନୈବେଦ୍ୟ

20 ଏହାପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସଭାର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ମୋଗାଙ୍କ ନିକଟରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ । 21 ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଉପହାର ଆଣିଲେ । ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଉଦାର ହୋଇଗଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଉପହାର ଦ୍ରବ୍ୟ ତମ୍ବୁରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟ, ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଭିତରେ ଥିବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ବିଶେଷ ବସ୍ତୁ ତିଆରି କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା । 22 ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେତେ ଲୋକ ସ୍ୱଚ୍ଛମମନା ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଆସି ଉରୋମଣି ଓ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଅଙ୍ଗୁରୀୟ ହାର ପ୍ରଭୃତି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳଙ୍କାରସବୁ ଆଣିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ତବ୍ଧସ୍ତର ମହାନ ଉପହାର ଉତ୍ତର୍ଗ କଲେ ।

23 ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ର ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁଣ୍ଡ ଷୋମସୂତ୍ର, ସେମାନେ ତାହା ଆଣିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଛାଗ ଲୋମ, ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ରଂଜିତ ମେଷତର୍ମ ଏବଂ ସୁନ୍ଧା ତମତା ଆଣିଲେ । 24 ପୁଣି ଯିଏ ରୂପାର କି ପିତ୍ତଳର ଉପହାର ଉତ୍ତର୍ଗ କଲା, ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଉପହାର ଆଣିଲା । ଆଉ ଯାହା ନିକଟରେ ସେବାର କୌଣସି କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଶିଙ୍ଗାମ୍ କାଠ ଥିଲା, ସେ ତାହା ଆଣିଲା । 25 ଦକ୍ଷ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ନିଜନିଜ ହସ୍ତରେ ସୂତା କାଟି ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁଣ୍ଡ ଷୋମସୂତ୍ର ଆଣିଲେ । 26 ନିପୁଣା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକମାନେ ସ୍ୱଳ୍ପତାରେ ଛାଗ ଲୋମରେ ସୂତା କାଟିଲେ ।

27 ଅଧ୍ୟକ୍ଷଗଣ ଏଫୋର୍ ଓ ବୁକୁପଟା ନିମନ୍ତେ ଗୋମେଦକାଦ ଖଟନାର୍ଥକ ମଣି ଆଣିଲେ । 28 ଆଉ ମସଲ, ଦୀପ ପାଇଁ

ତେଲ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ଓ ଧୂପ ଆଣିଲେ। 29ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦାର କଲ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପହାର ଆଣିଲେ। ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ଆଣିଲେ।

ବସଲେଲ ଓ ଅହଲୀୟାବ

30ଏହାପରେ ମୋଶା ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ ସଦାପ୍ରଭୁ ବସଲେଲକୁ ମନୋନୀତ କଲେ। ଯିଏ ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ। ବସଲେଲ ଉତ୍ତର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଉତ୍ତର ହୁରର ପୁତ୍ର ଅଟେ। 31ସଦାପ୍ରଭୁ ବସଲେଲକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ସେ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ କୌଶଳ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦେଲେ। 32ସେ ଚିତ୍ର କର୍ମମାନ ସୃଷ୍ଟି, ରୋପ୍ୟ, ପିତ୍ତଳ ଆଦିରେ ସ୍ତମ୍ଭ କର୍ମମାନ କରିପାରନ୍ତି। 33ଖରନାର୍ଥକ ମଣିକଂଚନ ଓ ନାନା ଶିଳ୍ପ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ କାଠ ଖୋଦନ ଏହସବୁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିପୁଣ କଲେ। 34ସଦାପ୍ରଭୁ ବସଲେଲ ଓ ଅହଲୀୟାବକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷାଦେଇ ପାରିବେ। ଅହଲୀୟାବ ଥିଲେ ଅହୀଷାମଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଯିଏ କି ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗ ଥିଲେ। 35ସଦାପ୍ରଭୁ ସେ ଦୁହେଁଙ୍କୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନ କୌଶଳରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିପାରିବେ। ସେମାନେ କାଠ କାମ, ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ କର୍ମମାନ କରିପାରିବେ। ସେମାନେ ସ୍ତମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଯଥା: ନୀଳ, ଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଗୁଡ଼ି ଶ୍ଳୋମ ସୂତ୍ରରେ ସୂଚା କର୍ମରେ ଓ ତନ୍ତ କର୍ମମାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାବତୀୟ କର୍ମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିପୁଣ କରିଛନ୍ତି।

36 “ତେଣୁ ବସଲେଲ, ଅହଲୀୟାବ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁଶଳୀ ଲୋକମାନେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର କୌଶଳ ଓ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବନ୍ଧା। ଠିକ୍ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ।”

2ତା’ପରେ ମୋଶା ବସଲେଲ ଏବଂ ଅହଲୀୟାବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିପୁଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ। ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୌଶଳ ଓ ଅଭିଗନ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ଦେଇଛନ୍ତି। 3ମୋଶା ଏହି ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଦାତବ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟମାନ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କଲେ। ଲୋକମାନେ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୃତରେ ଉପହାରମାନ ଆଣି ଦେଲେ। 4ଶେଷରେ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ନିପୁଣ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଗଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ି ମୋଶାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହିବା ପାଇଁ ଗଲେ। 5“ଲୋକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶୁଛନ୍ତି। ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଜ୍ଞା କର୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଯାହା ଦରକାର ତାହାଠାରୁ ଲୋକେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଶୁଛନ୍ତି।”

6ଏହାପରେ ମୋଶା ଏହି ସମ୍ପାଦ ଛାଡ଼ଣୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତର କଲେ, “ପୁରୁଷ କମ୍ପା ସ୍ତ୍ରୀ ଆଉ କୌଣସି ଉପହାର

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଆଣନ୍ତୁ ନାହିଁ।” ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ଆଉ ଉପହାର ନ ଦେବା ପାଇଁ। 7ଲୋକମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ ଦେଲେ।

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ

8ଏହାପରେ ସେହି ନିପୁଣ କାରଗରଗଣ ବଳାଗୁଡ଼ି ଶ୍ଳୋମସୂତ୍ର ଓ ନୀଳ ଧୂମ୍ର ଓ ସ୍ତମ୍ଭର ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରସ୍ୱର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଦଗ ଯବନିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ କରୁବ ଦୂତଗଣର ଆକୃତି କଲେ। 9ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯବନିକା ଅଠେଇଶ ହାତ ଲମ୍ବ, ଗୁରି ହାତ ପ୍ରସ୍ଥ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯବନିକା ସମପରିମାଣର ଥିଲା। 10ସେମାନେ ପଞ୍ଚ ଯବନିକା ଏକତ୍ର କରି ଯୋଗ କଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଞ୍ଚ ଯବନିକା ମଧ୍ୟ ଏକତ୍ର କରି ଯୋଗ କଲେ। 11ସେମାନେ ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ନୀଳ ସୂତ୍ରର ଘୁଣ୍ଟିଘର କଲେ। ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନ୍ୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ଏକାପରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ। 12ସେମାନେ ପ୍ରଥମ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରୁଣ ଘୁଣ୍ଟିଘର ଓ ଯୋଡ଼ା ସ୍ଥାନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରୁଣ ଘୁଣ୍ଟିଘର କଲେ। ସେହି ଘୁଣ୍ଟି ଘର ସବୁ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ରହିଥିଲା। 13ଏହାପରେ ସେମାନେ ପରୁଣ ଗୋଟି ସୃଷ୍ଟିକରି କରି ଯବନିକା ସବୁ ଯୋଗ କଲେ। ତେଣୁ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ତିଆରି ହୋଇ ଗୋଟିଏ ହେଲା।

14ଏହାପରେ ସେହି ଶିଳ୍ପୀଗଣ ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଆଜ୍ଞାଦନାର୍ଥକ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ନିମନ୍ତେ ଛାଗ ଲୋମର ଏକାଦଶ ଯବନିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 15ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯବନିକାର ଲମ୍ବ, ତିରିଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଗୁରି ହାତ ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲା। ସେହି ଏକାଦଶ ଯବନିକାର ସମାନ ପରିମାଣ ଥିଲା। 16ସେମାନେ ପାଞ୍ଚଟି ଯବନିକା ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଛଅଟି ଯବନିକା ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 17ଯୋଡ଼ା ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଥମ ଅନ୍ୟ ଯବନିକାର ଧଡ଼ିରେ ପରୁଣ ଘୁଣ୍ଟିଘର କଲେ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଯବନିକାର ଯୋଡ଼ ସ୍ଥାନରେ ଧଡ଼ିରେ ପରୁଣ ଘୁଣ୍ଟିଘର କଲେ। 18ଶିଳ୍ପୀମାନେ ପିତ୍ତଳର ପରୁଣଟି ମୁଦିଆ ତିଆରି କଲେ ସେହି ଯବନିକାକୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ବା ଗୋଟିଏ ତମ୍ବୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ। 19ଏହାପରେ ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇଟି ଯବନିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପାଇଁ, ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଛାତ ରକ୍ତା କୃତ ଗିରୁକ ଚର୍ମରେ ତିଆରି କଲେ।

20ଏହାପରେ ଶିଳ୍ପୀମାନେ ଗିଟୀମ୍ କାଠରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ନିର୍ମିତ ଠିଆ ପଟା ତିଆରି କଲେ। 21ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଟାର ଲମ୍ବ, ଦଶ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଦେଇ ହାତ ଥିଲା। 22ପ୍ରତ୍ୟେକ ଢାଞ୍ଚା ସମାନ ଆକାରର ଦୁଇଟି ଖିଲ ଥିଲା। ପରସ୍ପର ଅନୁରୂପ ଦୁଇ ଦୁଇ ଫୁଟ୍ ଥିଲା। ଏହିପରି ସେମାନେ ତମ୍ବୁ ନିମନ୍ତେ ଢାଞ୍ଚା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 23ସେମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ନିମନ୍ତେ କୋଡ଼ିଏଟି ପଟା ଦକ୍ଷିଣପଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 24ଏହାପରେ ସେମାନେ ଗୁଲିଗଟି ରୂପାର ଆଧାର ତିଆରି କଲେ, ତନ୍ତର ତଳେ ଦେବା ପାଇଁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତନ୍ତ ପାଇଁ ସେମାନେ

ଦୁଇଟି କରି ଆଧାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ତନ୍ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଖ ଗୋଟିଏ ଆଧାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 25ସେମାନେ ଉତ୍ତରପଟ ପାଇଁ କୋଡ଼ିଏଟି ପଟା ତିଆରି କଲେ, ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପାଇଁ। 26ସେମାନେ ଏହି କୋଡ଼ିଏଟି ପଟା ନିମନ୍ତେ ଗୁଳ୍ମଗଣି ରୁଢ଼ୀ ତିଆରି କଲେ। ଗୋଟିଏ ପଟା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ରୁଢ଼ୀ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 27ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପଶ୍ଚିମ ପଟ ପାଇଁ ସେମାନେ ଛଅଟି ପଟା ତିଆରି କଲେ। 28ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପଛପାଖ କୋଣପାଇଁ ତନ୍ମାଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି କଲେ। 29ଏହି ପଟାଗୁଡ଼ିକର ତଳେ ଏକତ୍ର କରି ଯୋଡ଼ା ଗଲା। ଏବଂ ଉପରେ ଏକ କଡ଼ା ଦ୍ଵାରା ଯୋଡ଼ା ରହିଲା। ଏହିପରି ଭାବରେ ସେହି କୋଣ ପଟା ଦ୍ଵୟ ଏକତ୍ର ହୋଇ ରହିଲା। ସେମାନେ ଉଭୟ କୋଣ ପାଇଁ ଏକା ପ୍ରକାର କଲେ। 30ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପଶ୍ଚିମ ପଟରେ ମୋଟ ଆଠଟି ତନ୍ମା ରହିଲା। ଏବଂ ଷୋଳଟି ରୂପାର ଆଧାର ଥିଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ତନ୍ମା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆଧାର।

31ଏହାପରେ ଶିଳ୍ପୀମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପାଇଁ ଶିଟାମ୍ କାଠରେ ଅର୍ଗଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ସେମାନେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ପାଞ୍ଚଟି ଅର୍ଗଳ ତିଆରି କଲେ। 32ପାଞ୍ଚଟି ଅର୍ଗଳ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ପାଇଁ ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପଛ ପାଖ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ପାଇଁ ପାଞ୍ଚଟି ଅର୍ଗଳ ତିଆରି କଲେ। 33ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅର୍ଗଳ ଢାଆଁର ମଝି ସ୍ଥାନରୁ ଏମୁଣ୍ଡରୁ ସେମୁଣ୍ଡ ଯାଏ ପାଇଲା। 34ଆଉ ସେମାନେ ସେହିପରି ପଟା ସ୍ତବ୍ଧର ଦ୍ଵାରା ମଡ଼ାଇଲେ। ଅର୍ଗଳର ଘର ନିମନ୍ତେ ସ୍ତବ୍ଧର କଡ଼ା କଲେ। ଅର୍ଗଳ ସବୁ ସ୍ତନାରେ ମଡ଼ାଇଲେ।

35ଏହାପରେ ସେମାନେ ନୀଳଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳାଗୁତ୍ଵ ମହାପବିତ୍ର ଓ କରୁବ ଦୂତଗଣ ଚିତ୍ରିତ ଏକ ବନ୍ଧେଦବସ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 36ସେମାନେ ତା'ପାଇଁ ଶିଟାମ୍ କାଠର ଗୁରୁସ୍ତମ୍ଭ କରି ସ୍ତବ୍ଧରେ ମଡ଼ାଇଲେ। ଏବଂ ସେସବୁର ଆଙ୍କଡ଼ା ସ୍ତନାରେ ତିଆରି କଲେ ଓ ତହିଁ ନିମନ୍ତେ ରୂପାର ଗୁରୋଟୀ ରୁଢ଼ୀ ଢାଳିଲେ। 37ସେମାନେ ତମ୍ବୁ ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାର ନିମନ୍ତେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଓ ଷୋମସ୍ତ୍ର ନିର୍ମିତ ଏକ ପରଦା ବୁଣିଲେ। 38ତାହାର ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ତମ୍ଭ ଏବଂ ସେସବୁର ଆଙ୍କଡ଼ା ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ସେ ସବୁର ମୁଣ୍ଡାଳ ଓ ଛୁଆଁଆ ସ୍ତବ୍ଧରେ ମଡ଼ାଇଲେ। ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଟି ରୁଢ଼ୀ ପିଉଳର ଥିଲା।

ନୟନ-ସିନ୍ଦୂକ

37 ବସଲେଲ ଶିଟାମ୍ କାଠରେ ଏକ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୂକ ତିଆରି କଲେ। ଯାହାର ଲମ୍ବ ଥିଲା ଅଢ଼େଇ ହାତ, ଦେଢ଼ହାତ ଚଉଡ଼ା ଏବଂ ଦେଢ଼ହାତ ଉଚ୍ଚ। 2ସେ ଏହି ସିନ୍ଦୂକକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧର ଦ୍ଵାରା ଭିତର ପଟ ଓ ବାହାର ପଟ ମଡ଼ାଇଲେ। ଏହାପରେ ସେ ସ୍ତବ୍ଧର କାନ୍ଥ କଲେ। 3ସେ ସ୍ତବ୍ଧର ଗୁରୋଟୀ କଡ଼ାକରି ଗୁରୁ କୋଣରେ ଲଗାଇଲେ। ଏବଂ ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇଟି କଡ଼ା ଥିଲା। 4ସେ ସେହି ଶିଟାମ୍ କାଠରେ ସାଙ୍ଗୀ ତିଆରି କରି ସେଥିରେ ସ୍ତବ୍ଧର ଛାଉଣୀ ଦେଇଥିଲେ। 5ସେହିପରି ସାଙ୍ଗୀକୁ ବହବା ପାଇଁ

ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଦୁଇ କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗୀକୁ ପୁରାଇଥିଲେ। 6ଏହାପରେ ବସଲେଲ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧର ଗୋଟିଏ ଆଛାଦକ ତିଆରି କଲେ। ତା'ର ଲମ୍ବ ଅଢ଼େଇ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଦେଢ଼ହାତ ଥିଲା। 7ଏହାପରେ ବସଲେଲ ପିଟାସ୍ତବ୍ଧରେ ଦୁଇ କରୁବ ଦୂତଗଣ ନିର୍ମାଣ କରି ପାପାଛାଦନ ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡରେ ରଖିଲେ। 8ତହିଁର ଏକ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ କରୁବ, ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟ ଏକ କରୁବ ସ୍ଥାପନ କଲେ। ପାପାଛାଦନର ଦୁଇମୁଣ୍ଡରେ ଦୁଇ କରୁବକୁ ତହିଁର ଅଂଶ କରି ରଖିଲେ। 9କରୁବମାନଙ୍କର ପକ୍ଷ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ହୋଇ ପାପାଛାଦନକୁ ଆଛାଦନ କଲା। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ପରସ୍ପର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ ରହିଲା। ମାତ୍ର ପାପାଛାଦନ ପ୍ରତି କରୁବମାନଙ୍କର ମୁଖ ରହିଲା।

ଏକ ସ୍ତବ୍ଧ ମେଦ

10ଏହାପରେ ସେ ଶିଟାମ୍ କାଠରେ ଏକ ମେଦ ତିଆରି କଲେ। ଏହାର ଲମ୍ବ ଦୁଇହାତ, ଏକହାତ ଚଉଡ଼ା, ଦେଢ଼ହାତ ଉଚ୍ଚତା ଥିଲା। 11ସେ ସେହି ମେଦକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆଛାଦନ କଲେ ଏବଂ ଚେରୁଲ ଗୁରୁପାଖରେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧର କାନ୍ଥ ତିଆରି କଲେ। 12ତା'ପରେ ସେ ମେଦ ଚାରିପାଖ ଏକ ହାତ, ଓସାର ବସିଷ୍ଟ ଏକ ଢାଆଁ ତିଆରି କଲେ ଓ ଢାଆଁର ଗୁରୁପଟେ ସ୍ତବ୍ଧର ବଳୟ ତିଆରି କଲେ। 13ଏହାପରେ ସେମାନେ ମେଦର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଗୁରୁତା ସ୍ତବ୍ଧର କଳିକା ଲଗାଇଲେ, ଯେଉଁ ଦିଗରେ ମେଦର ଗୋଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା। 14ସେ ସେହି ସ୍ତବ୍ଧର କଡ଼ାଗୁଡ଼ିକ ପାଖ ଢାଆଁ ପାଖାପାଖି ଲାଗି ଥିଲା। ଏହି କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ପୁରାଇଥିବା ସାଙ୍ଗୀ ଦ୍ଵାର ବୁଦ୍ଧା ଯାଉଥିଲା। 15ସେହି ମେଦକୁ ବହବା ପାଇଁ ଶିଟାମ୍ କାଠରେ ସାଙ୍ଗୀ ତିଆରି କଲେ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆଛାଦିତ କଲେ। 16ତା'ପରେ ସେ ଥାଳ, ଗୁମର, ଗର, ଗଡୁ ସବୁକୁ ସ୍ତବ୍ଧରେ ତିଆରି କଲେ। ସେହି ଗର ଓ ଗଡୁସବୁ ପେୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଢାଳିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ।

ଦୀପଗୁଣା

17ଏହାପରେ ସେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଦୀପଗୁଣା ତିଆରି କଲେ। ସେ ଦୀପଗୁଣାରେ ବୃନ୍ଧ ଓ ଗାଖା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧକୁ ପିଟିଲେ। ତା'ପରେ ସେ ଫୁଲ, ପାଖୁଡ଼ା, କଢ଼ିମାନ ତିଆରି କଲେ। ସେ ଏହି ଦିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି ଯୋଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଦିନିଷ ତିଆରି କଲେ। 18ଦୀପଗୁଣାର ଏକ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଗାଖା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ତିନି ଗାଖା ଏହିପରି ଛଅଟି ଗାଖା ସେହି ଦୀପଗୁଣାରୁ ବାହାର କଲେ। 19ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗାଖାରେ ତିନୋଟି କରି ଫୁଲ ରହିଲା। ଏହି ଫୁଲଗୁଡ଼ିକ ବାଦାମ ପୁଷ୍ପାକୃତି ତିନି ଗୋଲାଧାର କଳିକା ଓ ପୁଷ୍ପ, ଏହିପରି ଛଅଟି ଗାଖାରେ ରହିଲା। 20ଦୀପଗୁଣାର ଦଣ୍ଡିରେ ଗୁରୋଟୀ ପୁଷ୍ପ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଆକୃତି ବାଦାମ ପୁଷ୍ପର ବୃନ୍ଧ ଓ ପାଖୁଡ଼ା ସଦୃଶ ଥିଲା। 21ସେଥିରେ ଛଅଟି ଗାଖା ଥିଲା, ତିନୋଟି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ଵକୁ ଆସ୍ତକ୍ଷିପ୍ତ, ଗାଖା ମୂଳ ଫୁଲ ସହିତ ବୃନ୍ଧ ପାଖୁଡ଼ା ଥିଲା। 22ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୀପ ଗୁଣା ତା'ର

ଗଣ୍ଡି, ଗାଈ, ଫୁଲ ଓ ଫଳ ସବୁ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ତିଆରି ହେଲା । ସମସ୍ତ ପିତା ସ୍ତ୍ରୀ କର୍ମରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । 23ସେ ସେଥିପାଇଁ ସାତଟି ପ୍ରଦୀପ ଓ ଚମୁଟା ଓ ଅଙ୍ଗାର ଧାନ ସମସ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 24ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ତାଳନ୍ତ ସ୍ତବ୍ଧ ବ୍ୟବହାର କଲେ ।

ଧୂପବେଦୀ

25ସେ ଏକ ଧୂପ ଜଳାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବେଦୀ ତିଆରି କଲେ । ସେ ଏଥିପାଇଁ ଗିଚ୍ଚାମୂଳାଠି ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଏହି ବେଦୀଟି ଏକ ବର୍ଗାକାର, ଯାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଥିଲା ଏକ ହାତ, ଓ ଉଚ୍ଚତା ଥିଲା ଦୁଇହାତ । ଗିଜ୍ଜାଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ବେଦୀର ଅଂଶ ଭାବରେ । 26ଏବଂ ସେହି ଧୂପବେଦୀଟିର ଗିଜ୍ଜା ସହତ ଉପର ଭାଗ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ସେ ବେଦୀ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ ସ୍ତବ୍ଧରେ ବଳୟ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 27ଧୂପବେଦୀକୁ ବହବା ପାଇଁ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସ୍ତବ୍ଧରେ ବଳୟ ତଳେ ସ୍ତବ୍ଧ ଦୁଇ କଡ଼ା ନିର୍ମାଣ କଲେ । 28ସେ ସେହି ସାଙ୍ଗୀଗୁଡ଼ିକ ଗିଚ୍ଚାମୂଳା କାଠରେ ନିର୍ମାଣ କରି ସେଥିରେ ସ୍ତବ୍ଧରେ ଛାଉଣୀ ଦେଇଥିଲେ ।

29ଏହାପରେ ସେ ବିଶେଷ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ଖାଣ୍ଡି ଧୂପ ନିମନ୍ତେ ଗନ୍ଧବଣିକର କ୍ରିୟାନ୍ୟାୟା ସ୍ତବ୍ଧ ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ।

ହୋମବେଦୀ

38 ଏହାପରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଦଗ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ବସ୍ତୁଲେଇ ଗିଚ୍ଚାମୂଳା କାଠରେ ଏକ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହି ହୋମବେଦୀଟି ବର୍ଗାକାର ଥିଲା । ଏହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପାଞ୍ଚହାତ, ପ୍ରସ୍ଥ ପାଞ୍ଚହାତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚତା ତିନିହାତ ଥିଲା । 2ସେ ଗୁରୁଟି କୋଣ ନିମନ୍ତେ ଗିଜ୍ଜା ତିଆରି କଲେ । ସେ ଗୁରୋଟୀ ଗିଜ୍ଜାକୁ ମିଶାଇ ଦେଲେ, ସେସବୁ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଏକ ଅଂଶ ହେଲା ଏବଂ ତା'ଉପରେ କଂସା ମଡ଼ାଇଲେ । 3ଏହାପରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଇଁ ଦରକାରୀ ପିତ୍ତଳ ପାତ୍ର, ବେଲଗ୍, କରଗୁଲ୍ଲା, ଗର, କଣ୍ଡା ଗୁମତ ଓ ଅଙ୍ଗାରଧାନୀ ସବୁକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । 4ଏହାପରେ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାଇଁ କଂସାର ନାଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଧାରରେ ବାନ୍ଧିଲେ । ଯାହାକି ଯଜ୍ଞବେଦୀର ମଝି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା । 5ଏହାପରେ ସେ କଂସାର କଡ଼ା ତିଆରି କଲେ । ଏହି କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗୀ ପୁରେଇ ବେଦୀ ରୁହାଗଲା । ସେ କଂସା ନାଲିର ଗୁର ପାଖରେ ଗୁରୋଟୀ କଡ଼ା ଲଗାଇଲେ । 6ଏହାପରେ ସେ ଗିଚ୍ଚାମୂଳା କାଠରେ ଏହାକୁ ବହବା ପାଇଁ ସାଙ୍ଗୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେହି ସାଙ୍ଗୀ ଉପରେ ପିତ୍ତଳର ଆବରଣ ମଡ଼ାଇଲେ । 7ବେଦୀଟିକୁ ବହବା ପାଇଁ ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା କଡ଼ା ମଧ୍ୟରେ ସାଙ୍ଗୀକୁ ପୁରାଇଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞବେଦୀଟିକୁ ଖାଲି ସିନ୍ଦୂକ ପରି ପଟାରେ ନିର୍ମାଣ କଲେ । 8ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି ଦେଇଥିବା ଦର୍ପଣରୁ କଂସାର ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ଏକ କଂସାର ଗୁଣା ତିଆରି କଲେ । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରା ସମୀପରେ ସେବା କରୁଥିଲେ ।

ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଚାରିପାଖର ଅଗଣା

9ଏହାପରେ ସେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବଳା ଶୁଭ୍ର ଶୋମସୂତ୍ରରେ ଏକଗତ ହାତ ନିର୍ମିତ ପରଦା ନିର୍ମାଣ କଲେ । 10ଏହାର କୋଡ଼ିଏଟି ସ୍ତମ୍ଭ କୋଡ଼ିଏଟି ରୁଜ୍ଜୀ ପିତ୍ତଳର ଏବଂ ସେହି ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛୁଞ୍ଚିଆ ରୂପାର ଥିଲା । 11ଉତ୍ତର ଦିଗର ପରଦା ଗହେ ହାତ ତାହାର କୋଡ଼ିଏଟି ସ୍ତମ୍ଭ କୋଡ଼ିଏଟି ପିତ୍ତଳର ରୁଜ୍ଜୀ ଓ ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛୁଞ୍ଚିଆ ରୂପାର ଥିଲା ।

12ପଶ୍ଚିମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପରଦା ପଶ୍ଚିମ ହାତ ଲମ୍ବା ଥିଲା । ଏହାର ଦଶଟି ସ୍ତମ୍ଭ ଦଶଟି ରୁଜ୍ଜୀ, ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛୁଞ୍ଚିଆ ରୂପାର ଥିଲା ।

13ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ପୂର୍ବ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପଶ୍ଚିମ ହାତ ଥିଲା । 14ଦ୍ୱାରର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ନିମନ୍ତେ ପନ୍ଦର ହାତ ଲମ୍ବର ପରଦା ଓ ତହିଁରେ ତିନି ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତିନି ରୁଜ୍ଜୀ ଥିଲା । 15ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱ ପାଇଁ ପରଦାର କାନ୍ଥ ପନ୍ଦର ହାତ ଲମ୍ବା ଥିଲା । ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖ ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ଓ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ପନ୍ଦର ହାତ ପରଦା ଥିଲା । ଏହାର ତିନି ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ତିନି ରୁଜ୍ଜୀ ଥିଲା ।

16ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ସକଳ ପରଦା ବଳାଶୁଭ୍ର ଶୋମସୂତ୍ରରେ ନିର୍ମିତ ଥିଲା । 17ପୁଣି ସ୍ତମ୍ଭର ଆଧାରସବୁ କଂସାର ଥିଲା । ସ୍ତମ୍ଭର ଆଙ୍କଡ଼ା ଓ ଛତ ରୂପାର ଥିଲା । ଏହି ସ୍ତମ୍ଭର ଉପର ଭାଗ ରୂପାରେ ଛାଉଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଅଗଣାର ଖମ୍ବର ଛତସବୁ ରୂପାରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ।

18ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଦ୍ୱାରରେ ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତୁ ନୀଳଧୂମ୍ର, ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ଓ ବଳା ଶୁଭ୍ର ଶୋମ ସୂତ୍ରରେ ଶିଳ୍ପ କର୍ମରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପରଦା ପରି ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ପାଞ୍ଚ ହାତ ଥିଲା । 19ତହିଁରେ ପିତ୍ତଳର ଗୁରୁଟି ସ୍ତମ୍ଭ, ଗୁରୁଟି ରୁଜ୍ଜୀ ରୂପାର ଆଙ୍କଡ଼ା ତା'ର ମୁଣ୍ଡାଳ ରୂପାରେ ଛାଉଣୀ ହୋଇଥିଲା । ଏବଂ ଛୁଞ୍ଚିଆ ରୂପା ନିର୍ମିତ ଥିଲା । 20ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଓ ଅଗଣାର ଖିଲସବୁ କଂସାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ।

21ମୋଗା ଲେବୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଯାଦକ ହାରୋଣର ପୁତ୍ର ଇଥାମ ।

22ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଯିହୁଦା ପରିବାରବର୍ଗର ହୁରର ପୌତ୍ର ଓ ଉତ୍ତର ପୁତ୍ର ବସ୍ତୁଲେଇ ସେ ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ । 23ଦାନ ପରିବାରବର୍ଗର ଅହୀଷାମକଙ୍କ ପୁତ୍ର ଅହଲୀୟାବ ଖୋଦନ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ରୂପାଙ୍କନ କରିବାରେ, ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ ଓ ଲାଲ ବସ୍ତୁ ବୁଣିବାରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ ଓ ସେ ତାଙ୍କର ସହକାରୀ ଥିଲେ ।

24ଅଣତ୍ତିଗ ଡାଳନ୍ତ ଓ 730 ଶେକଲ ସ୍ତବ୍ଧ, ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମପାଯାଇ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଦିଆଗଲା ।

25ଯେତେ ଲୋକ ଗଣତି ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ 100 ଶେକଲ ସ୍ତବ୍ଧ ଓ 1,775 ଶେକଲ ରୂପା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାପ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଓକନ କରାଗଲା । 26ଯେତେ

ଲୋକ ଗଣତି ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ବୟସ ଥିଲା କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧା। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା 6,03,550। ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ଦୁଇ ବେକା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାପ ଓଦନ ହୋଇଥିବା ସେକଲ ଅନୁସାରେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅର୍ଦ୍ଧ ଶେକଲ ଦେଇଥିଲେ। 27ଏକ ତାଳନ୍ତ ଲେଖାଏଁ ରୂପାରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଆଧାର ଓ ପରଦା ତିଆରି ହୋଇଥିଲା। 100 ଆଧାର ପାଇଁ 100 ତାଳନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଆଧାର ପାଇଁ ଏକ ତାଳନ୍ତ। 28ସେମାନେ ଆଙ୍କୁଡା, ଛତ ଏବଂ ଖମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକର ଅଗ୍ରଭାଗକୁ 1,775 ଶେକଲ ରୂପାରେ ଆଛାଦନ କଲେ।

29ପିତଳର ନୈବେଦ୍ୟ ସତ୍ତର ତାଳନ୍ତ 2,400 ଶେକଲ ଥିଲା। 30ଏଣୁ ସେ ପିତଳ ଦ୍ୱାରା ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରର ରୁକ୍ମୀ ପିତଳ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଓ ତହିଁର ପିତଳର ଝାଞ୍ଜିରୀ ଏବଂ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ସମସ୍ତ ପାତ୍ର ନିର୍ମାଣ କଲେ। 31ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱର ଆଧାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାରର ଆଧାର ଓ ତମ୍ବୁର ସମସ୍ତ ଖିଲ, ଏବଂ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଖିଲ ସବୁ ସେହି କଂସାରେ ନିର୍ମିତ କରାଗଲା।

ଯାଦକମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ବସ୍ତୁ

39କୁଶଳୀ କର୍ମୀମାନେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ସୂତାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟି ଧରଣର ପୋଷାକ ତିଆରି କଲେ। ସେହି ବିଶେଷ ପୋଷାକ ଯାଦକମାନେ ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କର୍ମ କରିବେ, ସେମାନେ ସେହି ସମୟରେ ପିନ୍ଧିବେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ଦେଇଥିବା ଆଙ୍କା ଅନୁସାରେ ହାରୋଣ ପାଇଁ ସେହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ତିଆରି କଲେ।

ଏଫୋଦ

2ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ, ନୀଳ ଓ ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ ବଳା ଗୁଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଏଫୋଦ ବସ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। 3ସେମାନେ ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ, ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗର ସୂତାରେ ଝାଲେରି ବୁଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ସ୍ତବ୍ଧକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ଓ କାଟି ଛୋଟ ସୂତାରେ ପରିଣତ କଲେ। 4ସେମାନେ ଏଫୋଦ ପାଇଁ ସ୍ତବ୍ଧ ପଟି ତିଆରି କଲେ। ଏହାପରେ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକର କାନକୁ ଏଫୋଦର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ସହତ ଯୋଡ଼ି ଦେଲେ। 5ସେମାନେ କଟାବନ୍ଧନୀ ବୁଣିଲେ ଏଫୋଦରେ ବାନ୍ଧିଲେ। ଯେପରି ଏଫୋଦ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏହାକୁ ତିଆରି କରାଗଲା। ତାହା ମଧ୍ୟ ସେହି କର୍ମ ଅନୁସାରେ ସ୍ତବ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ ଓ ଲାଲ ରଙ୍ଗରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଛୋଟସୂତା ଦ୍ୱାରା ତିଆରି କଲେ ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ଆଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ।

6କର୍ମାଗଣ ଏଫୋଦରେ ଗୋମେଦକ ମଣିକୁ ସ୍ତନାରେ ଖଣ୍ଡିତ କରି ବ୍ୟବହାର କଲେ। ସେହି ମଣିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନାମ ଲେଖିଲେ। 7ଏହାପରେ ସେମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୋଗାଙ୍କୁ ଆଙ୍କା ଅନୁସାରେ ଏଫୋଦର ଦୁଇ ସ୍ତବ୍ଧପଟି ଉପରେ ଇଗ୍ରାୟେଲ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣାର୍ଥକ ମଣି ରୂପେ ତାହା ବସାଇଲେ।

ବରାହର୍ଥକ ବୁକପଟ

8ଏହାପରେ ସେମାନେ ବୁକପଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ଏହି କର୍ମ କୁଶଳ କାରୀଗରମାନଙ୍କର ଥିଲା। ଏହା ଠିକ୍ ଏଫୋଦ ପରି ଥିଲା। ଏହା ସ୍ତବ୍ଧ ନୀଳଧୂମ୍ର ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ି ଛୋଟ ସୂତା ଦ୍ୱାରା ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା। 9ଏହା ଚତୁଃସ୍ପୋଣ ଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ବୁକ୍ ପଟାକୁ ଦୋହରା କରି ଏକ ଗୁଣ୍ଠେ ଲମ୍ବା ଓ ଏକ ଗୁଣ୍ଠେ ପ୍ରସ୍ଥ କଲେ। 10ତାକୁ ଗୁଣ୍ଠ ପକ୍ଷ ମଣିରେ ଖଣ୍ଡିତ କଲେ। ତାହାର ପ୍ରଥମ ଫଂକ୍ସରେ ବୁଣି, ପାତମଣି ଓ ମରକତ ଇତ୍ୟାଦି ରଖିଲେ। 11ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଂକ୍ସରେ ସେମାନେ ପତ୍ତୁରାଗ, ନୀଳକାନ୍ଥ ଓ ହୀରକ ଦେଲେ। 12ତୃତୀୟ ଫଂକ୍ସରେ ପେରୋଦ ଓ ଯିସ୍ତ ଓ କଟା ହେଲା ରଖିଲେ। 13ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଫଂକ୍ସରେ ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦକ ମଣି, ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ଥ ମଣି ଥିଲା। ଏହସବୁ ମଣି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଧାରରେ ବସାଗଲା। 14ଇଗ୍ରାୟେଲ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ନାମାଙ୍କିତ ଏହି ସବୁ ମଣି ଲୋକମାନଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ଦ୍ୱାଦଶ ହେଲା। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିରେ ଇଗ୍ରାୟେଲର ଦ୍ୱାଦଶ ପରିବାର ବର୍ଗର ଏକ ଏକ ନାମ ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟା ହୋଇ ରହିଲା।

15ତା'ପରେ ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଠ ସ୍ତବ୍ଧରେ ହାର ତିଆରି କଲେ ଏବଂ ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟା ପାଇଁ ରତ୍ନ ପରି ଯୋଡ଼ିଲେ। 16ଦୁଇ ସୂକ୍ଷ୍ମଧାର ଓ ଦୁଇ ସୂକ୍ଷ୍ମକଟା ନିର୍ମାଣ କରି ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟାର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସେହି ଦୁଇ କଟା ଲଗାଇଲେ। 17ସେମାନେ ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟାର ଶେଷ ଭାଗରେ ଦୁଇଟି ସ୍ତବ୍ଧର ଦୁଇଟି କଟା ପାଇଁ ଦୁଇଟି ସ୍ତବ୍ଧର ନିର୍ମାଣ ତିଆରି କଲେ। 18ମୋଟା ନିର୍ମାଣର ଦୁଇ ମୁଣ୍ଡ ଦୁଇ ଆଧାରରେ ବନ୍ଧ କରି ଏଫୋଦ ବସ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଦୁଇ ସ୍ତବ୍ଧପଟି ଉପରେ ରଖିଲେ। 19ସେମାନେ ଦୁଇ ସୂକ୍ଷ୍ମକଟା ନିର୍ମାଣ କରି ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟାର ଦୁଇ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଏଫୋଦର, ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ଭିତର ଭାଗରେ ରଖିଲେ। 20ସେମାନେ ଆଉ ଦୁଇ ସୂକ୍ଷ୍ମକଟା କଲେ ଏବଂ ଏଫୋଦର ଦୁଇ ସ୍ତବ୍ଧପଟି ତଳେ ଲଗାଇଲେ ଓ ଏଫୋଦର କଟାବନ୍ଧନ ଉପରେ ତାହା ଲଗାଇଲେ। 21ଏହାପରେ ସେମାନେ ଏକ ନୀଳ ଶବ୍ଦନ ଦ୍ୱାରା ବୁକପଟାକୁ ଏଫୋଦରେ ଏପରି ଯନ୍ତ୍ରପୂର୍ବକ ବାନ୍ଧିଲେ ଯେ, ତାହା ଯେପରି ଗଳି ନ ପଡ଼େ, ତେଣୁ ବିରୁହର୍ଥକ ବୁକପଟା ଏଫୋଦର କମରବନ୍ଧ ଉପରେ ସ୍ପରଶିତ ହୋଇ ରହିଲା। ମୋଗାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଙ୍କା ଅନୁସାରେ ଏହା କରାଗଲା।

ଯାଦକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୋଷାକ

22ଏହାପରେ ସେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତୁରେ ଏଫୋଦର ଚୋରା କଲେ। ଏହା ଏକ କୁଶଳୀ କର୍ମୀ ଦ୍ୱାରା ବୁଣାଗଲା। 23ଗ୍ରେଗାର ମଧ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ସାଞ୍ଜୁଆର ଗଳବେଶ ନ୍ୟାୟ ଛଦ୍ମ ଥିଲା। ତାହା ଯେପରି ଛଣ୍ଡି ନ ଯାଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଗଳାର ଗୁଣ୍ଠପାଖରେ ବୁଣା କର୍ମ ହୋଇଥିଲା।

24ସେମାନେ ଚୋରାର ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣ୍ଠ ପାଖରେ ନୀଳ, ଧୂମ୍ର ଓ ସିନ୍ଦୂର ବର୍ଣ୍ଣ ବଳା ସୂତାରେ ଡାକମ୍ବ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 25ଆଉ ସେମାନେ ଡାକମ୍ବ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମଳ ସ୍ତନା ଦ୍ୱାରା ଘଣ୍ଟି କରି ଚୋରା ଅଞ୍ଚଳର ଗୁଣ୍ଠାଡ଼େ ଡାକମ୍ବର ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ।

26ଉପାସନା ରୋଗାର ଧୂଳିରେ ସେମାନେ ଏକ ଡାଳମ୍ବ ଓ ଘଣ୍ଟି, ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଲଗାଇଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୋଗାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ।

27ଏହାପରେ ସେମାନେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ନିମନ୍ତେ ସୁନ୍ନ ଶୋମ ସୂତ୍ର ଦ୍ୱାରା ତନ୍ମୁବାୟ ନିର୍ମିତ ନାମା ତିଆରି କଲେ । 28ସୁନ୍ନ ଶୋମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ପଗଡ଼ ଓ ସୁନ୍ନ ଶୋମ ସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଶିରୋ ବନ୍ଧନୀ ଓ ସୁନ୍ନ ଶୋମସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଶୁକ୍ଳ ଦର୍ଘିଆ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । 29ସେମାନେ ନୀଳ, ବାଇଗଣୀ, ଲାଲ ରଙ୍ଗର ସୂତ୍ରରେ ଝାଲେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ କର୍ତ୍ତାବନ୍ଧନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୋଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ।

30ଏହାପରେ ସେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡରେ ପବିତ୍ର ମୁକୁଟର ଫଳକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଖୋଦିତ “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପବିତ୍ର” ଏହା ଏକ ମୋହର ପରି ଲେଖିଲେ । 31ଏହା ପଗଡ଼ ଉପରେ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ନୀଳ ସୂତ୍ରରେ ବାନ୍ଧିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୋଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ।

ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପରିଦର୍ଶନ କଲେ

32ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ରୂପେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଇଗ୍ରାୟେଲ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମାପ୍ତ ହେଲା । ମୋଗାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ସମସ୍ତ କର୍ମ କଲେ । 33ଏହାପରେ ସେମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଦେଖାଇଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ତମ୍ବୁର ଓ ତହିଁର ସକଳ ପାତ୍ର, ଘୁଣ୍ଟି ପଟା, ଅର୍ଗଳ, ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ରୁଙ୍ଗା । 34ନୀଳ ରଙ୍ଗରେ ରଂଜିତ ମେଷ ଚର୍ମରେ ସୁନ୍ନ ଚର୍ମ ନିର୍ମିତ ତମ୍ବୁର ଆଜ୍ଞାଦତ୍ତ ଏବଂ ପରଦା ତିଆରି କଲେ । 35ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ଓ ତହିଁର ସାଙ୍ଗୀ ଓ ଆଜ୍ଞାଦତ୍ତ ଆଣିଲେ । 36ମେଦ, ତହିଁର ସକଳ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଟା । 37ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର ଦୀପ, ତହିଁରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଦୀପ ପାଇଁ ତୈଳ । ଦୀପବୃକ୍ଷ ତହିଁରେ ପ୍ରଦୀପ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଦୀପାବଳୀ ଓ ତାହାର ସମସ୍ତ ଉପାଦାନ ଓ ଦୀପାର୍ଥକ ତୈଳ ଆଣିଲେ । 38ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ଯଜ୍ଞବେଦୀ, ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ, ଧୂପ ଓ ତମ୍ବୁର ପ୍ରବେଶ ଦ୍ୱାର ନିମନ୍ତେ ପରଦା । 39କଂସାର ଯଜ୍ଞବେଦୀ, କଂସାର ଜଞ୍ଜିର, ତା’ର ସାଙ୍ଗୀ ଓ ସକଳ ଆସବାବ ପତ୍ର, ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ଆଧାର ।

40ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପରଦା, ତହିଁର ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଆଧାର ଓ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ଦ୍ୱାରର ପରଦା ତହିଁର ରଞ୍ଜୁ ଓ ଖିଲ ଓ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଆସବାବ ପତ୍ର ।

41ଯାଜକ ରୂପେ ସେବା କଲବେଳେ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୋତାଭିତ୍ତ ଗୋଗା ପରିଧାନ କରିଥିଲେ ତାହା ସେମାନେ ଦେଖାଇଲେ ।

42ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ଏହପରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିଥିଲେ । ଯାହା ଯାହା କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । 43ମୋଗା ସେହି ସମସ୍ତ କର୍ମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନିକ୍ଷେପ କଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିଦ୍ଦେଶିତ କାମଗୁଡ଼ିକ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ମୋଗା ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ ।

ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସ୍ଥାପନ କଲେ

40 ଏହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ, 2“ପ୍ରଥମ ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସ୍ଥାପନ କର । 3ତା’ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ ସିନ୍ଦୁକ ରଖି ବିଚ୍ଛେଦ ବସ୍ତୁ ଟଙ୍ଗାଇ ସେହି ସିନ୍ଦୁକ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିବ । 4ଏହାପରେ ମେଦ ଭିତରକୁ ଆଣି ତହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରବ୍ୟମାନ ସଜାଇ ରଖ । ଦୀପ ରୁଖା ଆଣ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ଦାଳିବା ପାଇଁ ରଖ । 5ନିୟମ-ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ତ୍ରବଣ୍ଡର ଧୂପବେଦି ରଖ । ପରଦାଟିକୁ ତମ୍ବୁର ପ୍ରବେଶପଥରେ ଟାଙ୍ଗ ।

6“ଆଉ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସମ୍ମୁଖରେ ହୋମବଳ ରଖିବ । 7ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ରଖି ତହିଁରେ ଜଳ ଦେବ । 8ରତ୍ନଘିଙ୍ଗରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଏବଂ ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ପ୍ରବେଶ ପଥରେ ପରଦାଟି ଟାଙ୍ଗ ।

9“ଏହାପରେ ଅଭିଷେକାର୍ଥକ ତୈଳ ନେଇ ତମ୍ବୁର ଓ ତନ୍ମୁଧ୍ୟସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଅଭିଷେକ କର ଓ ଉତ୍ସର୍ଗିତ କର । ତହିଁରେ ତମ୍ବୁର ଓ ତାହାର ସାମଗ୍ରୀ ପବିତ୍ର ହେବ । 10ଆଉ ହୋମବେଦୀ ଓ ତହିଁର ସକଳ ସାମଗ୍ରୀ ଅଭିଷେକ କରି ଉତ୍ସର୍ଗିତ କର । ତହିଁରେ ସେହି ଯଜ୍ଞବେଦୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ହେବ । 11ଆଉ ଭୂମ୍ଭେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ଓ ତହିଁର ବୈଠକ ଅଭିଷେକ କରି ପବିତ୍ର କରିବ ।

12“ହାରୋଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାର ଦେଖକୁ ଆଣ । ତାଙ୍କୁ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରାଅ । 13ଏହାପରେ ହାରୋଣଙ୍କୁ ସେହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁ ପରିଧାନ କରାଅ । ତା’ପରେ ତାକୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗିତ କର ଏବଂ ସେ ମୋର ଯାଜକ ହେବ । 14ଏହାପରେ ହାରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁମାନ ପରିଧାନ କରାଅ । 15ହାରୋଣଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କଲପରି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରାଅ । ଅଭିଷିକ୍ତ ହେଲପରେ ସେମାନେ ମୋର ଯାଜକ ରୂପେ କର୍ମ କରିପାରିବେ । ସେହି ପରିବାର ଅନନ୍ତକାଳୀନ ମୋର ଯାଜକ ରୂପେ ସେବା କରିବେ ।” 16ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମସ୍ତ ନିୟମ ମାନ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ ।

17ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ମାସର ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା । 18ମୋଗା ତମ୍ବୁର ସ୍ଥାପନ କଲେ । ସେ ପ୍ରଥମେ ଆଧାର ଉପରେ ତଳା ବସାଇଲେ ଓ ତା’ପରେ ଅର୍ଗଳ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ସ୍ତମ୍ଭ ଠିଆ କଲେ । 19ଏହାପରେ ସେ ବାହ୍ୟ ଆବରଣ ରୂପେ ଆବାସ ତମ୍ବୁରକୁ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଉପରେ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ ।

20ଏହାପରେ ମୋଗା ନିୟମର ନଳାକାର ପୁସ୍ତକକୁ ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଲେ । ସେ ସାଙ୍ଗିକୁ ସିନ୍ଦୁକ ଉପରେ ରଖିଲେ ଏବଂ ସିନ୍ଦୁକ ଉପରେ ଆଜ୍ଞାଦନ ବସ୍ତୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଲେ । 21ଏହାପରେ ମୋଗା ସେହି ପବିତ୍ର ସିନ୍ଦୁକକୁ ନେଇ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁରେ ରଖିଲେ । ଆଜ୍ଞାଦନର ବିଚ୍ଛେଦବସ୍ତୁ ଟଙ୍ଗାଇଲେ, ଏହାକୁ ସ୍ତରକ୍ଷାରେ ରଖିବା ପାଇଁ । ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । 22ଏହାପରେ ମୋଗା ପରଦା ବାହାରେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମେଦ ରଖିଲେ । 23ଏହାପରେ ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦର୍ଶନୀୟ ରୋଟୀର ଆୟୋଜନ କଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ଏହା କରଗଲା । 24ଏହାପରେ ମୋଗା ଦୀପରୁଖା ସେହି ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ରଖିଥିଲେ । ଏହାର ମୁହଁ ଟେବୁଲ ଆଡକୁ କରି ସେ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଏହାକୁ ରଖିଥିଲେ । 25ଏହାପରେ ମୋଗା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦୀପରୁଖାରେ ଦୀପସବୁ ସଜାଇଲେ । ସେ ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ କଲେ ।

26ଏହାପରେ ମୋଗା ସ୍ତବ୍ଧ ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖିଥିଲେ । ସେ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦୀକୁ ବନ୍ଧେଦ ବସ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଥିଲେ । 27ଏହାପରେ ମୋଗା ସ୍ତବ୍ଧସିତ ଧୂପ ଏହା ଉପରେ ନିଜାଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ । 28ଏହାପରେ ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ପ୍ରବେଶପଥରେ ଆଜ୍ଞାଦନ ବସ୍ତୁ ଟାଙ୍ଗିଥିଲେ ।

29ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ସମ୍ମୁଖରେ ବଳିଦାନ ପାଇଁ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ରଖିଲେ ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୋଗାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ହୋମବଳି ଓ ଶସ୍ୟ ନୈବେଦ୍ୟ ଉତ୍ତର କଲେ ।

30ଏହାପରେ ସେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ପାତ୍ର ରଖିଲେ ଓ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ ନିମନ୍ତେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । 31ଏହାପରେ ମୋଗା ଏବଂ ହାରୋଣ ଓ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ରଗଣ ନିଜନିଜ ହସ୍ତପଦ ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କଲେ । 32ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ସେମାନେ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ବା ଯଜ୍ଞବେଦୀର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସେ ସମୟରେ ସେମାନେ ହସ୍ତପଦ

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଗାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ । 33ଏହାପରେ ମୋଗା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁର ଓ ଯଜ୍ଞବେଦୀର ଚତୁର୍ଦିଗରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଓ ତମ୍ବୁର ପ୍ରବେଶପଥରେ ପରଦା ଟାଙ୍ଗିଲେ । ମୋଗା ଏହପରି କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମାପ୍ତ କଲେ ।

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା

34ଏହାପରେ ସେହି ମେଘ ସମାଗମ ତମ୍ବୁକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କଲ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହମା ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କଲ । 35ତହିଁରେ ମୋଗା ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ମେଘ ତାହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତାପ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା । ସେହି ପବିତ୍ର ସମାଗମ ତମ୍ବୁ ।

36ଯେତେବେଳେ ବାଦଲ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁରୁ ଦୂରକୁ ଗତି କଲ, ଇଗ୍ରାୟେଲର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଗତି କଲେ । 37କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମେଘ ସେହି ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁକୁ ଆଜ୍ଞାଦନ କରିଥିଲା, ଲୋକମାନେ ସେତେବେଳେ ଚେଷ୍ଟା କରି ନ ଥିଲେ ଯିବା ପାଇଁ, ସେମାନେ ସେହିଠାରେ ମେଘ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ । 38ତେଣୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମେଘ ବିନବେଳେ ପବିତ୍ର ତମ୍ବୁ ଉପରେ ରହିଲା । ଗୁଡ଼ ସମୟରେ ସେହି ମେଘରେ ଅଗ୍ନି ଦେଖାଗଲା । ତେଣୁ ଇଗ୍ରାୟେଲର ସମସ୍ତ ଲୋକେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯାତ୍ରା କଲେ, ମେଘ ଦେଖି ପାରିଲେ ।